

Uradni list

Evropske unije

C 239 E



Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 56

20. avgust 2013

<u>Številka objave</u>	<u>Vsebina</u>	<u>Stran</u>
I	<i>Resolucije, priporočila in mnenja</i>	
	RESOLUCIJE	
	Evropski parlament	
	ZASEDANJE 2012–2013	
	Seja: 2. februar 2012	
	Zapisnik seje je bil objavljen v Uradnem listu C 114 E, 19.4.2012.	
	SPREJETA BESEDILA	
	Četrtek, 2. februar 2012	
2013/C 239 E/01	Zunanja politika EU do držav BRIK(JA) in drugih razvijajočih se sil Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o zunanji politiki EU do držav BRICS in drugih sil v vzponu: cilji in strategije (2011/2111(INI))	1
2013/C 239 E/02	Dosledna politika do avtoritarnih režimov, proti katerim veljajo omejevalni ukrepi EU Priporočilo Evropskega parlamenta Svetu z dne 2. februarja 2012 o dosledni politiki do režimov, proti katerim EU uporablja omejevalne ukrepe, kadar njihovi voditelji izvršujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU (2011/2187(INI))	11
2013/C 239 E/03	Čezmejni prenosi sedežev družb Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 s priporočili Komisiji o 14. direktivi na področju prava družb o čezmejnih prenosih sedežev družb (2011/2046(INI))	18
	PRILOGA	21
2013/C 239 E/04	Proračunski nadzor nad humanitarno pomočjo EU Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o proračunskem nadzoru nad humanitarno pomočjo EU, ki jo vodi GD ECHO (2011/2073(INI))	23

SL

(Nadaljevanje na naslednji strani)

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 239 E/05	Usklajenem evropskem pristopu h kolektivnim tožbam naproti Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o usklajenem evropskem pristopu h kolektivnim tožbam naproti (2011/2089(INI))	32
2013/C 239 E/06	Seznam prehranskih trditev Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o osnutku uredbe Komisije o spremembi Uredbe (ES) št. 1924/2006 glede seznama prehranskih trditev	39
2013/C 239 E/07	Sklepi neformalnega srečanja Evropskega sveta 30. januarja 2012 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o zasedanju Evropskega sveta 30. januarja 2012	41
2013/C 239 E/08	Iran in njegov jedrski program Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o Iranu in njegovem jedrskem programu	43
2013/C 239 E/09	Evropska razsežnost v športu Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o evropski razsežnosti v športu (2011/2087(INI)) ...	46
2013/C 239 E/10	Izvajanje direktive o ravnanju z odpadki Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o vprašanih vlagateljev peticij glede izvajanja direktive o ravnanju z odpadki in z njo povezanih direktiv v državah članicah Evropske unije (2011/2038(INI))	60
2013/C 239 E/11	Program Daphne Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o programu Daphne: dosežki in obeti za prihodnost (2011/2273(INI))	69
2013/C 239 E/12	Položaj žensk v vojni Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o položaju žensk v vojni (2011/2198(INI))	74
2013/C 239 E/13	Razvojno sodelovanje EU za spodbujanje cilja splošnega dostopa do energije do leta 2030 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o razvojnem sodelovanju EU za spodbujanje cilja splošnega dostopa do energije do leta 2030 (2011/2112(INI))	83
2013/C 239 E/14	Letno davčno poročilo Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o letnem davčnem poročilu (2011/2271(INI))	89
2013/C 239 E/15	Politika konkurence EU Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o letnem poročilu o politiki konkurence EU (2011/2094(INI))	97



Četrtek, 2. februar 2012

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

Zunanja politika EU do držav BRIK(JA) in drugih razvijajočih se sil

P7_TA(2012)0017

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o zunanji politiki EU do držav BRICS in drugih sil v vzponu: cilji in strategije (2011/2111(INI))

(2013/C 239 E/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 21 Pogodbe o Evropski uniji, zlasti točke (h), ki določa, da Unija določi in izvaja skupne politike in ukrepe ter si prizadeva za visoko stopnjo sodelovanja na vseh področjih mednarodnih odnosov, da bi tako podprla mednarodno ureditev, ki temelji na okrepljenem večstranskem sodelovanju in odgovorni svetovni politiki,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2010 o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o glavnih vidikih in osnovnih odločitvah skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) v letu 2008, predloženem Evropskemu parlamentu ob uporabi dela II, točke G, odstavka 43 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 16. septembra 2010 o odnosih EU s strateškimi partnerji,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. aprila 2011 o migracijskih tokovih, ki nastajajo zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 8. junija 2011 o 66. zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ UL L 201, 3.8.2010, str. 30.⁽²⁾ UL C 349 E, 22.12.2010, str. 51.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0121.⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0255.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2011 o učinkoviti strategiji o surovinah za Evropo ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2011 o zunanjih politikah EU v prid demokratizaciji ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije o finančnem okviru 2014–2020 (COM(2011)0500),
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za razvoj (A7-0010/2012),
- A. ker imajo zaradi svoje gospodarske rasti Brazilija, Rusija, Indija, Kitajska in Južna Afrika (države BRICS) vse večji zunanjepolitični pomen;
- B. ker bi lahko države BRICS in druga gospodarstva v vzponu pridobili veliko zunanjepolitično težo na svetovnem prizorišču, če se bo njihova gospodarska rast še naprej krepila;
- C. ker naj bi imelo sedem držav v vzponu (Brazilija, Rusija, Indija, Kitajska, Indonezija, Mehika in Turčija) po napovedih leta 2050 večji obseg gospodarstev od skupnega obsega gospodarstev držav skupine G7 (ZDA, Japonska, Kanada, Združeno kraljestvo, Nemčija, Francija in Italija); ker naj bi Kitajska še pred letom 2020 postala gospodarstvo z največjim BDP; ker bi Indija lahko še pred letom 2050 postala najhitreje rastoče gospodarstvo na svetu; ker bi leta 2050 Kitajska, ZDA in Indija skupaj lahko predstavljale 50 % svetovnega gospodarstva; ker bi bila vloga EU lahko v splošnem primerljiva s katero koli od teh držav, če bo delovala kot enotna in trdna politična entiteta; ker je ta primerljiva vloga ključnega pomena za ohranjanje političnega vzvoda in za zmožnost nadaljnega spodbujanja splošnih vrednot v neizogibnem novem večpolarnem sistemu upravljanja na svetovni ravni; ker je to treba doseči v okviru zunanjepolitičnega pristopa, ki bo usmerjen v spodbujanje partnerstva, sodelovanja in skupnega upravljanja na podlagi skupnih vrednot;
- D. ker se je z uveljavitvijo močnih gospodarskih in zunanjepolitičnih sil, kot so Brazilija, Rusija, Indija, Kitajska in Južna Afrika, razvil večpolarni sistem, v katerem si vodilno vlogo v svetu vse bolj deli več držav in regionalnih skupin držav; ker v takem večpolarnem sistemu vse večjo gospodarsko moč v svetu dobivajo Brazilija, Rusija, Indija, Kitajska in Južna Afrika ter druge države v vzponu, poleg tega pa utegnemo biti priča prenosu vodstva in pozitivnega vzvoda na področju zunanje politike od obstoječih sil na države v vzponu; ker je sedanja gospodarska kriza pospešila prehod na večpolarni sistem; ker je pojav novih svetovnih igralcev morda dragocena priložnost za partnerstvo med starimi in razvijajočimi se silami ter za usklajeno ukrepanje v zvezi s svetovnimi vprašanji in izzivi;
- E. ker bodo nadnacionalni izzivi – kot so podnebne spremembe, regulativna vprašanja na svetovni ravni, dostop do surovin in redkih zemeljskih elementov, terorizem in boj proti nedržavnim skrajnim gibanjem, trajnostni razvoj ter svetovna politična stabilnost in varnost – zahtevali na pravilih osnovan in vključujoč pristop na podlagi partnerstva, skupnih vrednot, konsenza, tesnega posvetovanja in sodelovanja z novimi silami v vzponu, če želimo najti učinkovite rešitve za nadnacionalne izzive, ki bodo zares skupne vsem; ker EU lahko in mora sprejeti pobude v zvezi s tem;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0364.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0334.

Četrtek, 2. februar 2012

- F. ker bomo v odsotnosti vključujočega novega sistema upravljanja na svetovni ravni, ki bi temeljil na posvetovanju in sodelovanju z Brazilijo, Rusijo, Indijo, Kitajsko in Južno Afriko ter drugimi gospodarstvi v vzponu, deležni le malo spodbude za mednarodno sodelovanje in usklajeno ukrepanje v zvezi z velikimi svetovnimi izzivi, ki lahko povzročijo (i) politično in gospodarsko razdrobljenost in razvoj konkurenčnih svetovnih programov in ločenih regij, (ii) razcepitev svetovnih gospodarskih struktur in naložbenih tokov ter (iii) nastanek regionalnih vplivnih sfer, ki se bodo le malo usklajevale na mednarodni ravni, kar bo onemogočilo iskanje skupnih rešitev za nadnacionalne izzive;
- G. ker bo demografska razsežnost držav BRICS in drugih držav v vzponu, v primerjavi z upadanjem števila prebivalstva na Zahodu, dala tem državam večjo avtoriteto na mednarodnem prizorišču, saj bodo države BRICS in druge države v vzponu lahko zahtevale večje zastopanje velike večine svetovnega prebivalstva; ker to pomeni, da je potrebna reforma svetovnega sistema upravljanja in upravljske strukture mednarodnih organizacij, tako da bodo bolje odražale novo gospodarsko in politično podobo ter da bodo ohranile osrednjo vlogo pri oblikovanju svetovnega konsenza in v procesih odločanja;
- H. ker je zaradi sedanje gospodarske krize in proračunskih omejitev v EU in ZDA nujno potrebno združevanje sredstev z drugimi silami v vzponu, da se zagotovi usklajena in učinkovita svetovna struktura varnosti in stabilnosti ter učinkovito posredovanje na občutljivih področjih na podlagi skupnih ciljev ter usklajenih strategij in prizadevanj;
- I. ker lahko uspešen prehod v gospodarstvo s srednjimi prihodki v določenih okoliščinah spodbudi zmerno in v stabilnost usmerjeno zunanjo politiko; ker utrditev gospodarske in politične moči v nekaterih od držav BRICS ter drugih držav v vzponu ni nujno privedla k takšnemu prehodu;
- J. ker kljub nedavni izjemni gospodarski rasti v večini držav BRICS te ostajajo države z največjo koncentracijo revščine na svetu; ker to kaže, da utegne hitra gospodarska rast brez politik rasti, prilagojenih revnim, in vzpostavljanja varnostnih mrež v veliki večini primerov povečati neenakost;
- K. ker države BRICS in ostala gospodarstva v vzponu ne sestavljajo ali vključujejo formalnega združenja držav, ki bi imelo specifično vlogo v mednarodnih zadevah in bi Evropska unija zato morala razviti odnose z vsako izmed teh držav, pri čemer mora upoštevati njihovo edinstvenost ter posebne zunanje-politične cilje; ker bi morala Evropska unija vlagati v strateška partnerstva z državami BRICS in drugimi gospodarstvi v vzponu, saj imajo vse opaznejšo vlogo na mednarodnem prizorišču, tj. v mednarodnih organizacijah, kot so Združeni narodi, pri doseganju skupnih ciljev, kot so mir in svetovna varnost, notranja ali mednarodna vladavina prava, spodbujanje človekovih pravic, demokracija, trajnostni razvoj in svetovna finančna regulacija;
- L. ker države BRICS in druga gospodarstva v vzponu potrebujejo stabilen zunanje-politični okvir ter stabilno zakonodajno okolje in javno politiko, ki bodo ohranili interes za njihova gospodarstva in družbe ter naložbe vanje; ker morajo države BRICS in druga gospodarstva v vzponu vlagati v utrjevanje demokratične, politične, gospodarske in socialne stabilnosti, pri tem pa potrebujejo podporo;
- M. ker mora EU pri svetovnem prenosu moči odigrati pomembno vlogo spodbujevalca partnerstva in vključujočega upravljanja, ukrepati pa mora hitro, če želi ohraniti svoj vzvod (ali pa bi bila lahko strateško odrinjena na stranski tir); ker bo to zahtevalo strateške spremembe, tako znotraj EU kot tudi glede na njeno zunanjo politiko, med drugim uvedbo večje usklajenosti politik;

Četrtek, 2. februar 2012

- N. ker so voditelji Brazilije, Rusije, Indije, Kitajske in Južne Afrike ob zaključku tretjega srečanja voditeljev držav BRICS 14. aprila 2011 izdali skupno deklaracijo, v kateri so zahtevali več mednarodnega sodelovanja in krepitev upravljanja na svetovni ravni ter izrazili podporo večstranski diplomaciji z Združenimi narodi in skupino G-20; ker je leta 2011 vseh pet držav BRICS hkrati prisotnih v Varnostnem svetu ZN; ker države BRICS pozivajo k spremembi upravnih struktur mednarodnih finančnih institucij in Združenih narodov, tako da bodo odražale spremembe v svetovnem gospodarstvu in bodo bolje obvladovale aktualne svetovne izzive;
- O. ker so med državami BRICS znatne razlike v političnih in gospodarskih sistemih, demografskih in družbenih trendih ter v zunanjih politikah;
- P. ker je v sklepih Evropskega sveta z dne 16. septembra 2010 poudarjeno, da bi v skladu z Lizbonsko pogodbo in evropsko varnostno strategijo morale EU in njene države članice ukrepati bolj strateško, da bi resnični vpliv Evrope imel mednarodno veljavo, ter da strateška partnerstva s ključnimi svetovnimi igralci predstavljajo koristen instrument za uveljavljanje evropskih ciljev in interesov;
- Q. ker obstoječi trgovinski sporazumi med EU in državami BRICS niso obojestransko koristni le v gospodarskem smislu, temveč obema stranema prinašajo tudi politične koristi;
- R. ker bi morala EU igrati proaktivno vlogo pri gradnji vključujočega, reprezentativnega in na partnerstvu temelječega sistema Združenih narodov, ki bi lahko učinkovito prispeval k svetovnemu redu in rešitvam, miru in varnosti, demokraciji ter mednarodnemu redu, ki bi temeljil na vladavini prava; ker je EU po členu 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) uradno zavezana uspešni večstranskosti, katere jedro so močni Združeni narodi;
- S. ker je z leti Evropska unija z državami BRICS razvila dvostranska partnerstva na podlagi skupnih vrednot in interesov, katerih namen je izboljšati odnose in okrepiti sodelovanje na vseh ravneh; ker se je pogosto izkazalo, da ta strateška partnerstva ne zadostujejo, zlasti kar zadeva spodbujanje demokracije, krepitev pravne države in oblikovanje skupnega pristopa k reševanju sporov;
- T. ker je treba nujno poiskati načine za okrepitev sodelovanja v okviru Združenih narodov in v okviru skupin vodilnih držav (G-7, G-20) ter izboljšati usklajevanje njihovega dela;
- U. ker je skupina G-20, katere države članice predstavljajo 88 % svetovnega BDP in 65 % svetovnega prebivalstva, postala pomemben forum za sodelovanje na svetovni ravni, vendar pa je treba rešiti vprašanje njene reprezentativnosti in določiti njeno natančno vlogo v arhitekturi večstranskih odnosov;
1. poudarja, da je sedanja gospodarska kriza razkrila, da so razvite države ter države BRICS in druge države v vzponu medsebojno odvisne; opozarja na tesno vzajemno povezavo med gospodarsko rastjo v razvitih gospodarstvih in gospodarstvih v vzponu; poudarja pozitivno naravo takšne soodvisnosti ter vzajemno koristnost političnih in gospodarskih vezi med razvitimi gospodarstvi in gospodarstvi v vzponu; meni, da bi si morale EU in njene države članice zato v duhu partnerstva in s ciljem doseganja novega, vključujočega sistema vodenja prizadevati za nadaljnji politični dialog in razumevanje z državami BRICS in drugimi državami v vzponu; prav tako verjame, da bi bila redna srečanja na visoki ravni med EU in posameznimi državami BRICS dobra priložnost za gradnjo odnosov zaupanja, zbliževanje stališč in spodbujanje držav BRICS, naj prevzamejo večjo odgovornost v novem sistemu svetovnega reda na podlagi skupnih nalog in pristopov ter bolj usklajenih ukrepov; meni, da bi lahko instrument strateškega partnerstva prispeval dlagocene sinergije pri doseganju teh ciljev;

Četrtek, 2. februar 2012

2. meni, da imajo odnosi med EU in drugimi glavnimi silami na eni strani ter državami BRICS in drugimi državami v vzponu na drugi strani sicer še vedno pomembno gospodarsko razsežnost, vendar so v bistvu politični in bi morali imeti tudi politični okvir, saj imajo vse države skupen interes, da zagotovijo učinkovit sistem upravljanja na svetovni ravni ter se skupaj, v duhu sodelovanja in posvetovanja ter zблиževanja političnih stališč, soočijo s tveganji, ki ogrožajo svetovno stabilnost in varnost ter lahko zmanjšajo možnosti za svetovno rast; zato poziva k tesnejšemu sodelovanju med EU in državami BRICS, tudi v smislu partnerstva s posameznimi državami BRICS, pri vprašanih mednarodnega pomena;

3. poudarja, da imajo države BRICS morda res podobna zunanjepolitična stališča, vendar med njimi obstajajo ogromne razlike v političnem, gospodarskem in socialnem smislu; zlasti poudarja, da se njihovi politični sistemi razlikujejo, in sicer segajo od strogih avtoritarnih režimov do verodostojnih in stabilnih demokracij; v zvezi s tem poziva EU, naj okrepi odnose in razvije sinergije zlasti s tistimi državami BRICS, ki resnično delijo in spoštujejo demokratične vrednote ter si prizadevajo za socialno tržno gospodarstvo;

4. meni, da vpliv EU zaradi vzpona novih sil na gospodarskem in zunanjepolitičnem področju ne bo zmanjšan, pač pa bo morala odigrati pomembno vlogo pri spodbujanju enotnega stališča do političnih odločitev in prevzeti vodstvo pri spopadanju s svetovnim izzivi; meni, da se morajo EU in njene čezatlantske partnerice osredotočiti na doseganje potrebnih ekonomij obsega in oblikovati usklajeno delovanje, kar jim bo omogočilo konstruktivno in učinkovito interakcijo z državami v vzponu, tako na dvostranski kot večstranski ravni, v duhu resničnega partnerstva in dobrega sodelovanja; poudarja, da je treba razviti vključujoč sistem upravljanja na svetovni ravni, ki bi temeljil na ustreznem sodelovanju in usklajevanju z državami BRICS in drugimi državami v vzponu v korist vseh strani; poleg tega poudarja, da imajo EU in njene čezatlantske partnerice ključno vlogo pri spodbujanju takega vključujočega sistema upravljanja na svetovni ravni; poudarja, da mora EU ravnati bolj strateško, da bi Evropi zagotovila mednarodni vpliv, med drugim z upravljanjem posledic soodvisnosti, spodbujanjem reform svetovnega reda ter z zagotavljanjem skupnega ukrepanja na področjih, kot so pravna država, trajnostno okolje, regionalna varnost in drugo, s konstruktivno interakcijo z državami BRICS in drugimi silami v vzponu;

5. pozdravlja koncept dvostranskih strateških partnerstev ter poziva Svet in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj poskrbita za njegovo operativnost; meni, da so strateška partnerstva obetavno in po potrebi prilagodljivo orodje za vzpostavitev in razvoj odnosov EU s ključnimi akterji na svetovnem prizorišču, vključno z državami BRICS in drugimi silami v vzponu; priporoča, da EU ta instrument uporablja na področju večstranskih in dvostranskih odnosov ter za razvoj povezav med obojimi; poudarja, da je notranja usklajenost bistvena, da bi EU lahko delovala kot resnična strateška sogovornica držav BRICS in drugih sil v vzponu in da bi jo te v tej vlogi tudi sprejemale;

6. ugotavlja, da se zdi, da so države BRICS v preteklosti v nekaterih primerih usklajevale svoja zunanjepolitična stališča v Varnostnem svetu ZN, predvsem ob izbruhu krize v Libiji in Siriji, pa tudi ko so zavlačevale z glasovanjem o vlogi EU v Generalni skupščini ZN ter zavzele podobna stališča glede Slonokoščene obale in Sudana; poudarja, da se zato morda zdi, da države BRICS izpodbijajo obstoječi sistem upravljanja na mednarodni ravni, vendar lahko demokratični dialog, med drugim tudi na individualni ravni, in partnerstvo v ospredje postavita sinergije in pospešita nov, vključujoč sistem upravljanja na svetovni ravni; meni, da bi morala EU ustrezno upoštevati novo politično in gospodarsko vlogo držav BRICS in drugih držav v vzponu, saj lahko s tem prispeva k mirni reformi svetovnega reda, ne da bi ga destabilizirali;

Četrtek, 2. februar 2012

7. ugotavlja, da so države BRICS pokazale sposobnost regionalnega vključevanja in s tem sposobnost sodelovanja v večpolarnih sistemih upravljanja; meni, da to še dodatno dokazuje potencialni interes držav BRICS, da prispevajo k upravljanju na svetovni ravni; zato ugotavlja, da so države BRICS in druge države v vzponu v procesu opredeljevanja svojih strateških usmeritev v zunanji politiki ter da tako postajajo partnerice razvitih držav in podpornice sistema svetovnega reda, ki temelji na splošnih vrednotah, partnerstvu in vključenosti;

8. meni, da bodo v luči političnih in gospodarskih interesov ter obsega, regionalne vloge in prizadevanj države BRICS morda poskušale v zunanjepolitičnem smislu delovati kot skupina, vendar se zaveda tudi pomena razsežnosti posameznih držav; v zvezi s tem meni, da bi se morala EU poleg držav BRICS kot morebitno enotne skupine v smislu zunanje politike osredotočiti tudi na posamezne države tega bloka, pri tem pa ohraniti sistemski in usklajen pristop; v zvezi s tem meni, da bo tak pristop EU omogočil, da bo prek partnerstev s posameznimi državami BRICS gradila ekonomije obsega, v največji možni meri uveljavljala svoje interese in vlogo v različnih regijah ter prispevala k utrjevanju večpolarne ureditve s političnim in gospodarskim ravnovesjem med razvitimi gospodarstvi in gospodarstvi v vzponu na podlagi vključujočega sistema, temelječega na dialogu, partnerstvu ter dvostranskih in večstranskih partnerstvih;

9. poleg tega meni, da bi morale znatne razlike v političnih in gospodarskih sistemih, demografskih in družbenih trendih ter v zunanjih politikah držav BRICS vplivati na različno politiko EU do teh držav in se v njej tudi odražati, z namenom ustvarjanja sinergij s posameznimi državami BRICS in drugimi državami v vzponu ter preprečevanja nastanka ali utrditve morebitnih enotnih alternativnih skupin držav v smislu zunanje politike; v tem okviru poziva EU in njene države članice, naj preprečujejo utrjevanje blokov razvitih držav in držav v razvoju ter strateško konkurenco med njimi; ugotavlja, da mora Evropa zato, da bi lahko spodbujala mednarodno kolektivno ukrepanje in reformo svetovnega reda, izkoristiti raznoliki nabor dvostranskih in večstranskih odnosov ter odnosov na nedržavni ravni in se zatekati h koalicijam na podlagi posameznih vprašanj, ki presegajo ločnice med razvitimi državami in državami v vzponu;

10. meni, da mora EU zavzeti stališče v zvezi z vzpostavitvijo tesnejših odnosov z državami BRICS, četudi vizija EU glede zavezujočih obveznosti in institucionaliziranih režimov ni nujno vedno enaka viziji držav BRICS; meni tudi, da bi lahko v zameno za močnejšo zastopanost v zadevnih mednarodnih institucijah pridobili podporo držav BRICS za učinkovito večstranskost; vztraja pri tem, da bi bilo treba izzive, ki jih prinaša pomembnejša vloga držav BRICS, obravnavati kot priložnost, ne kot težavo;

11. meni, da morajo odnosi z državami BRICS temeljiti na dvostranskih dialogih, ki zajemajo in spodbujajo nadaljnjo demokratizacijo in utrjevanje pravne države, dobro upravljanje, zблиževanje pravnih ureditev, usklajevanje skupnih stališč na mednarodnih forumih in krepitev odnosov z EU;

12. opozarja na pomen, ki ga ima Brazilija kot vodilna sila procesa regionalnega povezovanja Mercosur; pozdravlja obnovljen skupni akcijski načrt o strateškem partnerstvu 2012–2014 med EU in Brazilijo ter skupne zaveze na področju spodbujanja demokracije in reform večstranskega sistema upravljanja; poziva obe strani, naj spoštujeta svoje obveznosti in prispevata k reformi svetovne finančne strukture; opozarja, da je predsednik Rousseff ponudil podporo EU pri premagovanju krize državnega dolga, in priznava povezavo med njima; izraža podporo uravnovešenemu in pravičnemu zaključku razvojne agende iz Dohe in sklenitvi pridružitvenega sporazuma med EU in Mercosurjem, ki bo najpomembnejši pridružitveni sporazum, kar jih je EU kdaj podpisala, saj zajema 750 milijonov ljudi in trgovino v vrednosti 125 milijard dolarjev letno; je seznanjen z zahtevo Brazilije za popolno odpravo vizumov in poziva Evropsko komisijo, naj pripravi predlog v zvezi s tem;

Četrtek, 2. februar 2012

13. opozarja na nepogrešljivo vlogo strateškega partnerstva med EU in Rusijo pri ohranjanju miru in varnosti v Evropi, krepitvi trgovinskega in gospodarskega razvoja, ohranjanju zanesljive oskrbe z energijo in soočanju z nadnacionalnimi izzivi; meni, da bo dolgoročno vzpon azijskih sil najverjetneje olajšal nadaljnje zблиževanje interesov in tesnejše strateško sodelovanje med EU in Rusijo; meni, da je takšno sodelovanje ključno za napredek pri vprašanih svetovnega pomena, kot so širjenje jedrskega orožja, terorizem, podnebne spremembe ali nezakonito preseljevanje;

14. poudarja pomen in potencial strateškega partnerstva med EU in Indijo; meni, da je treba v času svetovne gospodarske krize vprašanja, kot so družbena kriza, podnebne spremembe, migracijski tokovi in svetovna varnost, reševati v okviru bolj celovitega partnerstva med Indijo in EU; ugotavlja tudi, da potekajoča pogajanja o sporazumu o prosti trgovini krepijo odnose med EU in Indijo; kljub vsemu meni, da ti odnosi ne bi smeli biti omejeni zgolj na trgovinska vprašanja; si želi ponovne vzpostavitve podobnega združenja, kot je delegacija za odnose z Indijo v Evropskem parlamentu, na drugi strani, saj so bile izkušnje s skupino za prijateljstvo med Indijo in Evropo, ki je v indijskem parlamentu delovala do volitev leta 2009, dobre;

15. poudarja pomen Kitajske kot velike gospodarske sile in opozarja na njeno ključno vlogo pri okrevanju svetovnega gospodarstva; v zvezi s tem opominja, da mora Kitajska deset let po vstopu v Svetovno trgovinsko organizacijo izpolniti svoje obveznosti, ki izhajajo iz tega članstva; poziva EU in njene države članice ter Kitajsko, naj obravnavajo skupne izzive in grožnje mednarodnemu miru in varnosti, zlasti z boljšim sodelovanjem pri iskanju diplomatske rešitve jedrske krize v Iranu; poziva obe strani, naj se zavzemata za večje ravnovesje v medsebojni trgovini, zlasti s tem, da okrepi prizadevanja za zaključek pogajanj o novem sporazumu o partnerstvu in sodelovanju, da bo ta okvir izpolnil potencial strateškega partnerstva med EU in Kitajsko;

16. poudarja strateško naravo odnosov med EU in Južno Afriko; pozdravlja pozitivne rezultate četrtega vrha med EU in Afriko septembra 2011, zlasti zблиžanje stališč o položaju v Libiji; poziva EU in Južno Afriko, naj čim prej skleneta pogajanja o novem sporazumu o gospodarskem partnerstvu; meni, da lahko Južna Afrika, glede na njen uspešen in miren prehod v demokracijo ter njeno vlogo regionalne sile, postane pomembna sila pri spodbujanju demokracije in dobrega upravljanja, pospeševanju regionalnega gospodarskega povezovanja in podpiranju narodne sprave po vsej Afriki ter ključna partnerica EU pri teh prizadevanjih; poudarja pomen tesnega sodelovanja med EU in Južno Afriko na področju podnebnih sprememb, trajnostnega razvoja in reform mednarodnih institucij;

17. meni, da je glede na vse večjo vlogo držav BRICS in drugih sil v vzponu ter glede na nastajajoči večpolarni sistem upravljanja skupina G20 koristen in ustrezen forum za doseganje konsenza in sprejemanje odločitev v vključujočem procesu, ki temelji na partnerstvu in lahko omogoči zблиževanje, tudi usklajevanje predpisov; meni, da lahko kljub vse večji pomembnosti skupine G-20 skupina G-7 ostane ključni forum za posvetovanje, usklajevanje in doseganje konsenza med uveljavljenimi državami, kadar želijo vzpostaviti dialog z državami BRICS in drugimi silami v vzponu ter pred sestanki skupine G-20; meni, da bi bilo treba obstoj skupine G-8 prav tako izkoristiti za zблиževanje stališč z Rusijo, tako da bi se lahko usklajeno in učinkovito soočali s skupnimi izzivi; podpira parlamentarno razsežnost skupine G-20 in meni, da jo je treba še bolj okrepiti in vključiti v procese odločanja, da bi poglobili demokratični dialog in poostriili nadzor; podpira tudi ustanovitev vzporednega posvetovalnega foruma G-20, ki bo združeval nevladne organizacije in vodilne predstavnike civilne družbe in gospodarstva iz držav članic G-20;

Četrtek, 2. februar 2012

18. je prepričan, da bo trenutna kriza zaradi državnih dolgov pomemben preizkus za skupino G-20 kot učinkovit forum za strateški politični dialog, s katerim bo mogoče spodbuditi dejanski svetovni sistem gospodarskega in finančnega upravljanja, ki bo upošteval soodvisnost razvitih gospodarstev in gospodarstev v vzponu, ustvaril temelje za odpravo sistemskih neravnovesij, ki lahko še posebej škodujejo razvitim gospodarstvom in dolgoročno tudi gospodarstvom v vzponu, ter okrepil solidarnost v mednarodnih finančnih forumih, kot je Mednarodni denarni sklad;

19. poziva EU, naj za hitrejši napredek pri reformiranju svetovnih institucij za finančno in gospodarsko upravljanje, tj. institucij sistema Bretton Woods, okrepi politični dialog in sodelovanje z državami BRICS, da bi glede na njihov spreminjajoči se gospodarski vpliv zagotovili široko zastopanost vseh članic;

20. meni, da bi morale razvite države podpirati regionalne organizacije, ki vključujejo države BRICS in druge države v vzponu, kot sta na primer ASEAN in Mercosur, vključno z njihovimi procesi gradnje institucij in krepitve zmogljivosti, ter zagotoviti navzočnost diplomatskih predstavnikov na visoki ravni na srečanjih teh organizacij;

21. ugotavlja, da bi lahko tako Združene države Amerike kot EU ob upoštevanju vse večje svetovne in regionalne vloge Kitajske, Indije in drugih azijskih držav v vzponu postopoma preusmerile glavno pozornost na tihomorsko regijo in vanjo vlagale več političnega napora in sredstev, severnoatlantsko povezave in medsebojno sodelovanje pa začele dojemati kot strateško manj pomembne; poleg tega ugotavlja, da bi morale EU in države članice na zunanjepolitičnem področju več pozornosti posvečati Aziji; poziva k večjemu usklajevanju politik Združenih držav in EU do Kitajske, Indije in drugih držav v vzponu v Aziji, da se prepreči razhajanje v teh politikah; je trdno prepričan, da bodo Združene države in EU le z usklajenimi prizadevanji dosegle potrebne politične sinergije za pozitiven, učinkovit in konstruktiven dialog z državami BRICS in drugimi državami v vzponu; meni, da bi bila redna vrhovna srečanja med EU in ZDA poleg srečanj skupine G-7 priložnost za opredelitev skupnih ciljev in usklajevanje strategij glede vprašanj svetovnega pomena, vključno z gospodarskim upravljanjem, da se doseže skupen pristop do držav v vzponu; opominja, da imajo čezatlantski odnosi izjemen gospodarski in politični pomen, in opozarja na vzajemno trdne gospodarske odnose med ZDA in EU; meni, da lahko čezatlantski ekonomski svet in čezatlantski dialog zakonodajalcev predstavljata priložnost za dialog in ugotavljanje rezultatov in bi morala zato vključevati premislek o strateškem sodelovanju EU in ZDA z državami BRICS in drugimi pomembnimi državami v vzponu ter o tem, kako doseči zблиževanje pravnih ureditev s temi državami; opominja, da bi bilo treba ustanoviti čezatlantski politični svet, priložnostni organ za sistematično posvetovanje in usklajevanje na visoki ravni na področju zunanje in varnostne politike med EU in ZDA;

22. poudarja, da bi morala biti pri vprašanih svetovnega pomena ali tistih, ki so povezana s svetovnim redom, glavna sogovornica razvitih držav, držav BRICS in drugih držav v vzponu EU, ne njene države članice; meni, da je za doseganje usklajene politične države do držav BRICS in drugih držav v vzponu nujno, da države članice svoje dvostranske odnose gradijo skrajno pregledno in pri tem upoštevajo morebiten vpliv teh odnosov na politike in položaj EU; meni, da bi si morala EU prizadevati za večjo politično in gospodarsko kohezijo in rast, če želi ohraniti politični vpliv in ključno vlogo v nastajajočem večpolarnem sistemu in če želi, da bodo države BRICS in druge države v vzponu v njej videli nujnega in dragocenega sogovornika;

23. poudarja, da bi morala splošno usklajevanje zunanje politike EU v odnosih z državami BRICS in drugimi silami v vzponu zagotavljati visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politik/podpredsednica Komisije v skladu s členoma 18(4) in 21(3) PEU; meni, da bi si morala EU pod vodstvom visoke predstavnice prizadevati za boljšo povezanost zunanje in varnostne politike s področnimi politikami EU, npr. za razvoj, zanesljivo oskrbo z energijo, trgovino, dostop do surovin in redkih zemeljskih elementov, podnebne spremembe in preseljevanje, da bi izkoristili sinergije ter zagotovili usklajen in sistematičen

Četrtek, 2. februar 2012

zunanjepolitični pristop, ki bo zasledoval splošno spoštovanje pravne države, človekovih pravic in demokratičnega upravljanja; meni, da bi bilo treba v ta namen nadgraditi in bolje opremiti koncept "strateških partnerjev" EU; opozarja na sklepe 17. konference pogodbenic (COP 17) okvirne konvencije ZN o spremembi podnebja (UNFCCC) in poudarja potrebo po doslednem in usklajenem prizadevanju z državami BRICS za sklenitev progresivnega sporazuma;

24. meni, da usklajen zunanjepolitični pristop na ravni EU vključuje tudi okrepljeno sodelovanje med predsednikom Evropskega sveta, visoko predstavnico, Svetom, Parlamentom in Komisijo, ko gre za vprašanja, povezana s skupinami G-7, G-8 in G-20;

25. ugotavlja, da bi morala biti EU sposobna prilagoditi in reformirati notranje strukture upravljanja, da bi proces odločanja odražal pluralnost znotraj EU in omogočal doseganje konsenza; poudarja, da se mora usklajen zunanjepolitični pristop na ravni EU v odnosih z državami BRICS in drugimi državami v vzponu kazati tudi v organizaciji Evropske službe za zunanje delovanje; je prepričan, da bi morala Evropska služba za zunanje delovanje v tesnem sodelovanju s Parlamentom pregledati in okrepiti strateška partnerstva s posameznimi državami BRICS ter izkoristiti njihove posebnosti in možnosti za sinergije v sodelovanju z EU; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj razvije mehanizme za horizontalno in vertikalno usklajevanje, ki bodo zunanji politiki EU omogočili izrabo institucionalnih sinergij EU ter gostote in globine dvostranskih vezi držav članic s strateškimi partnerji, vključno z državami BRICS in drugimi državami v vzponu; meni, da mora Evropska služba za zunanje delovanje poleg tega, da delo organizira za posamezne geografske in tematske sklope, v primeru držav BRICS oblikovati priložnostni mehanizem za usklajevanje, da bi zagotovila, da so vse posamezne politike v zvezi z državami BRICS s sistemskega vidika združljive in da se sprejete politične usmeritve kažejo tudi v dialogu EU z razvitimi državami, kot so Združene države Amerike, Kanada in Japonska; meni, da bi morale delegacije EU v državah BRICS in drugih pomembnih državah v vzponu tesneje sodelovati, da bi zagotovile nenehno spremljanje in analizo medsebojnih odnosov med Brazilijo, Rusijo, Indijo, Kitajsko in Južno Afriko ter pomembne teme v skupnem interesu, da bi lahko razvili bolj sistematičen pristop; meni, da bi se morale delegacije EU osredotočiti na analize stališč držav BRICS v zvezi z upravljanjem in svetovnimi izzivi ter na njihove odnose z drugimi državami te skupine; meni, da bi morala EU svoje vire in prizadevanja znova usmeriti v vodenje reforme svetovnega reda in mednarodnih organizacij, zlasti reforme Varnostnega sveta ZN in svetovnega finančnega multilateralizma, da bi oblikovali bolj vključujoč proces odločanja in doseganja konsenza na svetovni ravni;

26. meni, da bi morali biti učinkovita večstranskost in večja usklajenost v večstranskih forumih za reševanje vprašanj svetovnega upravljanja še naprej v središču okrepljenega partnerstva z državami BRICS; predvsem priporoča EU, naj si še naprej prizadeva za to, da bodo države pri tem sodelovale;

27. meni, da bi moral Parlament sodelovati na dvostranskih vrhovnih srečanjih med EU in njenimi strateškimi partnerji;

28. meni, da bi morale delegacije EU v državah držav BRICS imeti v svojih vrstah uradnike za zvezo iz Parlamenta, da bi omogočili boljše razumevanje nacionalne parlamentarne razsežnosti v vsaki od teh držav in spodbujali tesnejše dvostransko sodelovanje in dialog med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti ter tako krepili demokratično odgovornost za procese odločanja v mednarodnih forumih, kot sta G-8 in G-20; meni, da je treba poleg obstoječih delegacij za odnose z Rusijo, Indijo, Kitajsko in Južno Afriko razmisliti še o oblikovanju delegacije v Braziliji;

29. meni, da bi morali ustrezni uslužbenci Parlamenta razviti posebne kompetence ter imeti na voljo ustrezna orodja za analiziranje in spremljanje in biti sposobni pomagati poslancem pri spodbujanju učinkovitega dialoga, s čimer bi zagotovili učinkovit demokratični nadzor nad oblikovanjem politik EU v zvezi z državami držav BRICS in drugimi državami v vzponu ter olajšali okrepljen medparlamentarni dialog s

Četrtek, 2. februar 2012

takimi državami; nadalje meni, da bi bilo treba vzpostaviti sistem izmenjave uslužbencev med Parlamentom in Evropsko službo za zunanje delovanje, kar bi povečalo sinergije, medinstitucionalni dialog in sodelovanje ter spodbujalo izmenjavo strokovnega znanja;

30. poudarja, da bi morala biti poglobljanje odnosov in krepitev političnega sodelovanja z državami BRICS na vladni ravni vedno povezana s trajnim dialogom med organizacijami civilne družbe; v zvezi s tem poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in delegacije EU, naj ustvarijo okvir, ki bo olajšal in okreplil stike med ljudmi ter kulturno in akademsko izmenjavo na podlagi obstoječih in priložnostnih programov, z namenom izboljšati medsebojno razumevanje ter razvijati skupne ukrepe in pobude;

31. vztraja pri tem, da je treba nadgraditi politični dialog z državami BRICS o spoštovanju človekovih pravic ter socialnih in okoljskih standardov; v zvezi s tem opozarja, da je za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja bistveno spoštovanje osnovnih delovnih standardov in agende za dostojno delo Mednarodne organizacije dela, saj z zagotavljanjem socialno-politične stabilnosti in povečevanjem ravni usposobljenosti delovne sile v posamezni državi pozitivno vplivajo na gospodarstvo v državi;

32. pozdravlja omenjeno sporočilo Komisije o proračunu za Evropo 2020, ki vključuje predlog za oblikovanje finančnih instrumentov in programov v prihodnjem večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020; meni, da bi moral biti novi partnerski instrument, namenjen podpiranju političnih in gospodarskih interesov EU po svetu, ki vključuje dejavnosti, ki niso upravičene do sredstev v okviru uradne razvojne pomoči, instrument zunanje politike; meni, da bi lahko tak partnerski instrument omogočil utrditev političnih vezi in s tem krepitev gospodarskih vezi z izbranimi državami, in pozdravlja dejstvo, da je eden od ciljev tega instrumenta spodbujati zблиževanje predpisov; nadalje meni, da bi moral partnerski instrument vključevati proračunske vrstice za financiranje javne diplomacije z namenom, da se utrdijo odnosi posameznih držav z EU ter da se pospešijo spodbude, partnerstva in pripadnost; vendar meni, da je treba predvideti tudi dodatna sredstva v podporo demokratizaciji, utrjevanju pravne države, boljši izobrazbi in zmanjševanju družbenih razlik; meni, da bi morali pri oblikovanju novih finančnih instrumentov in programov nameniti posebno pozornost priložnostnemu financiranju za podporo silam v vzponu in silam, ki to lahko postanejo, da bi lahko utrdile demokratične strukture, razvile dobro upravljanje, pravno državo, organizacije civilne družbe in dobre izobraževalne sisteme ter omogočile postopno socialno vključevanje; pozdravlja predlog Komisije o vključevanju načela pogojenosti v vse programe in instrumente EU in meni, da je mogoče na ta način bolj spodbujati človekove pravice, demokracijo in dobro upravljanje kot univerzalna pravila;

33. poziva države BRICS, naj v mednarodni razvojni politiki zavzamejo vlogo, ki bo bolje odražala njihov delež v svetovnem BDP;

34. poziva EU in države članice, naj podprejo pobude za sodelovanje med državami juga ter naj se pridružijo projektom tristranskega sodelovanja, v katerih sodelujejo države BRICS;

35. meni, da je treba spodbujati tesnejše sodelovanje EU z državami BRICS in drugimi gospodarstvi v vzponu, tako v okviru sistema svetovnega reda kot v mednarodnih organizacijah; meni, da bi morale EU in ZDA z državami BRICS začeti strateški dialog o možnostih reformiranja mednarodnih organizacij; meni, da je treba na ravni EU premisliti, kako okrepiti vlogo, vpliv in glasovalno moč EU v mednarodnih forumih ter doseči boljšo usklajenost med državami članicami EU v teh forumih in s tem tudi bolj usklajeno držo za pozitiven dialog, partnerstvo in sodelovanje z državami BRICS;

Četrtek, 2. februar 2012

36. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Evropskega sveta, predsedniku Komisije, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednici Komisije, Svetu, poljskemu predsedstvu Sveta Evropske unije, Komisiji in zunanjemu ministrstvu ZDA.

Dosledna politika do avtoritarnih režimov, proti katerim veljajo omejevalni ukrepi EU

P7_TA(2012)0018

Priporočilo Evropskega parlamenta Svetu z dne 2. februarja 2012 o dosledni politiki do režimov, proti katerim EU uporablja omejevalne ukrepe, kadar njihovi voditelji izvršujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU (2011/2187(INI))

(2013/C 239 E/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga priporočila Svetu, ki ga predlaga Graham Watson v imenu skupine ALDE o dosledni politiki do režimov, proti katerim EU uporablja omejevalne ukrepe, kadar njihovi voditelji izvršujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU (B7-0235/2011),
- ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov, zlasti njenih členov 1 in 25 ter členov 39 in 41 poglavja VII te listine,
- ob upoštevanju konvencij Združenih narodov o človekovih pravicah in izbirnih protokolov,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter njegovih dveh izbirnih protokolov,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Evropska konvencija o človekovih pravicah),
- ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1674 z dne 28. aprila 2006, ki potrjuje določbe iz zaključnega dokumenta svetovnega vrhunškega srečanja iz leta 2005 o odgovornosti za zaščito prebivalstva pred genocidom, vojnimi zločini, etničnim čiščenjem in zločini proti človeštvu,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju evropske varnostne strategije z naslovom „Varna Evropa v boljšem svetu“, ki jo je sprejel Evropski svet dne 12. decembra 2003,
- ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1267 (1999) o razmerah v Afganistanu in št. 1371 (2001) o razmerah v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji,
- ob upoštevanju členov 21(2), 22 in 36 Pogodbe o Evropski uniji,

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju okvirnega sklepa Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Ustanovitev sestave za sankcije znotraj delovne skupine svetovalcev za zunanje zadeve (RELEX/sankcije) z dne 22. januarja 2004 (5603/2004),
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Osnovna načela o uporabi omejevalnih ukrepov (sankcij) z dne 7. junija 2004 (10198/1/2004),
- ob upoštevanju sodbe Evropskega sodišča v zadevi Yusuf and Al Barakaat International Foundation proti Svetu in Komisiji (ZOdl. 2007, str. II-3533),
- ob upoštevanju okvirnega sklepa Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi ⁽²⁾,
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Najboljše prakse EU za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov z dne 9. julija 2007 (11679/2007),
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Izvajanje skupnega stališča 2001/931/SZVP z dne 21. julija 2007 (10826/1/2007),
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Posodobitev najboljših praks EU za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov z dne 24. aprila 2008 (08666/1/2008),
- ob upoštevanju Skupnega stališča Sveta 2009/67/SZVP z dne 26. januarja 2009 o posodobitvi Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu in razveljavitvi Skupnega stališča 2008/586/SZVP ⁽³⁾,
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Smernice za izvajanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov (sankcij) v okviru skupne zunanje in varnostne politike EU, nazadnje pregledane 15. decembra 2009 (17464/2009),
- ob upoštevanju resolucije z dne 4. septembra 2008 o oceni sankcij EU kot delu dejavnosti in politik EU na področju človekovih pravic ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2005/60/ES o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sredstev zunanje politike držav članic,
- ob upoštevanju člena 121(3) Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A7-0007/2012),

Splošne ugotovitve o ukrepih EU proti avtoritarnim voditeljem

- A. ker novi člen 21 Pogodbe o Evropski uniji, kot ga uvaja člen 1(24) Lizbonske pogodbe, priznava, da ukrepanje Unije temelji na demokraciji, pravni državi, univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spoštovanju človekovega dostojanstva, načelih enakosti in solidarnosti ter spoštovanju načel Ustanovne listine Združenih narodov in mednarodnega prava;

⁽¹⁾ UL L 196, 2.8.2003, str. 45.

⁽²⁾ UL L 328, 24.11.2006, str. 59.

⁽³⁾ UL L 23, 27.1.2009, str. 37.

⁽⁴⁾ UL C 295 E, 4.12.2009, str. 49.

⁽⁵⁾ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

Četrtek, 2. februar 2012

- B. ker se sankcije uporabljajo za uresničevanje ciljev skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) iz člena 21 Pogodbe o Evropski uniji, ki vključujejo spodbujanje mednarodnega miru in varnosti, spoštovanja človekovih pravic, temeljnih svoboščin in pravne države ter krepitev demokracije in dobrega upravljanja;
- C. ker sankcije ali omejevalni ukrepi v okviru SZVP veljajo za prisilne ukrepe pred uporabo sile, kot so embargo na orožje, trgovinske sankcije, finančne in gospodarske sankcije, zamrznitev sredstev, prepoved poletov, omejevanje vstopa, diplomatske sankcije, bojkotiranje športnih in kulturnih dogodkov ter prenehanje sodelovanja s tretjo državo;
- D. ker je uporaba sankcij in omejevalnih ukrepov učinkovita le, če je del skladne in splošne strategiji Evropske unije in njenih držav članic na področju človekovih pravic;
- E. ker so „ciljno usmerjene sankcije“ oblika osebnih sankcij, selektivnih gospodarskih sankcij in diplomatskih ukrepov, kot so prepoved izdaje vizumov, zamrznitev sredstev, embargo na izvoz ali uvoz določenega blaga, prepoved letenja, prepoved vlaganja in omejitev uradnih stikov;
- F. ker nesoglasje med državami članicami pogosto povzroči neskladno izvajanje omejevalnih ukrepov, kar škodi verodostojnosti EU in učinkovitosti teh ukrepov;
- G. ker je EU svojo politiko sankcij pogosto uporabljala neskladno in s tem tretje države, kjer je stanje človekovih pravic in demokracije podobno, obravnavala različno, kar je sprožilo kritike na račun dvojnih meril;
- H. ker so nacionalne meje zaradi napredka informacijske tehnologije vse manj pomembne, možnosti za izolacijo države ali njene elite pa so v globaliziranem svetu vse manjše;
- I. ker je večina države, ki so tarča sankcij, države, ki so že tako najbolj izolirane od mednarodnega sistema in katerih družbe bi imele največje koristi od povečane mednarodne izpostavljenosti, saj bi spodbudila spremembe; ker imajo lahko omejevalni ukrepi, zlasti proti določenim posameznikom, v nekaterih primerih kljub temu odvrtilne in psihološke učinke;
- J. ker bi morala EU sankcije sprejeti šele po temeljiti oceni najučinkovitejših načinov za doseganje demokratičnih sprememb v državi; ker bi morale vse sklepe spremljati zadevne utemeljitve;
- K. ker je Evropska unija za mnoge avtoritarne voditelje in osebe, ki so z njimi povezane, privlačna za naložbe, premoženje in bančne storitve in storitve zdravstvenega varstva, ter je območje, kjer uživajo pravico do prostega gibanja in kjer lahko svobodno upravljajo svoje, pogosto na sumljiv način pridobljeno bogastvo;
- L. ker avtoritarne voditelje priložnost, da oblast izkoristijo za osebno bogatenje, med drugim z nezakonitim prisvajanjem državnih sredstev ali osebnim nadzorom nad njimi, pogosto spodbuja k temu, da si prizadevajo ostati na oblasti in si oblast tudi nasilno prilaščajo; ker je treba izvesti dodatne študije za zmanjšanje povezav med zunanjo razvojno pomočjo oziroma drugo pomočjo ter bogatenjem avtoritarnih voditeljev in njihovih najožjih krogov;
- M. ker je brez usklajenega ukrepanja težko pridobiti natančne podatke o tem, koliko premoženja imajo avtoritarni voditelji v EU, in ker mora EU vztrajati pri iskanju teh podatkov;

Četrtek, 2. februar 2012

- N. ker bodo voditelji, proti katerim so uvedene sankcije, prizadeti, če se bo nanje izvajal pritisk z omejevanjem njihovih zmožnosti za prenos denarja, izvajanje naložb in dostop do finančnih sredstev, omejevanjem možnosti potovanja, dostopa do posebnih dobrin, storitev ali do diplomatskega zastopanja;
 - O. ker je veliko število mednarodnih in regionalnih akterjev zahteva dialog in formalne ter neformalne mehanizme posvetovanja med temi akterji;
 - P. ker je za učinkovito politiko do avtoritarnih režimov bistveno, da se prisilno diplomacijo, vključno z omejevalnimi ukrepi, uravnoteži z jasno komunikacijo in konstruktivnimi možnostmi, ki ne zajemajo uporabo sile, pri čemer sredstva zunanje politike EU in držav članic dajejo prednost kritičnemu in naprednemu dialogu in ne izolaciji;
 - Q. ker je postopek pregleda, med katerim se lahko sankcije razširijo, ublažijo ali odpravijo v odgovor na spremembe ukrepanja voditeljev, katerim so namenjene, ključnega pomena za učinkovitost omejevalnih ukrepov in ga je treba izvesti strogo in strateško;
 - R. ker morajo biti vsi omejevalni ukrepi v skladu s človekovimi pravicami, mednarodnim humanitarnim pravom, pravico do poštenega postopka, načelom sorazmernosti in pravico do učinkovitih pravnih sredstev, ter ne smejo v nobenem primeru kaznovati najbolj izpostavljenih skupin prebivalcev države, ki jo ti ukrepi zadevajo;
1. naslovi naslednja priporočila na Svet:

Oblikovanje jasnejših opredelitev

- (a) določiti jasna merila o tem, kdaj naj se omejevalni ukrepi uporabljajo, razloge zanje, njihove oblike in smernice za njihovo periodično oceno in postopek pregleda, ki bo sledil, v posvetovanju z Evropskim parlamentom; določiti merila, da se poveča doslednost in verodostojnost sankcij EU, obenem pa ohraniti zadostno prilagodljivost na operativni ravni, kar bo Uniji omogočilo, da bo ta instrument uporabila kot učinkovito sredstvo v svojih zunanjih odnosih;
- (b) jasno in izrecno opredeliti, proti komu naj se uvedejo sankcije v primeru subjektov propadlih držav in nedržavnih subjektov, saj se ve, da so strukture pogosto nejasne;
- (c) vključiti sankcije v celovit politični okvir z opredelitvijo specifičnih kratko- in dolgoročnih ciljev za trajnostni proces demokratizacije;
- (d) priznati, da sankcije niso same sebi namen, in njihovo izvajanje pospremiti z jasnimi in uresničljivimi pogoji za odpravo sankcij;
- (e) sistematično podpirati delo Mednarodnega kazenskega sodišča tako, da se v politiki sankcij EU zagotovi ustrezno upoštevanje njegovih postopkov in sodb;
- (f) pozvati države članice EU, naj izvajajo načelo splošne sodne pristojnosti v boju proti nekaznovanju in zločinom proti človeštvu, da bi se tako izboljšal mednarodni kazenski pravosodni sistem;

Oblikovanje učinkovite politike sankcij

- (g) zavezati 27 držav članic EU, da bodo kar najbolj okrepile medsebojno sodelovanje in sinergije, ter jih pozvati, naj bodo enotne in dosledne pri obsodbah avtoritarnih režimov prek enotnega integriranega pristopa EU;

Četrtek, 2. februar 2012

- (h) priznati, da so lahko sankcije, če niso mednarodno usklajene, neučinkovite in imajo lahko učinek, ki je v nasprotju z njihovimi cilji, da lahko škodijo preglednosti, verodostojnosti in skladnosti evropske politike sankcij ter lahko avtoritarni režim še okrepijo ali zmanjšajo možnosti EU pri pogajanjih z državo, proti kateri so uvedene, in verodostojnost EU in njenih držav članic; zagotoviti boljše usklajevanje in izmenjavo informacij med državami članicami z jasnimi postopki;
- (i) obstoječe sisteme sankcij izvajati dosledno in odločno, da ne bodo uporabljena dvojna merila, pri tem pa področje njihove uporabe razširiti tako, da bodo zajemali kršenje temeljnih svoboščin, zlasti pa verskih svoboščin in svobode izražanja; zagotoviti, da države Evropskega gospodarskega prostora in države prosilke za članstvo v Evropski uniji tudi uporabljajo omejevalne ukrepe in izmenjujejo bistvene informacije z Unijo;
- (j) uporabiti sankcije ali omejevalne ukrepe, ki so usmerjeni in sorazmerni z zastavljenim ciljem, ter namenjene samo odgovorni eliti represivnih ali zločinskih režimov in odgovornim nedržavnim subjektom propadlih držav ter čim bolj zmanjša neugodne posledice za civilno prebivalstvo, zlasti za najobčutljivejše osebe;
- (k) zagotoviti, da zunanja razvojna pomoč ali pomoč za druge namene ne postane spodbuda za bogatenje avtoritarnih voditeljev in njihovih najožjih krogov;
- (l) zagotoviti, da se politika sankcij, če je to le mogoče, izvaja hkrati s podporo civilnemu prebivalstvu v državi, proti kateri so uvedene sankcije; izboljšati kakovost in preglednost faze poročanja, da bo mogoče odobreno pomoč natančno količinsko opredeliti in natančno oceniti njen prispevek k zadostitvi potreb civilne družbe;
- (m) zagotoviti, da pri odločitvah o uvedbi omejevalnih ukrepov ali sankcij ni dvojnih meril in da se izvajajo ne glede na politične, gospodarske in varnostne interese;
- (n) zagotoviti, da omejevalni ukrepi, ki omejujejo tržne dejavnosti evropskih podjetij v kaznovanih državah, ne bodo koristili tekmečem iz tretjih držav;
- (o) zagotoviti, da so države članice, kot tudi vodje misij in delegacij EU tesno povezani s postopki oblikovanja, izvajanja, spremljanja in ocenjevanja omejevalnih ukrepov ter njihovih posledic na terenu, in sicer tako, da priskrbijo gradivo za ocene vpliva, ki dajejo navzočnosti predstavnikov EU na terenu bistven pomen; zagotoviti, da se bistvene informacije takoj posredujejo Evropskemu parlamentu;
- (p) zagotoviti, da so v državah, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, glavni akterji, ki se prizadevajo za demokracijo in človekove pravice, tesno povezani s postopki oblikovanja, izvajanja in ocenjevanja omejevalnih ukrepov;
- (q) zavezati obstoječe strukture v Evropski službi za zunanje delovanje in Komisijo, da bodo pred sprejetjem sankcij in po njem izvajale poglobljene analize razmer v gospodarski in družbeni strukturi zadevne države, pri tem pa ustrezno preučile posredne in neposredne učinke posameznih ukrepov na politično in družbeno-gospodarsko stanje zadevne družbe ter upoštevale učinek sankcij na poslovne elite, skupine civilne družbe, politično opozicijo in tudi reformno usmerjene elemente v vladi;
- (r) zavezati delovno skupino za sankcije (RELEX), da bo izpolnila svoj mandat: izvajala raziskave o sprejetju sankcij, ocenjevala obstoječe sankcije in oblikovala najboljše prakse glede uporabe in izvajanja omejevalnih ukrepov ter o svojih ugotovitvah redno poročala Svetu in Evropskemu parlamentu;

Četrtek, 2. februar 2012

- (s) zavezati pravno službo EU in druge zadevne službe, da bodo Svetu svetovale glede previdnostnih ukrepov, ki jih je treba sprejeti, da bi posameznikom, uvrščenim na seznam, preprečile izogibanje sankcijam;
- (t) zavezati Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, da bosta imeli pri oblikovanju, izvajanju in pregledu sankcij celovitejši pristop z izmenjavo znanja in izkušenj na tem področju;
- (u) zavezati Svet in Komisijo, da bosta namenila dovolj časa in sredstev za analize pred načrtovanjem sankcij in ocenjevanje njihove učinkovitosti ter v ta namen zaposlila izkušene strokovnjake za države in specialiste za človekove pravice;
- (v) zavezati Komisijo in države članice k uskladitvi izvajanja embarga na orožje, ki je v pristojnosti držav članic;
- (w) zavezati Komisijo in države članice k letnemu poročanju o izvajanju sankcij in njihovi učinkovitosti;
- (x) pozvati Francijo in Veliko Britanijo ter nestalne članice EU v Varnostnem svetu Združenih narodov, naj z zadostnim prepričevanjem zagotovijo, da se bodo njegove resolucije strogo in dosledno izvajale;
- (y) kjer je primerno, premisliti o uporabi klavzul o „bistvenih elementih“ v dvostranski trgovini, ki EU omogočajo uvedbo sankcij zaradi kršenja človekovih pravic in demokratičnih načel ter izvajanje skladne evropske zunanje politike, da se podprejo ukrepi proti avtoritarnim režimom;

Zaveza skladni politiki znotraj meja EU

- (z) zavezati države članice EU, da bodo prijavile, kadar bodo imele osebe iz seznama sankcij znotraj njihovih meja materialno lastnino in finančna sredstva, ter posredovale podatke o približni vrednosti in lokaciji te lastnine in sredstev; pozvati države članice EU, naj sodelujejo v izmenjavi bistvenih informacij, na primer prek obstoječih uradov za odvzem premoženjske koristi in Camdenske meddržavne mreže uradov za odvzem premoženjske koristi (CARIN); okrepi sodelovanje med državami članicami EU pri identifikaciji in zasegu teh sredstev;
- (aa) zavezati države članice EU k doslednemu izvajanju ciljno usmerjenih finančnih sankcij oziroma omejevalnih ukrepov, kot so:
 - razširitev uporabe Direktive št. 2005/60/ES o preprečevanju uporabe finančnega sistema za namene pranja denarja in financiranja terorizma, da bo veljala za vse poskuse kaznovanih diktatorjev ter fizičnih in pravnih oseb oziroma subjektov, povezanih z njimi, da bi odprli račun ali položili denar, saj je denar pridobljen s kaznivimi dejanji, krajami in poneverbami, in preučitev možnosti preventivnih mehanizmov za zmanjšanje pritoka nezakonito pridobljenih državnih sredstev ali premoženja v finančne ustanove EU;
 - zavračanje posojil, zaostrovanje ukrepov za odplačevanje posojil in zamrznitev vlog, s čimer bodo zagotovile, da bodo tovrstni ukrepi določenim osebam in subjektom popolnoma preprečili dostop do vseh finančnih storitev v sodni pristojnosti EU;
- (ab) zagotoviti, da gospodarske in finančne omejevalne ukrepe, vključno s ciljno usmerjenimi finančnimi sankcijami, izvajajo vse osebe in subjekti, ki delujejo znotraj Unije, vključno z državljani tretjih držav, pa tudi državljani Unije oziroma gospodarski subjekti, ki delujejo zunaj meja Unije, vendar so bili registrirani ali ustanovljeni v skladu z zakonodajo države članice Unije;

Četrtek, 2. februar 2012

- (ac) zagotoviti, da bo voditeljem, proti katerim so uvedene sankcije, pa tudi fizičnim in pravnim osebam ter subjektom, ki so z njimi nedvoumno povezani, strogo prepovedano, da bi imeli sredstva in premoženje v EU;
- (ad) zavezati države članice EU, da bodo šolam in univerzam, skupinam strokovnjakov in drugim akademskim ustanovam prepovedale sprejemanje finančne podpore, subvencij ali donacij kaznovanih voditeljev ter z njimi povezanih fizičnih in pravnih oseb in zagotovile preglednost njihovega zasebnega financiranja;
- (ae) zavezati države članice EU, da bodo športnim združenjem (vključno z nogometnimi klubi) in dobrotelnim organizacijam prepovedale sprejemanje finančne podpore, subvencij ali donacij kaznovanih voditeljev ter z njimi povezanih fizičnih in pravnih oseb;
- (af) zavezati EU in njene države članice, da bodo dosledno upoštevale prepoved potovanja v namene, ki niso humanitarne narave, za voditelje, proti katerim so uvedene sankcije, in osebe, ki so z njimi povezane;
- (ag) zavezati države članice EU, da bodo dejavno raziskovale in po potrebi sodno preganjale fizične ali pravne osebe v Evropi, ki so kaznovanim voditeljem in z njimi povezanim osebam pomagale pri izogibanju sankcijam, ki so bile zakonito sprejete proti njim;

Ozaveščanje zunaj EU

- (ah) zavezati EU k oblikovanju mednarodne podpore in koalicij za njene politike, zlasti z vplivnimi subjekti v zadevni regiji in v mednarodnih organizacijah, in v celotni proces pritegniti Evropski parlament;
- (ai) zavezati EU, da bo okrepila svojo legitimnost in pridobila široko javno in politično podporo za svoje politike, vključno z omejevalnimi ukrepi in sankcijami, na ravni EU in mednarodni ravni, zlasti v državah, v katerih vlada režim, proti kateremu so uvedene sankcije, in da bo v ta prizadevanja polno vključila tudi Evropski parlament;
- (aj) poziva EU, naj ob pomanjkanju sankcij ali omejevalnih ukrepov Varnostnega sveta Združenih narodov, sodeluje z državami, ki uporabljajo sankcije, deli informacije in usklajuje svoje ukrepe, da se zagotovi največji možni učinek na mednarodni ravni in čimbolj poveča učinkovitost uporabe sankcij Skupnosti;
- (ak) zavezati visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, vodje misij in Evropsko službo za zunanje delovanje, da bodo voditeljem, proti katerim so uvedene sankcije, izrecno sporočili zahteve, ki jih morajo izpolniti, da bodo opredelili natančne in uresničljive cilje za spodbuditev pozitivnih sprememb, ter ponudili ustrezno tehnično pomoč;
- (al) zavezati države članice, da bodo v okviru zakonskih možnosti informacije o posameznikih, uvrščenih na seznam, posredovale drugim državam, ustreznim organom EU in mednarodnim organizacijam;
- (am) zavezati države članice, da bodo zagotovile primerno stopnjo javnega dostopa do informacij o nacionalnih ukrepih glede omejevalnih ukrepov, ki se izvajajo;
- (an) zavezati Svet, da se bo pri postopku pregleda sankcij v celoti posvetoval z Evropskim parlamentom ter da bo upošteval njegovo mnenje v političnih smernicah in oblikovanju širše politike sankcij EU;
- (ao) opomniti, da se morajo omejevalni ukrepi izvajati tudi s pozitivnim ukrepi kot so razvojna pomoč, trajnostno gospodarsko sodelovanje in podpora civilni družbi;

Četrtek, 2. februar 2012

- (ap) spremljati sankcije in njihovo presojo z ukrepi, ki temeljijo na sodelovanju in dialogu z organizacijami civilne družbe in ljudmi v državah, proti katerim so bile sankcije uvedene, da bi tako razvili ali okrepili kulturo spoštovanja demokracije in človekovih pravic v zadevni državi;
- (aq) prizadevati si za sprostitev zamrznjenih in zaseženih sredstev, da bi jih čim hitreje vrnili v njihovo državo v korist prebivalstva;

*

* *

2. naroči svojemu predsedniku, naj to priporočilo posreduje Svetu in v vednost Komisiji ter Evropski službi za zunanje delovanje.

Čezmejni prenosi sedežev družb

P7_TA(2012)0019

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 s priporočili Komisiji o 14. direktivi na področju prava družb o čezmejnih prenosih sedežev družb (2011/2046(INI))

(2013/C 239 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju členov 50 in 54 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. maja 2003 z naslovom „Posodabljanje prava gospodarskih družb in izboljšanje upravljanja podjetij v Evropski uniji – načrt za napredek“ (COM(2003)0284),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 27. oktobra 2010 z naslovom „K aktu za enotni trg – Za visokokonkurenčno socialno tržno gospodarstvo – 50 predlogov za izboljšanje skupnega dela, poslovanja in izmenjav“ (COM(2010)0608),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. aprila 2011 z naslovom „Akt za enotni trg – Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja – Skupaj za novo rast“ (COM(2011)0206),
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2157/2001 z dne 8. oktobra 2001 o statutu evropske družbe (SE) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ UL L 294, 10.11.2001, str. 1.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju Direktive Sveta 2001/86/ES z dne 8. oktobra 2001 o dopolnitvi Statuta evropske družbe glede udeležbe delavcev ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/56/ES z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sodb Sodišča v zadevah *Daily Mail* ⁽³⁾, *Centros* ⁽⁴⁾, *Überseering* ⁽⁵⁾, *Inspire Art* ⁽⁶⁾, *SEVIC Systems* ⁽⁷⁾, *Cadbury Schweppes* ⁽⁸⁾ in *Cartesio* ⁽⁹⁾,
 - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 4. julija 2006 o nedavnem razvoju dogodkov in nadaljnjih možnostih v zvezi s pravom družb ⁽¹⁰⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2007 o evropski družbi v zasebni lasti in o štirinajsti direktivi na področju prava družb o prenosu sedeža družbe ⁽¹¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. februarja 2009 o izvajanju Direktive 2002/14/ES o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti ⁽¹²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2009 s priporočili Komisiji o čezmejnih prenosih sedežev družb ⁽¹³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. novembra 2010 o vidikih civilnega, gospodarskega, družinskega in mednarodnega zasebnega prava v Akcijskem načrtu za uresničevanje Stockholmskega programa ⁽¹⁴⁾,
 - ob upoštevanju členov 42 in 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0008/2012),
- A. ker je s členoma 49 in 54 Pogodbe delovanju Evropske unije zagotovljena pravica do ustanavljanja za vse družbe; ker je čezmejna selitev družb eden od ključnih elementov pri vzpostavitvi notranjega trga; ker zakonodaja glede prenosa in pogojev prenosa statutarne ali dejanskega sedeža obstoječe družbe po nacionalnem pravu iz ene države članice v drugo na enotnem trgu ni dovolj poenotena, zato obstaja tveganje za zaposlovanje, kot tudi administrativne težave, povzročeni stroški, posledice na socialnem področju in pomanjkanje pravne varnosti;
- B. ker je bila večina sodelujočih pri javnem posvetovanju, ki se je zaključilo 15. aprila 2004, naklonjena sprejetju direktive o pravu družb o čezmejnih prenosih sedežev družb;
- C. ker sodba Sodišča v zadevi *Cartesio* potrjuje, da je zaradi neenakosti zahtev, ki jih države članice nalagajo za preselitve družb, potrebna usklajena ureditev za urejanje čezmejnih prenosov sedežev družb;

⁽¹⁾ UL L 294, 10.11.2001, str. 22.

⁽²⁾ UL L 310, 25.11.2005, str. 1.

⁽³⁾ Zadeva 81/87, *Daily Mail*, Recueil 1988, str. 5483.

⁽⁴⁾ Zadeva C-212/97, *Centros*, Recueil 1999, str. I-1459.

⁽⁵⁾ Zadeva C-208/00, *Überseering*, Recueil 2002, str. I-9919.

⁽⁶⁾ Zadeva C-167/01, *Inspire Art*, Recueil 2003, str. I-10155.

⁽⁷⁾ Zadeva C-411/03, *SEVIC Systems*, ZOdl. 2005, str. I-10805.

⁽⁸⁾ Zadeva C-196/04 *Cadbury Schweppes* [2006], ECR I-7995.

⁽⁹⁾ Zadeva C-210/06 *Cartesio* [2008], ECR I-9641.

⁽¹⁰⁾ UL C 303 E, 13.12.2006, str. 114.

⁽¹¹⁾ UL C 263 E, 16.10.2008, str. 671.

⁽¹²⁾ UL C 76 E, 25.3.2010, str. 11.

⁽¹³⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 5.

⁽¹⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0426.

Četrtek, 2. februar 2012

- D. ker Sodišče v sodbi v zadevi Cartesio ni dalo ustreznih pojasnil v zvezi s prenosi sedežev družb, kakor je Komisija pričakovala v oceni učinka iz leta 2007 ⁽¹⁾,
- E. ker mora zakonodajalec in ne Sodišče na podlagi Pogodbe določiti ustrezna merila za uresničevanje svobode prenosa sedeža družb;
- F. ker mobilnost družb še vedno omejujejo visoko upravno breme, pa tudi družbeni in davčni stroški, ki so rezultat izjave Komisije v oceni učinka iz leta 2007, da se možnost neukrepanja zdi najbolj sorazmerna, saj nadaljnje ukrepanje EU ni potrebno ⁽²⁾;
- G. ker ocena vpliva Komisije iz leta 2007 razen soodločanja delavcev ne vključuje posledic za socialne politike in politike zaposlovanja;
- H. ker bi bilo treba odvrnati od zlorab družb, ki imajo le poštni nabiralnik, oziroma navideznih družb, ki se poskušajo izogniti izpolnjevanju zakonskih, socialnih in davčnih pogojev;
- I. ker bi moral biti čezmejni prenos sedeža družbe davčno nevtralen;
- J. ker je treba pri prenosu sedeža družbe ohraniti pravno osebnost družbe, da bi zagotovili njeno ustrezno delovanje;
- K. ker prenos ne bi smel vplivati na pravice zainteresiranih strani (manjšinskih delničarjev, zaposlenih in upnikov), ki izvirajo iz časa pred prenosom;
- L. ker bi morala postopek prenosa urejati stroga pravila glede preglednosti in informiranja delničarjev pred izvedbo prenosa;
- M. ker so pravice zaposlenih do soodločanja pri prenosu sedeža družbe zelo pomembne;
- N. ker bi bilo treba zagotoviti skladnost postopkov soodločanja zaposlenih med različnimi pravnimi določbami, ki jih vsebujejo direktive o pravu družb;
 - 1. poziva Komisijo, naj na podlagi člena 50(1) in (2)(g) Pogodbe o delovanju Evropske unije čimprej predloži predlog direktive o čezmejnih prenosih sedežev družb, pri čemer naj sledi podrobnim priporočilom, ki so navedeni v prilogi k tej resoluciji;
 - 2. potrjuje, da ta priporočila spoštujejo temeljne pravice in načelo subsidiarnosti;
 - 3. meni, da zahtevani predlog ne bo imel finančnih posledic;
 - 4. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in priložena podrobna priporočila posreduje Komisiji in Svetu ter parlamentom in vladam držav članic.

⁽¹⁾ Delovni dokument Komisije: Ocena učinka direktive o čezmejnih prenosih sedežev družb, SEC(2007)1707, točka 3.5.2, str. 24-25.

⁽²⁾ Delovni dokument Komisije: Ocena učinka direktive o čezmejnih prenosih sedežev družb, SEC(2007)1707, točka 6.2.4, str. 39.

Četrtek, 2. februar 2012

PRILOGA

PODROBNA PRIPOROČILA K VSEBINI ZAHTEVANEGA PREDLOGA

Priporočilo 1 (o področju uporabe predlagane direktive)

Direktiva bi se morala uporabljati za kapitalske družbe v smislu točke 1 člena 2 Direktive 2005/56/ES.

Področje uporabe direktive bi moralo ustrezno reševati vprašanje ločevanja med registriranim sedežem in upravnim sedežem družbe.

Priporočilo 2 (o učinkih čezmejnega prenosa)

Direktiva bi morala družbam dovoljevati uresničevanje njihove pravice do ustanavljanja s selitvijo v državo članico gostiteljico, ne da pri tem izgubijo status pravne osebe, temveč da se preoblikujejo v družbo, katere delovanje ureja pravo države članice gostiteljice, ter zanje ni potrebna likvidacija.

S prenosom ne sme priti do izogibanja pravnim, socialnim in fiskalnim pogojem.

Prenos bi moral začeti veljati na dan registracije v državi članici gostiteljici. Od dneva registracije v državi članici gostiteljici bi morala za družbo veljati zakonodaja te države.

Prenos ne bi smel vplivati na pravna razmerja, ki jih ima družba s tretjimi stranmi.

Prenos bi moral biti davčno nevtralen v skladu z določbami Direktive 90/434/EGS ⁽¹⁾.

Priporočilo 3 (o pravilih o preglednosti in informiranju pred odločitvijo o prenosu)

Vodstvo ali uprava podjetja, ki načrtuje prenos, bi moralo biti dolžno pripraviti poročilo in načrt prenosa. Preden se uprava odloči o poročilu in načrtu prenosa, bi bilo treba o tem obvestiti zastopnike zaposlenih oziroma, če takšnih zastopnikov ni, neposredno zaposlene in se z njimi posvetovati o predlaganem prenosu v skladu s členom 4 Direktive 2002/14/ES ⁽²⁾.

Poročilo bi bilo treba predložiti delničarjem in zastopnikom zaposlenih oziroma, če takšnih zastopnikov ni, neposredno zaposlenim.

V poročilu bi morali biti opisani in utemeljeni gospodarski, pravni in družbeni vidiki prenosa ter pojasnjene njegove posledice za delničarje, upnike in zaposlene, ki lahko pregledajo poročilo v določenem obdobju, in sicer najmanj en mesec in največ tri mesece pred datumom skupščine delničarjev, ki odobri prenos.

Načrt prenosa bi moral vključevati:

(a) pravni status, ime in registrirani sedež družbe v matični državi članici;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 90/434/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic (UL L 225, 20.8.1990, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti (UL L 80, 23.3.2002, str. 29).

Četrtek, 2. februar 2012

- (b) pravni status, ime in registrirani sedež družbe v državi članici gostiteljici;
- (c) memorandum in akt o ustanovitvi, predvidena za družbo v državi članici gostiteljici;
- (d) predvideni časovni načrt prenosa;
- (e) datum, od katerega se transakcije družbe, ki namerava prenesti svoj sedež, za računovodske namene obravnavajo, kot da ima družba sedež v državi članici gostiteljici;
- (f) podrobne informacije o prenosu glavne uprave ali glavnega kraja poslovanja;
- (g) pravice, zagotovljene delničarjem družbe, zaposlenim in upnikom, oziroma ustrezne predlagane ukrepe in naslov, na katerem so vse informacije o tem brezplačno na voljo;
- (h) če se družba upravlja na podlagi soodločanja zaposlenih in če nacionalna zakonodaja države članice gostiteljice ne določa takšne sheme, informacije o postopkih, ki urejajo soodločanje zaposlenih.

Poročilo in načrt prenosa bi bilo treba delničarjem in zastopnikom zaposlenih v družbi predložiti, da ga preučijo v ustreznem času pred datumom skupščine delničarjev družbe.

Načrt prenosa bi moral biti objavljen v skladu z določbami Direktive 2009/101/ES ⁽¹⁾.

Priporočilo 4 (o odločitvi skupščine delničarjev)

Skupščina delničarjev bi morala odobriti predlog o prenosu v skladu s formalnimi zahtevami in večino, potrebno za spremembo memoranduma in akta o ustanovitvi, kot to predpisuje zakonodaja, ki velja za družbo v njeni matični državi članici.

Če se družba upravlja na podlagi udeležbe zaposlenih, lahko skupščina delničarjev določi, da je dokončanje prenosa odvisno od izrecne odobritve dogovorov za udeležbo zaposlenih.

Države članice bi morale imeti možnost sprejeti predpise, ki bi bili oblikovani tako, da bi zagotavljali ustrezno zaščito manjšinskih delničarjev, ki nasprotujejo prenosu, na primer s pravico do izstopa iz družbe v skladu z zakonodajo, ki velja v matični državi članici.

Priporočilo 5 (o preverjanju zakonitosti prenosa)

Matična država članica bi morala v skladu s svojo zakonodajo preveriti zakonitost postopka.

Pristojni organi, ki jih določi matična država članica, bi morali izdati potrdilo, s katerim dokončno izjavijo, da so bili pred prenosom izpolnjeni vsi potrebni ukrepi in formalnosti.

Potrdilo, kopijo memoranduma in akta o ustanovitvi, ki sta predvidena za družbo v državi članici gostiteljici, ter kopijo predloga o prenosu bi bilo treba v ustreznem času predložiti organu, odgovornemu za registracijo v državi

⁽¹⁾ Direktiva 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim pododstavkom člena 48 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL L 258, 1.10.2009, str. 11).

Četrtek, 2. februar 2012

članici gostiteljici. Ti dokumenti bi morali zadostovati, da se družbi omogoči registracija v državi članici gostiteljici. Organi, pristojni za registracijo v državi članici gostiteljici, bi morali preveriti, ali so izpolnjeni vsebinski in formalni pogoji za prenos, vključno z zahtevami, ki jih država članica gostiteljica predpisuje za oblikovanje takšne družbe.

Pristojni organ v državi članici gostiteljici bi moral o registraciji nemudoma obvestiti ustreznega organa v matični državi članici. Organ v matični državi članici bi moral nato družbo odstraniti iz registra.

Registracijo družbe v državi članici gostiteljici in njeno odstranitev iz registra v matični državi članici bi bilo treba ustrezno objaviti, da se zaščitijo tretje strani.

Priloga 6 (o zaščitnih ukrepih)

Družbi, zoper katero so bili vloženi postopki za prenehanje, likvidacijo, insolventnost ali odlog plačila ali drugi podobni postopki, se ne sme dovoliti, da bi svoj sedež prenesla čez mejo.

Za namene sodnih ali upravnih postopkov, ki še potekajo in so se začeli pred prenosom sedeža, bi morale veljati, da ima družba registrirani sedež v matični državi članici. Obstoječi upniki bi morali imeti pravico do varščine.

Priloga 7 (o pravicah zaposlenih)

Skozi celoten prenos bi bilo treba ohranjati pravice zaposlenih do soodločanja. Te pravice bi načeloma morale urejati zakonodaja države članice gostiteljice.

Zakonodaja države članice gostiteljice pa ne bi smela veljati v naslednjih primerih:

- (a) če ne zagotavlja vsaj enake ravni soodločanja, kot velja v matični državi članici, ali
- (b) če zaposlenim v poslovalnicah družbe, ki se nahajajo v drugih državah članicah, ne daje enakih pravic za izvrševanje pravic do soodločanja, kot so zanje veljale pred prenosom.

Poleg tega bi morali biti zakonski predpisi o pravicah zaposlenih v skladu s pravnim redom Unije.

Proračunski nadzor nad humanitarno pomočjo EU

P7_TA(2012)0020

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o proračunskem nadzoru nad humanitarno pomočjo EU, ki jo vodi GD ECHO (2011/2073(INI))

(2013/C 239 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 214 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki obravnava humanitarno pomoč,
- ob upoštevanju finančne uredbe ⁽¹⁾ in njenih izvedbenih pravil ⁽²⁾,

⁽¹⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 1.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij z dne 27. septembra 2011 z naslovom "Za učinkovitejše evropsko odzivanje na nesreče: vloga civilne zaščite in humanitarne pomoči" ⁽²⁾, z dne 19. januarja 2011 o razmerah na Haitiju leto po potresu: humanitarna pomoč in obnova ⁽³⁾, z dne 10. februarja 2010 o nedavnem potresu na Haitiju ⁽⁴⁾, z dne 29. novembra 2007 o evropskem soglasju o človekoljubni pomoči in z dne 18. januarja 2011 o izvajanju soglasja glede humanitarne pomoči: vmesni pregled akcijskega načrta in nadaljnji ukrepi ⁽⁵⁾,
- o upoštevanju svojih resolucij z dne 5. maja 2010 o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008 ⁽⁶⁾ in z dne 10. maja 2011 za proračunsko leto 2009 ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju letnega poročila Evropskega računskega sodišča o izvajanju proračuna v proračunskem letu 2008 ⁽⁸⁾ in 2009 ⁽⁹⁾, skupaj z odgovori institucij,
- ob upoštevanju posebnih poročil Evropskega računskega sodišča št. 3/2006 z naslovom "Odziv humanitarne pomoči Evropske komisije na cunami", št. 6/2008 z naslovom "Pomoč Evropske komisije za sanacijo po cunamiju in hurikanu Mitch", št. 15/2009 z naslovom "Pomoč Evropske unije, ki se izvaja prek organizacij Združenih narodov: odločanje in spremljanje" in št. 3/2011 z naslovom "Učinkovitost in uspešnost prispevkov EU, usmerjenih prek organizacij Združenih narodov v državah, ki so bile prizadete v konfliktih",
- ob upoštevanju letnih poročil in letnih poročil o dejavnostih za proračunski leti 2009 in 2010 ter prilog generalnega direktorata za humanitarno pomoč in civilno zaščito (GD ECHO),
- ob upoštevanju letnega poročila o politiki humanitarne pomoči in njenem izvajanju za leto 2009 (COM(2010)0138) in spremljajočega delovnega dokumenta služb Komisije (SEC(2011)0398),
- ob upoštevanju letnega poročila o politikah Evropske unije glede humanitarne pomoči in civilne zaščite ter o njihovem izvajanju v letu 2010 (COM(2011)0343) in spremljajočega delovnega dokumenta služb Komisije (SEC(2011)0709),
- ob upoštevanju okvirnega finančnega in upravnega sporazuma med Evropsko komisijo in Združenimi narodi,
- ob upoštevanju okvirnega partnerskega sporazuma med Komisijo in humanitarnimi organizacijami,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor in mnenja Odbora za razvoj (A7-0444/2011),

⁽¹⁾ UL L 163, 2.7.1996, str. 1.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0404.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0018.

⁽⁴⁾ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 5.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0005.

⁽⁶⁾ UL L 252, 25.9.2010, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 250, 27.9.2011, str. 1.

⁽⁸⁾ UL C 269, 10.11.2009, str. 1.

⁽⁹⁾ UL C 303, 9.11.2010, str. 1.

Četrtek, 2. februar 2012

- A. ker so se število, pogostost, obseg in resnost humanitarnih nesreč močno povečali in so tovrstne nesreče prizadele več delov sveta;
- B. ker je treba zaradi vloge EU kot vodilnega svetovnega akterja na področju humanitarne pomoči ter vse večjega števila in pogostosti posredovanja v EU in zunaj nje, k čemur je treba dodati še trenutne proračunske omejitve, poudariti pomen dobrega finančnega poslovanja v skladu z načeli gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti;
- C. ker sta hudi katastrofi na Haitiju in v Pakistanu znova pokazali, da je treba izboljšati učinkovitost, hitrost in usklajevanje instrumentov EU za odziv na nesreče;

Učinkovitost in uspešnost sistema za kontrolo, spremljanje in nadzor generalnega direktorata za humanitarne pomoč in civilno zaščito

1. je seznanjen z odločenostjo GC ECHO, da bo izboljšal učinkovitost in uspešnosti humanitarne pomoči EU, ter s sprejetimi ukrepi;
2. opominja na mnenje Evropskega računskega sodišča iz letnih poročil, v katerih so sistemi za predhodno kontrolo, spremljanje in nadzor, naknadne revizije ter službe za notranjo revizijo GD ECHO na splošno ocenjeni kot uspešni; kljub temu poudarja, da so na vseh omenjenih področjih mogoče nadaljnje izboljšave;

Partnerji iz okvirnega sporazuma o partnerstvu: nevladne organizacije

3. ugotavlja, da povezave med GD ECHO ter partnerskimi nevladnimi organizacijami ureja okvirni sporazum o partnerstvu, medtem ko se proračun izvaja z neposrednim centraliziranim upravljanjem;
4. pozdravlja večjo prilagodljivost in učinkovitost, ki ju omogoča okvirni sporazum o partnerstvu za leto 2008 v primerjavi z okvirnim sporazumom o partnerstvu za leto 2005, na primer bolj v rezultate usmerjen pristop, uvedbo kontrolnih mehanizmov A in P ter poenostavitev in manj nejasnosti zaradi uvedbe smernic; poziva Komisijo, naj prek prihodnjega okvirnega sporazuma o partnerstvu po letu 2012 še naprej izpopolnjuje ukrepe, ki izboljšujejo učinkovitost sodelovanja s partnerji iz okvirnega sporazuma o partnerstvu; poudarja, da je treba izboljšati učinkovitost sodelovanja in zmanjšati pretirano upravno breme za partnerje iz okvirnega sporazuma o partnerstvu, hkrati pa zagotoviti visoko raven odgovornosti in preglednosti;
5. poziva Komisijo, naj izboljša metode in prakse ocenjevanja, ali potencialni partner izpolnjuje pogoje za okvirni sporazum o partnerstvu ali ne; opozarja, da izkušnje pred podpisom okvirnega sporazuma o partnerstvu za leto 2008 kažejo, da je bila prvotna ocena v prid partnerjem v okviru kontrolnega mehanizma P, ki je temeljila na njihovih sistemih notranjih kontrol in finančne trdnosti, preveč optimistična; opozarja, da so, potem ko na podlagi izhodiščne ocene dobijo tak status, partnerji iz nadzornega mehanizma P manj pogosto podvrženi revizijam sistemov notranjih kontrol, dovoljena jim je uporaba lastnih postopkov javnih naročil, za njihove dejavnosti pa ne veljajo pogodbene omejitve za financiranje; opozarja, da je bilo zaradi ocene v okvirnem sporazumu o partnerstvu za leto 2008 mnogim treba ocene znižati na partnerje A, torej partnerje v okviru kontrolnega mehanizma A;
6. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo partnerji pravočasno obravnavali slabosti, ugotovljene med rednimi revizijami njihovih sistemov, in da bodo sprejeti potrebni ukrepi, če jih ne bodo; opozarja, da si morajo zunanji revizorji še naprej prizadevati za izboljševanje kakovosti svojih priporočil partnerjem ter pri tem upoštevati posebne strukture partnerjev, da bi zagotovili sprejemanje in izvedljivost teh priporočil; poudarja, da so potrebne nadaljnje izboljšave in standardizacija pri dokumentiranju ocene predlogov za dejavnosti humanitarne pomoči, da se omogoči celovita primerjava;

Četrtek, 2. februar 2012

7. meni, da je z vzpostavljenimi mehanizmi za revizijo in spremljanje zagotovljena večja odgovornost glede ocenjevanja učinkovitosti in uspešnosti partnerjev iz okvirnega sporazuma o partnerstvu kot v primeru partnerjev iz ZN; kljub temu poudarja, da mednarodne organizacije, kot so Združeni narodi, ni mogoče primerjati s partnerji iz okvirnega sporazuma o partnerstvu;

Mednarodne organizacije, ZN

8. ugotavlja, da odnose med GD ECHO ter njegovimi partnerji iz ZN ureja okvirni finančni in upravni sporazum, medtem ko odnose z družino Rdečega križa in Mednarodno organizacijo za migracije ureja okvirni sporazum o partnerstvu za mednarodne organizacije; opozarja, da se v obeh primerih proračun izvršuje s skupnim upravljanjem;

9. poudarja, da so se pri pogojih in izvrševanju kontrol in nadaljnega spremljanja sredstev EU v okviru skupnega upravljanja pokazale resne slabosti; poziva Komisijo, naj se zlasti z agencijami ZN dogovori o potrebnih ukrepih, da se bo mogoče opreti na revizije, ki jih izvedejo organi ZN, ter okrepi in izboljša zagotovila, pridobljena iz obstoječih pregledov, vključno s preverjanjem;

10. opozarja, da potekajoča revizija finančne uredbe nakazuje, da je treba sredstva EU, ki se usmerjajo prek ZN in mednarodnih organizacij, upravljati v skladu s pravili za posredno upravljanje;

11. poudarja, da morajo biti zahteve glede kontrol za posredno upravljanje sredstev EU enako stroge kot zahteve za skupno upravljanje; pričakuje, da bodo partnerji GD ECHO zagotavljali stopnjo odgovornosti za posredno upravljanje sredstev EU, ki ustreza stopnji, navedeni v členu 57(5) predloga Komisije za finančno uredbo; poudarja, da je dostop do revizijskih poročil partnerjev GD ECHO nujen za potrditev dobrega finančnega poslovanja dejavnosti, ki se financirajo iz proračuna EU;

12. vztraja, naj se organu, pristojnemu za podelitev razrešnice, pravočasno zagotovi dostop do rezultatov revizije, brez poseganja v pooblastila in pristojnosti Evropskega računskega sodišča ali Evropskega urada za boj proti goljufijam;

13. obžaluje splošno naravo poročil ZN, ki ne vsebujejo zadostnih podatkov o rezultatih; poudarja, da so zaradi načela enotne revizije ZN in dejstva, da so pristojnosti Komisije za nadzor omejene na preverjanje in spremljanje, poročila ZN glavni vir podatkov za zagotavljanje odgovornosti in preglednosti;

14. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo poročila ZN vsebovala zadostne podatke o rezultatih, torej o izločkih in izidih, projektov v obdobju, ki ga poročilo obravnava; poudarja, da morajo biti merljivi kazalniki izločka in učinka sestavni del meril za poročanje; obžaluje dejstvo, da več kot 70 % odgovorov GD ECHO na vprašalnike Evropskega računskega sodišča za posebno poročilo št. 15/2009 razkriva, da so bila poročila ZN pozna, ter poziva Komisijo, naj predstavi trenutno stanje v zvezi s tem;

15. poudarja, da obstajajo razlike med Komisijo in podpisnicami okvirnega finančnega in upravnega sporazuma glede razlage klavzule o preverjanju iz okvirnega finančnega in upravnega sporazuma, zlasti kar zadeva izvajanje pregledov; pozdravlja sprejetje standardnega obsega pooblastil za preverjanja v juliju 2009 za zagotavljanje dodatnih smernic za uporabo klavzule o preverjanju in njeno razlago; opozarja, da glede na zadnje ugotovitve sektorja za zunanjo revizijo GD ECHO ter Evropskega računskega sodišča v okviru letne izjave o zanesljivosti obstajajo možnosti za dodatno pojasnitev dogovorjenega standardnega obsega pooblastil in klavzule o preverjanju;

Četrtek, 2. februar 2012

16. ugotavlja, da sektor za zunanjo revizijo ni imel večjih koristi od povečanja števila zaposlenih na sedežu GD ECHO leta 2010 (z 247 na 289);

17. obžaluje težave Evropskega računskega sodišča pri dostopanju do informacij o dejavnostih, ki jih izvajajo partnerji iz ZN; opozarja, da v skladu s klavzulo o preverjanju iz okvirnega finančnega in upravnega sporazuma EU in posledično Evropsko računsko sodišče lahko izvajata finančne preglede na kraju samem ter da morajo ZN zagotoviti vse ustrezne finančne podatke; poudarja, da morajo ZN Evropskemu računskemu sodišču zagotoviti dostop do potrebnih informacij in tako izpolniti klavzulo o preverjanju iz okvirnega finančnega in upravnega sporazuma;

18. pozdravlja pozitivne rezultate razprav s svetovnim programom za hrano in Skladom Združenih narodov za otroke (UNICEF), v skladu s katerimi sta spremenila svoja pravila in zagotovila dostopnost svojih poročil o notranji reviziji GD ECHO; poziva GD ECHO, naj podobna pogajanja nemudoma izvede tudi z drugimi agencijami ZN ter tako zagotovi preprost dostop brez birokratskih ovir do njihovih poročil o notranji reviziji; poziva Komisijo, naj pristojne odbore EP vsakih šest mesecev obvesti o napredku v pogajanjih; poudarja, da morajo biti vsa poročila o notranji reviziji Komisiji na voljo v elektronski obliki, in ne le v prostorih ustrezne agencije ZN;

19. opozarja, da so se leta 2010 začele razprave s svetovnim programom za hrano z namenom dogovora o skupni metodologiji, v skladu s katero bi ta program izvajal revizije projektov, ki jih financira EU; poziva Komisijo, naj uspešno doseže ta cilj in podobna pogajanja izvede še z drugimi partnerji iz ZN;

20. pozdravlja trenutna prizadevanja delovne skupine za odgovornost za pomoč ob nesrečah in njeno revidiranje, ki je bila ustanovljena v okviru Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij (INTOSAI) in jo vodi član Evropskega računskega sodišča; opozarja, da sta glavna cilja naslednja: (i) določitev smernic in dobre prakse s končnim ciljem oblikovati enoten celovit model poročanja in (ii) vzpostavitev smernic in dobre prakse na področju revidiranja pomoči ob nesrečah;

21. meni, da je to pomemben korak naprej pri obravnavanju izzivov preglednosti in odgovornosti v sodelovanju z ZN in drugimi mednarodnimi organizacijami; spodbuja delovno skupino, naj izpolni svoja pooblastila v določenem časovnem okviru;

22. poudarja, da so od razkritja ob koncu leta 2006, da je vlada Severne Koreje zlorabila sredstva ZN za humanitarne in razvojne dejavnosti, številni kritizirali, da ZN skladov ne upravlja dovolj pregledno, odgovorno, učinkovito in uspešno; obžaluje, da reforma ZN na področjih preglednosti in odgovornosti še ni prinesla pomembnega napredka; poudarja, da morajo države članice EU pokazati več politične volje, odločnosti in usklajenosti za napredek reforme in zagotavljanje večje odgovornosti; poziva visoko predstavnico Unije za zunanjo in varnostno politiko, naj to vprašanje obravnava prednostno in prevzame vlogo pobudnice;

Učinkovitost in uspešnost izvajanja humanitarne pomoči EU, ki jo upravlja GD ECHO

23. priznava koristi tega, da GD ECHO in njegovi partnerji iščejo nove načine financiranja; hkrati poziva k spoštovanju različnosti sodelujočih strani (Združeni narodi, Mednarodni rdeči križ in Rdeči polmesec, nevladne organizacije) pri financiranju in izvajanju evropskih humanitarnih programov, saj so nesreče pogosto nadnacionalne narave in je zato treba ukrepati večstransko in usklajeno; spodbuja prizadevanja za krepitev zmogljivosti lokalnih akterjev in povečanje zmožnosti uradov GD ECHO in strokovnjakov na kraju samem za ocenjevanje in hitro odzivanje na terenu;

Četrtek, 2. februar 2012

24. poudarja, da je točna in skladna ocena potreb nujni pogoj za uspešno izvajanje humanitarne pomoči; priznava, da po zaslugi ocene svetovnih potreb in ocene pozabljenih kriz humanitarna pomoč, ki jo upravlja GD ECHO, izpolnjuje bistveno merilo, in sicer da strogo temelji na potrebah; poudarja, da mora Komisija nadaljevati svoja prizadevanja za vključevanje v razpravo o vzpostavitvi boljše usklajevane in skladnejše ocene potreb; pozdravlja dialog med Komisijo in ZN na tem področju;

Partnerji iz okvirnega sporazuma o partnerstvu

25. opozarja na kakovostno delo partnerjev GD ECHO, zahvaljujoč učinkoviti izbirni metodi – zlasti prek sporazuma o partnerstvu – in oblikovanju standardov in praks, namenjenih humanitarnemu področju; prav tako poudarja, da je učinkovit nadzor uporabe sredstev v okviru revizij, ki so jih pri partnerjih izvedle zasebne revizijske službe, bistven in prispeva k legitimnosti humanitarnega sektorja; vendar pa v skrbi za ohranjanje različnih partnerjev in zagotavljanje dostopa do sredstev malim in srednjim nevladnim organizacijam opaža zapletenost upravnih postopkov za dostop, pretirane upravne pristojbine, ki so zelo obremenjujoče za nevladne organizacije, in težave, ki so nastale pri potekajočih revizijah zaradi pomanjkanja človeških virov, ter poziva k prilagoditvi uporabljenih mehanizmov posebnostim humanitarnega sektorja in lokalnim potrebam, da se humanitarna pomoč ustrezno usmeri in da se dovolj zgodaj začne usklajevati delovanje različnih organizacij, ki sodelujejo v operacijah pomoči;

26. pozdravlja prizadevanja GD ECHO, da bi spodbudil uporabo inovativnih pristopov kot so tisti, ki temelji na gotovini ("cash-based approach"), zlasti brezpogojnih nakazil, ki so namenjena najbolj izpostavljenim skupinam; ugotavlja, da bi bili ti pristopi ob uporabi lokalnih trgov lahko učinkovitejši od pomoči v naravi in ne pomenijo vedno višjega fiduciarnega tveganja; zato spodbuja GD ECHO, naj še naprej razvija pristope, ki temeljijo na gotovini, in spodbuja svoje partnerje k njihovi uporabi.

27. opozarja na sklepe po treh ciklih revizij na sedežu partnerjev, ki jih je opravil sektor za zunanjo revizijo GD ECHO, o naravi in neoporečnosti finančnih odnosov med GD ECHO in njegovimi partnerji, v skladu s katerim so bila sredstva, ki jih je dala na voljo Komisija, v celoti porabljena z razumno skrbnostjo ter v skladu z veljavnimi pravili in predpisi;

28. ugotavlja, da se večina priporočil na osnovi revizij na sedežu partnerjev iz okvirnega sporazuma o partnerstvu, ki jih je opravil sektor za zunanjo revizijo, nanaša na pravila partnerjev za oddajo javnih naročil; opozarja na eno glavnih ugotovitev revizij na sedežu partnerjev, in sicer da nimajo vsi partnerji iz okvirnega sporazuma o partnerstvu (najsi gre za kontrolni mehanizem A ali P) vzpostavljenih postopkov, ki bi bili popolnoma skladni z načeli priloge IV okvirnega sporazuma o partnerstvu za leto 2008; ugotavlja, da obstajajo sporna vprašanja glede zagotavljanja celotnih spisov o javnih naročilih in vzpostavitve boljše dokumentiranih in neoporečnih postopkov javnih naročil;

29. ugotavlja, da morajo partnerji iz okvirnega sporazuma o partnerstvu obravnavati naslednja vprašanja: vzpostavitev ustreznih mehanizmov notranjih kontrol, izboljšanje in večja preglednost sistemov porazdelitve finančnih stroškov, izboljšanje slabosti v njihovih računovodskih sistemih in zavezanost vodstva standardom kakovosti, vzpostavitev postopka za obvladovanje tveganja za celotno organizacijo ter ozaveščanje o nevarnostih goljufij in korupcije;

30. ugotavlja, da partnerji GD ECHO lahko sklenejo pogodbe z izvajalskimi partnerji za izvajanje dejavnosti v podporo humanitarnim dejavnostim; obžaluje, da partnerji iz okvirnega sporazuma o partnerstvu nimajo ustreznih postopkov za izvajalske partnerje in jih ne nadzirajo in upravljajo ustrezno; zato poziva Komisijo, naj obravnava to vprašanje glede na to, da utegne nastati tveganje goljufij, da s tem povezana dokumentacija ni dostopna in da GD ECHO nima mehanizmov za ugotavljanje, kdo so partnerji podizvajalci;

Četrtek, 2. februar 2012

31. meni, da je dejansko in stalno vključevanje upravičencev v načrtovanje in upravljanje pomoči eden temeljnih pogojev za kakovosten in hiter humanitarni odziv, zlasti v primeru dolgotrajnih kriz; poudarja, da v številnih primerih ni formalnih mehanizmov za pritožbe/povratne informacije upravičenca zadevnemu partnerju ali jasnih pravil o varstvu tistih, ki opozorijo na nepravilnosti; poudarja, da je ta ukrep pomemben za izboljšanje učinkovitosti in odgovornosti ter preprečevanje možnosti zlorabe materialne pomoči; poziva GD ECHO, naj nemudoma vzpostavi take mehanizme;

32. opozarja na priporočilo sektorja za zunanjo revizijo, da je treba izboljšati spremljanje razdeljevanja pomoči in spremljanje po njem, ki ga izvajajo zaposleni, ki niso vključeni v sam proces, da se opredeli, ali so bile z oceno potreb ugotovljene vse zahteve in ali so te zahteve izpolnjene; poziva Komisijo, naj uporabi izkušnje, pridobljene s temi dejavnostmi spremljanja;

Partnerji iz ZN

33. opozarja na mnenje Evropskega računskega sodišča iz posebnega poročila št. 15/2009, da so strateške in pravne zahteve za objektivno in pregledno izbiro partnerjev nezadostno prenesene v praktična merila v podporo odločanju v primeru partnerjev iz ZN; poziva Komisijo, naj sistematično izvaja in dokumentira formalne ocene s primerjavo mehanizmov zagotavljanja pomoči ZN in drugih partnerjev;

34. ugotavlja, da Komisija poleg prispevka k posrednim stroškom (do 7 % proračuna za dejavnost), torej k stroškom, ki niso neposredno povezani z izvajanjem določenega projekta, financira tudi različne stroške, ki so neposredno povezani (neposredni stroški) s projektom, vključno s stroški podpore za lokalne urade, zaposlene in prevoz, ki so neposredno povezani z dejavnostmi; poudarja, da se višina stroškov podpore, na primer prevoza, skladiščenja in pretovarjanja (npr. pomoči v hrani) med posameznimi primeri zelo razlikuje; priznava, da so razlogi za to lahko odvisni od razmer v posamezni državi, lahko pa so tudi posledica potrebe po usklajitvi operacij za zagotavljanje večje stroškovne učinkovitosti; predlaga, naj Komisija oceni višino stroškov podpore glede na običajno ali referenčno za tovrsten projekt, da bi ugotovila, ali so razumni;

Druga vprašanja

35. poudarja, da morajo biti poleg glavnih meril, kot so izkušnje in strokovnost, pomembno merilo za izbiro partnerjev tudi učinkovitost, usklajevanje, dialog in hitrost ter stroškovna učinkovitost; pozdravlja dejstvo, da GD ECHO razvija informacijski sistem za primerljive stroške ("Cost Observed for Results") s primerljivimi stroški na enoto; poudarja pomen uporabe informacij, ki jih zagotavlja to orodje, za analizo stroškovne učinkovitosti predlogov projektov;

36. opozarja na pogosta povečanja proračuna GD ECHO z uporabo rezerve za nujno pomoč ali s prerazporeditvijo iz drugih proračunskih vrstic postavke za zunanjo pomoč Evropskega razvojnega sklada; meni, da je povečevanje proračuna strukturno vprašanje; poudarja, da je treba pripraviti realističen proračun, ki bo proračunska sredstva za naravne nesreče ali humanitarne dejavnosti dodeljeval na podlagi izkušenj s porabo iz prejšnjih let;

37. poudarja, da mora Evropska unija okrepiti zmožnost odzivanja na čedalje večje število hudih naravnih nesreč; glede na to opozarja, da Evropski parlament že vrsto let poziva k bolj realističnemu proračunu za humanitarne namene, da bi se izognili nenehnemu nezadostnemu financiranju zadevnih proračunskih vrstic in da bi lahko povečali finančni manevrski prostor skozi celotno proračunsko leto, hkrati pa ohranili potrebno ravnovesje med financiranjem ukrepov za preprečevanje humanitarnih nesreč in ukrepov za hiter odziv na izredne razmere, tako naravne kot tiste, ki jih povzročijo človek;

Četrtek, 2. februar 2012

38. pozdravlja nedavno sporočilo Komisije o večletnem finančnem okviru 2014–2020, ki predvideva povečanje proračuna za instrument za humanitarno pomoč za 6,4 milijarde EUR za to obdobje (torej letno povprečje znaša 915 milijonov EUR v primerjavi z 813 milijoni EUR za obdobje 2007–2013); prav tako z zadovoljstvom ugotavlja, da se je v istem obdobju rezerva za nujno pomoč povečala na 2,5 milijarde EUR, pozdravlja predlog, da se neporabljena sredstva v rezervi prenesejo v naslednje leto, in poziva Komisijo, naj ta sredstva nameni predvsem za nujne humanitarne potrebe;

39. zahteva, da proračun EU podpre ukrepe za predvidevanje nesreč, pripravljenost nanje, njihovo preprečevanje in hiter odziv nanje, kot tudi za omogočanje prožnejšega začetka razvojnih ukrepov za izhod iz kriznih razmer; obžaluje, da je kljub krepitvi političnih zavez v zadnjih letih dejanski napredek na področju povezave med pomočjo v nujnih primerih, obnovo in razvojem še vedno zelo omejen;

40. zato poziva, naj se več bolje upravljanih sredstev nameni za zagotavljanje stalnosti pomoči v prehodnem obdobju med izrednimi razmerami in razvojem ter naj se razmišljanje usmeri k večji prožnosti in dopolnjevanju obstoječih finančnih mehanizmov, zlasti v okviru strateških dokumentov držav in regionalnih strateških dokumentov Evropskega razvojnega sklada in instrumenta za razvojno sodelovanje; poziva, naj se v okviru obstoječih finančnih mehanizmov otrokom, nosečnicam in materam majhnih otrok prednostno nameni posebna pozornost v zvezi z zagotavljanjem hrane, oblačil, evakuacije in prevoza, pa tudi zdravstvenih storitev, da se preprečijo neželene nosečnosti in spolno prenosljive bolezni;

41. priporoča, da se v tem prehodnem obdobju obnove med pomočjo v nujnih primerih in razvojem pozornost osredotoči predvsem na krepitev zmogljivosti lokalnih institucij in visoko raven vključevanja nevladnih organizacij in lokalnih združenj v faze načrtovanja in izvajanja, da se spodbudi in zgradi temelj za kvalitativne in učinkovite programe človekovega razvoja;

42. meni, da je prepoznavnost dejavnosti, ki jih financira GD ECHO, zadovoljljiva; priznava pomen ukrepov za zagotavljanje prepoznavnosti z vidika odgovornosti in pomoči za zmanjševanje tveganja dvojnega financiranja; poudarja, da ti ne smejo postati sredstvo za oglaševanje blagovnih znamk humanitarnih organizacij in se spremeniti v tekmovanje posameznikov za prepoznavnost na račun izpolnjevanja dejanskih potreb upravičencev;

43. meni, da ima vse večja vloga konzorcijev potencialno pozitiven učinek v smislu povečanja humanitarnega odziva in boljšega usklajevanja; poziva Komisijo, naj zagotovi jasnejše smernice za zagotavljanje preglednosti in poskrbi, da konzorciji ne bodo negativno vplivali na raznolikost skupnosti nevladnih organizacij, zlasti malih in srednjih;

Potreba po trajnosti, skladnosti in dopolnjevanju

44. poudarja pomen povezovanja pomoči, sanacije in razvoja za krepitev povezav med pomočjo, sanacijo in razvojem ter zagotavljanje gladkega prehoda s humanitarne pomoči na razvojno pomoč; poudarja, da je treba opraviti še veliko dela za izboljšanje usklajevanja, učinkovitosti, uspešnosti in skladnosti povezovanja pomoči, sanacije in razvoja;

45. pozdravlja dejstvo, da GD ECHO spodbuja zmanjševanje tveganja naravnih nesreč prek programa DIPECHO ter v okviru humanitarnih dejavnosti;

Četrtek, 2. februar 2012

46. poziva GD ECHO, naj se bolj osredotoči na trajnost humanitarnih dejavnosti; poziva GD ECHO in druge zadevne službe Komisije, naj bolj poudarjajo zmanjševanje tveganja naravnih nesreč in pripravljenost nanje, okrepijo odpornost ogroženih prebivalcev s krepitvijo zmogljivosti, usposabljanjem, ozaveščanjem javnosti in vzpostavljanjem učinkovitih sistemov zgodnjega opozarjanja v državah, ki so izpostavljene nesrečam, ali državah, ki jih je prizadela kriza, da bi jim omogočili ustrezno ukrepanje;

47. meni, da sta kulturna prilagodljivost in znanje ključna dejavnika za zagotavljanje uspešne humanitarne pomoči; poudarja na primer, da morajo biti izdelki, ki se pošiljajo v času humanitarnih dejavnosti, za lokalno prebivalstvo primerni in sprejemljivi;

48. poziva GD ECHO, naj skrbno preuči morebitne negativne učinke humanitarne pomoči; poudarja, da lahko na primer prevelike količine pomoči v hrani odvrnejo od lokalne pridelave hrane ali negativno vplivajo na lokalne trge ter tako dolgoročno ogrozijo zanesljivo preskrbo s hrano;

49. poziva Komisijo, naj zagotovi boljšo skladnost in dopolnjevanje med humanitarno in razvojno pomočjo tako na politični ravni kot tudi v praksi;

50. meni, da je trenutno hudo pomanjkanje hrane v Afriškem rogu tudi tragična posledica nedoseženih skladnosti in dopolnjevanja mednarodne humanitarne in razvojne pomoči; poudarja, da je v nasprotju z naravnimi nesrečami to pomanjkanje nastopilo počasi in se je postopno stopnjevalo v humanitarno nesrečo; opozarja, da so suše in pomanjkanje hrane v Afriškem rogu žal kronične; obžaluje dejstvo, da kljub takšni stvarnosti in veliki količini razvojne pomoči, ki se je v minulih desetletjih stekla v to regijo, ni vidnih rezultatov v smislu krepitve samozadostnosti lokalnih kmetov in s tem zagotavljanja trajnosti;

Haiti in Pakistan

51. obžaluje, da se bomo leta 2010 spominjali po dveh velikih nesrečah: po uničujočem potresu na Haitiju, ki mu je sledila epidemija kolere, in po poplavih v Pakistanu, kakršnih še ni bilo;

52. ugotavlja, da je GD ECHO v letu 2010 za Haiti namenil 122 milijonov EUR in za Pakistan 150 milijonov EUR ter da je bil znesek humanitarne pomoči za Pakistan največje posredovanje, izvedeno v enem letu;

53. priznava, da so bili zaradi obsega nesreč in neločljivo povezanih težav, vključno s fizičnim dostopom in varnostnimi vprašanji, razmere izjemno zahtevne; poudarja, da so se pri obeh nesrečah pokazale podobne težave;

54. poudarja, da je učinkovito mednarodno usklajevanje nujni pogoj za učinkovitost in uspešnost humanitarne pomoči, ter priznava dodano vrednost in nujnost delovanja pod okriljem Urada ZN za usklajevanje humanitarnih zadev med operacijami humanitarne pomoči (OCHA);

55. ugotavlja, da Komisija Uradu ZN za usklajevanje humanitarnih zadev zagotavlja veliko podporo; obžaluje dejstvo, da so izkušnje na Haitiju in v Pakistanu pokazale na trenutno nezadostno sposobnost usklajevanja Urada ZN za usklajevanje humanitarnih zadev; poudarja, da so sposobnost Urada ZN za usklajevanje humanitarnih zadev pri uresničevanju nalog usklajevanja ovirali majhna zmogljivost, neustrezna ocena potreb in le delno funkcionalna elektronska orodja, potrebna za obdelavo informacij;

Četrtek, 2. februar 2012

56. ugotavlja, da je Komisija zagotovila znatno podporo ZN pri njihovih prizadevanjih za razvoj in izvajanje področnega sistema; poudarja, da se je pri obeh nesrečah pokazalo, da je treba opraviti še veliko dela, da bi izboljšali njegovo uspešnost, učinkovitost in usklajevanje ter okrepili lastništvo in odgovornost;

57. poudarja, da Komisija poročevalcu Parlamenta ni poslala končnega opisnega in finančnega poročila partnerjev GD ECHO o izvajanju humanitarnih dejavnosti po nesrečah na Haitiju in v Pakistanu leta 2010 z utemeljitvijo, da ta poročila vsebujejo občutljive informacije o partnerjih GD ECHO; poudarja, da mora imeti Parlament dostop do takih poročil ali vsaj do glavnih dejstev o učinkovitosti in uspešnosti izvajanja dejavnosti, da lahko presoja o njihovem dobrem finančnem poslovanju;

58. poudarja, da bo Odbor za proračunski nadzor zaradi težav, o katerih je bilo poročano v zvezi s pomočjo za Haiti, v to državo poslal delegacijo;

59. poziva Komisijo, naj z ZN povezana vprašanja postavi ustreznim organom ZN;

*

* *

60. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Usklajenem evropskem pristopu h kolektivnim tožbam naproti

P7_TA(2012)0021

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o usklajenem evropskem pristopu h kolektivnim tožbam naproti (2011/2089(INI))

(2013/C 239 E/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z dne 4. februarja 2011 z naslovom Javno posvetovanje: Usklajenemu pristopu h kolektivnim pravnim sredstvom naproti (SEC(2011)0173),
- ob upoštevanju osnutka dokumenta o smernicah z naslovom Izračun škode v odškodninskih tožbah zaradi kršitev člena 101 ali 102, ki ga je Komisija objavila junija 2011,
- ob upoštevanju Direktive 2009/22/ES o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju dokumenta Komisije o posvetovanju glede nadaljnjih ukrepov v zvezi z zeleno knjigo o kolektivnih odškodninah za potrošnike (Bruselj, 2009),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. marca 2009 o Beli knjigi o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES ⁽²⁾,

⁽¹⁾ UL L 110, 1.5.2009, str. 30.

⁽²⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 161.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 27. novembra 2008 o kolektivnih odškodninah za potrošnike (COM(2008)0794),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. januarja 2011 o poročilu o politiki konkurence za leto 2009 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju bele knjige Komisije z dne 2. aprila 2008 o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES (COM(2008)0165),
 - ob upoštevanju poročila Maria Montija z dne 9. maja 2010 o novi strategiji za enotni trg,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. marca 2007 z naslovom "Strategija potrošniške politike EU 2007–2013: Usposabljanje potrošnikov, izboljševanje blaginje potrošnikov, učinkovito varstvo potrošnikov" (COM(2007)0099),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2011 o alternativnem reševanju sporov v civilnih, gospodarskih in družinskih zadevah ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2011 o izvajanju direktive o mediaciji v državah članicah, njenem vplivu na mediacijo in sprejetju s strani sodišč ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenj Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko ter Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A7-0012/2012),
- A. ker državljani in podjetja v evropskem območju pravice ne smejo le uživati pravic, temveč morajo imeti tudi možnost, da jih nemoteno in uspešno uveljavljajo;
- B. ker je nedavno sprejeta zakonodaja EU napisana tako, da strankam v čezmejnih zadevah omogoča, da uspešno uveljavljajo svoje pravice ⁽⁴⁾ ali da s pomočjo mediacije dosežejo izvensodno rešitev ⁽⁵⁾;
- C. ker koristim metode alternativnega reševanja sporov ni mogoče oporekati in ker bi moral biti vsem državljanom EU še naprej na voljo enakopraven dostop do sodnega varstva;
- D. ker po raziskavi Flash Eurobarometer o odnosu potrošnikov do čezmejnega trgovanja in varstva potrošnikov iz marca 2011 79 % evropskih potrošnikov navaja, da bi bili bolj pripravljeni braniti svoje pravice na sodišču, če bi se lahko pridružili drugim potrošnikom, ki se pritožujejo o isti zadevi;
- E. ker oškodovani potrošniki, ki odškodnino zahtevajo individualno po sodni poti, pogosto naletijo na precejšnje ovire glede dostopnosti, učinkovitosti in cenovne dostopnosti, to pa zaradi včasih visokih sodnih stroškov, možnega psihološkega bremena, zapletenih in dolgotrajnih postopkov ter pomanjkljive obveščenosti o razpoložljivih pravnih sredstvih;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0023.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0449.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0361.

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 861/2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, UL L 199, 31.7.2007, str. 1; Uredba (ES) št. 1896/2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog, UL L 399, 30.12.2006, str. 1; Uredba (ES) št. 805/2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov, UL L 143, 30.4.2004, str. 15.

⁽⁵⁾ Direktiva 2008/52/ES o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah, UL L 136, 24.5.2008, str. 3.

Četrtek, 2. februar 2012

- F. ker v primeru, ko je zaradi iste kršitve oškodovana skupina državljanov, individualna tožba ni najučinkovitejše sredstvo za preprečitev nezakonitega ravnanja ali uveljavitev nadomestila, še zlasti, če je individualna škoda v primerjavi s sodnimi stroški majhna;
- G. ker v nekaterih državah članicah splošna učinkovitost obstoječih pravnih sredstev za potrošniške in izvrševanje ustreznih predpisov na ravni EU velja za nezadovoljivo, ali pa ti mehanizmi niso dovolj dobro poznani, zaradi česar je njihova uporaba omejena;
- H. ker je zaradi povezovanja evropskih trgov in posledično večje čezmejne dejavnosti očitneje, da je potreben skladen vseevropski pristop za obravnavo primerov, kjer potrošniki ostanejo praznih rok, saj postopki skupinske odškodninske tožbe, ki so jih uvedle številne države članice, ne prinašajo čezmejnih rešitev;
- I. ker igrajo nacionalne in evropske oblasti ključno vlogo pri izvrševanju zakonodaje EU, izvrševanje zakonodaje na zasebni ravni pa bi moralo javno izvrševanje dopolnjevati, ne more pa ga nadomestiti;
- J. ker javno izvrševanje predpisov, da se prepreči kršitve in naloži denarna kazen, samo po sebi potrošnikom ne zagotavlja odškodnine za škodo, ki so jo utrpeli;
- K. ker bi združitev tožb v skupinsko tožbo ali možnost, da to tožbo vloži skupni zastopnik ali organ, ki deluje v javnem interesu, lahko poenostavila postopek in znižala stroške strank v postopku;
- L. ker lahko sistem, ki temelji na skupinskih tožbah, koristno dopolni individualno pravno varstvo, vendar ga ne more nadomestiti;
- M. ker mora Komisija pri vseh predlogih, ki ne sodijo v izključno pristojnost Unije, spoštovati načeli subsidiarnosti in sorazmernosti;
1. pozdravlja omenjeno horizontalno posvetovanje in poudarja, da morajo imeti žrtve nezakonitega ravnanja, in sicer tako državljani kot podjetja, možnost zahtevati odškodnino za izgubo ali škodo, ki so jo utrpeli, zlasti ko gre za razpršeno škodo, kjer tveganje glede višine stroškov ni sorazmerno s povzročeno škodo;
 2. je seznanjen s prizadevanji vrhovnega sodišča Združenih držav Amerike, da omeji neresne pravne postopke in zlorabo ameriškega sistema skupinskih tožb ⁽¹⁾ ter poudarja, da se v Evropi ne sme uvesti sistema skupinskih tožb po ameriškem modelu oziroma drugih sistemov, ki ne upoštevajo evropske pravne tradicije;
 3. pozdravlja prizadevanja držav članic, da bi okrepili pravice žrtev nezakonitega ravnanja z uvedbo ali načrtovanjem uvedbe zakonodaje, ki bi poenostavila odškodninske postopke, hkrati pa preprečevala zlorabo pravnih postopkov, vendar se tudi zadeva, da se nacionalni mehanizmi kolektivnih pravnih sredstev med seboj močno razlikujejo, zlasti glede področja uporabe in postopkovnih značilnosti, kar bo lahko imelo za posledico, da državljani ne bi mogli uživati svojih pravic;
 4. pozdravlja delo Komisije za usklajen evropski pristop h kolektivnim tožbam in jo poziva, naj v svoji oceni učinka pokaže, da je treba v skladu z načelom subsidiarnosti ukrepati na ravni EU, da bi se izboljšalo veljavni regulativni okvir EU zato, da bi se žrtvam kršitev prava EU omogočilo, da dobijo odškodnino za utrpeljeno škodo, s tem pa bi se prispevalo k zaupanju potrošnikov in boljšemu delovanju notranjega trga;

⁽¹⁾ Wal-Mart Stores Inc. proti Dukes in drugi, 564 U. S. xxx (2011).

Četrtek, 2. februar 2012

5. poudarja možne prednosti kolektivnih tožb v obliki nižjih stroškov in večje pravne varnosti tožnikov, obtožencev in sodnega sistema, ki jih prinaša izogibanje vzporednim pravnim postopkom za podobne tožbe;
6. meni, da je v sektorju konkurence javno izvrševanje bistveno za izvajanje določb Pogodb, za polno doseganje ciljev EU in zagotavljanje, da Komisija in nacionalni organi s področja konkurence izvršujejo konkurenčno pravo EU;
7. želi spomniti, da trenutno samo države članice sprejemajo nacionalne predpise o določanju višine odškodnine; nadalje ugotavlja, da izvrševanje nacionalnega prava ne sme preprečiti enotnega izvrševanja evropskega prava;
8. poziva Komisijo, naj dosledno preuči ustrezno pravno podlago za vse ukrepe s področja kolektivnih tožb;
9. ugotavlja, da po do sedaj dostopnih podatkih, zlasti glede na študijo z naslovom Ocena uspešnosti in učinkovitosti mehanizmov kolektivnih pravnih sredstev v Evropski uniji, opravljeno leta 2008 za GD SANCO, nobeden od obstoječih mehanizmov kolektivnih pravnih sredstev v EU ni povzročil nesorazmernih gospodarskih posledic za vpletena podjetja;

Obstoječa zakonodaja EU in sodna prepoved

10. ugotavlja, da na ravni EU že obstajajo nekateri mehanizmi izvrševanja za posamezne primere, kot sta Direktiva 2008/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah in Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 805/2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov in meni, da nudi zlasti Uredba (ES) št. 861/2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti s poenostavitvijo čezmejnih pravnih postopkov pri zahtevkih za zneske, nižjih od 2 000 evrov dostop do sodnega varstva, vendar ugotavlja, da ta zakonodaja ni zasnovana tako, da bi zagotavljala učinkovit dostop do sodnega varstva v primerih, ko veliko žrtev utrpi enako škodo;
11. ocenjuje, da bi sodna prepoved lahko igrala pomembno vlogo pri zaščiti pravic, ki jih državljani in podjetja uživajo v skladu s pravom EU, in meni, da je mogoče mehanizme, ki so bili uvedeni z Uredbo (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju na področju varstva potrošnikov ⁽¹⁾ in Direktivo 2009/22/ES o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov, znatno izboljšati, da bi tako okrepili sodelovanje in sodne prepovedi v čezmejnih primerih;
12. meni, da je potreba po izboljšanju pravnega sredstva sodne prepovedi še posebej velika v okoljskem sektorju; poziva Komisijo, naj preuči načine, da bi to pravno sredstvo zagotovili tudi v tem sektorju;
13. meni, da se je treba pri sodni prepovedi osredotočiti na zaščito interesa posameznika in javnega interesa, in poziva k previdnosti, ko gre za razširitev dostopa do sodnega varstva za organizacije, saj slednjim ne bi smel biti omogočen lažji dostop do sodnega varstva kot pa posameznikom;
14. zaradi tega poziva Komisijo, naj dodatno okrepi in poveča učinkovitost obstoječih instrumentov, kakršna sta Direktiva 98/27/ES o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov in Uredba (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, da bi zagotovila ustrezno javno izvrševanje pravic potrošnikov v EU; kljub temu poudarja, da niti Direktiva 98/27/ES niti Uredba (ES) št. 2006/2004 ne predvidevata nadomestila za povzročeno škodo potrošnikom;

⁽¹⁾ UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

Četrtek, 2. februar 2012

Pravno zavezujoči horizontalni okvir in zaščitni ukrepi

15. meni, da dostop do sodnega varstva s pomočjo skupinskih tožb spada na področje postopkovnega prava in ga skrbi, da bi neuskklajene pobude EU na področju kolektivnih tožb privedle do razdrobljenosti nacionalnih predpisov o postopkih in odškodnini, kar bi oslabilo, ne pa krepilo dostop do sodnega varstva v EU; če bi bila po temeljitem premisleku sprejeta odločitev, da je sistem EU za kolektivne tožbe zaželen in potreben, poziva, naj bodo vsi predlogi s področja kolektivnih tožb v obliki horizontalnega okvira, ki bo vključeval skupna načela in nudil enoten dostop do sodnega varstva preko kolektivnih tožb po Evropski uniji ter še posebej, vendar ne tudi izrecno, obravnaval kršitve pravic potrošnikov;

16. poudarja, da je treba ustrezno upoštevati pravno tradicijo in pravno ureditev posameznih držav članic in okrepiti usklajevanje primerov dobre prakse med državami članicami ter meni, da je delo na shemi EU za spodbujanje učinkovitih pravnih sredstev, namenjenih posameznikom in malim in srednjim podjetjem, ne bi smelo povzročiti zamude pri sprejetju horizontalnega okvira;

17. poudarja, da mora vsak pravno zavezujoči horizontalni okvir zajemati temeljne vidike kolektivnega uveljavljanja odškodnin; nadalje vztraja, da morajo za kolektivne tožbe veljati zlasti postopkovni predpisi in predpisi mednarodnega zasebnega prava na splošno, ne glede na vrsto sektorja, medtem ko bi lahko bila omejena sektorska pravila v zvezi z varstvom potrošnikov ali konkurenčnim pravom, ki zadevajo vprašanja, kot so morebitne zavezujoče posledice odločitev, ki jih sprejmejo nacionalni organi za konkurenco na področju konkurenčnega prava EU, določena v ločenih členih ali poglavjih samega horizontalnega okvira ali z ločenimi pravnimi instrumenti vzporedno ali po sprejetju horizontalnega instrumenta;

18. meni, da igra škoda ali izguba, ki jo utrpi posameznik, ključno vlogo pri odločitvi o vložitvi tožbe, saj jo vsak neizogibno primerja z morebitnimi stroški postopkov pri tožbi; opozarja Komisijo, da mora biti horizontalni okvir za kolektivne tožbe zmogljivo in stroškovno učinkovito orodje za vse stranke in meni, da bi se lahko pravila nacionalnih postopkov držav članic zgledovala po Uredbi (ES) št. 861/2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti kot referenci v zadevah kolektivnih tožb, kadar vrednost zahtevka ni zunaj njenega področja uporabe;

19. meni, da bi bile kolektivne tožbe v okviru horizontalnega instrumenta najbolj učinkovite, kadar obtoženec in zastopane žrtve nimajo sedeža oziroma prebivališča v isti državi članici (čezmejni značaj) in kadar so pravice, ki so bile domnevno kršene, predpisane z zakonodajo EU (kršitev prava EU); poziva k nadaljnji preučitvi načinov za izboljšanje pravnih sredstev v primerih pri kršitev nacionalnega prava, ki imajo lahko daljnosežne, čezmejne posledice;

20. ponavlja, da je treba znotraj horizontalnega instrumenta uvesti zaščitne ukrepe, da bi se izognili neupravičenim zahtevkom in zlorabi kolektivnih tožb ter zagotovili pravične sodne postopke, ter poudarja, da morajo zaščitni ukrepi med drugim zajemati sledeče:

Pravna podlaga:

- zastopniška tožba je dopustna, če obstaja natančno identificirana skupina, identifikacija članov skupine pa je opravljena pred vložitvijo tožbe;
- evropski pristop h kolektivnim pravnim sredstvom je treba oblikovati na podlagi načela sodelovanja, pri čemer morajo biti oškodovanci jasno opredeljeni in sodelovati v postopku le, če si to izrecno želijo, da bi se preprečile morebitne zlorabe; poudarja, da je treba v skladu z načelom subsidiarnosti spoštovati obstoječe nacionalne sisteme; poziva Komisijo, naj pretehta vzpostavitev sistema, ki bi zagotavljal

Četrtek, 2. februar 2012

ustrezno obveščenost vseh potencialnih oškodovancev, povečal reprezentativnost skupinskih tožb in omogočil čim večjemu številu oškodovancev, da zahtevajo odškodnino, ter zagotovil enostaven, cenovno ustrezen in učinkovit dostop do sodnega varstva za državljane EU, s čimer bi preprečili pretirano število sodnih sporov, kasneje pa tudi nepotrebne posamične ali skupinske tožbe zaradi iste kršitve; poziva države članice, naj vzpostavijo učinkovite mehanizme za obveščanje čim večjega števila oškodovancev, da bodo poznali svoje pravice in obveznosti, kar zlasti velja za oškodovance, ki imajo bivališče ali sedež v različnih državah članicah, pri čemer pa zaradi upoštevanja domneve nedolžnosti ne smejo neupravičeno škodovati ugledu strank;

- sistem skupinskih tožb je treba zavrnil, kadar oškodovanci niso identificirani pred razglasitvijo sodbe, na podlagi, da je to v nasprotju s pravnim redom številnih držav članic in krši pravico žrtev, ki bi v sodnem postopku sodelovale nevede, vendar bi bila sodba sodišča za njih vseeno zavezujoča;
- države članice morajo zagotoviti, da ima sodnik ali podoben organ pravico, da s predhodnim preverjanjem dopustnosti potencialne kolektivne tožbe odloči, da so pogoji izpolnjeni in da je tožba primerna za nadaljevanje postopka;
- države članice morajo imenovati organizacije, ki so usposobljene za vložitev zastopniške tožbe, pri čemer so potrebna evropska merila, ki bodo jasno določala, katere so za to usposobljene; ta merila lahko temeljijo na členu 3 Direktive št. 2009/22/ES o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov, vendar morajo biti natančneje določena, da bi se izognili zlorabam pravnih postopkov in da bi zagotovili dostop do sodnega varstva; ta merila bi morala med drugim zadevati finančne in kadrovske vire organizacij;
- žrtve morajo biti v vsakem primeru svobodne, da alternativno uveljavljajo individualen odškodninski zahtevek pred pristojnim sodiščem;

Polna odškodnina za dejansko škodo

- horizontalni okvir bi moral obravnavati odškodnine le za dejansko povzročeno škodo. kaznovalne odškodnine pa morajo biti prepovedane; v skladu z načelom o odškodnini mora biti dodeljena odškodnina porazdeljena med posamezne žrtve v višini škode, ki so jo utpele; odvetniške nagrade, vezane na uspeh, v Evropi niso praksa in ne bi smele biti del obveznega horizontalnega okvira;

Dostop do dokazov

- tožniki v kolektivni tožbi ne smejo biti v boljšem položaju kot individualni tožniki glede dostopa do dokazov obtoženca, vsak tožnik pa mora predložiti dokaze za svoj zahtevek; obveznost razkritja dokumentov tožnikom (razkritje) v Evropi v glavnem ni v praksi in ne sme biti del obveznega horizontalnega okvira;

Načelo kdor izgubi, plača

- vsaka tožba vključuje finančno tveganje, države članice pa morajo določiti lastna pravila o razdelitvi stroškov, v skladu s katerimi mora stranka, ki izgubi, kriti stroške nasprotne stranke, da bi na ta način preprečili pretirano širjenje neutemeljenih tožbenih zahtevkov v vseevropskem mehanizmu kolektivnih pravnih sredstev;

Prepoved financiranja s strani tretjih oseb:

- Komisija ne sme določiti pogojev ali smernic o financiranju odškodninskih zahtevkov, saj večina pravnih sistemov držav članic ne pozna financiranja s strani tretje stranke, ki se ji na primer ponudi delež dodeljene odškodnine; to državam članicam ne preprečuje, da bi določile pogoje ali smernice za financiranje odškodninskih zahtevkov;

Četrtek, 2. februar 2012

21. v primeru, da Komisija predstavi predlog horizontalnega okvira, ki ureja tožbe, potem bi bilo treba sprejeti načelo nadaljnega ukrepanja, kjer je to primerno, po katerem bi se zasebno izvrševanje s skupinsko tožbo lahko izvajalo samo, če bi bila že pred tem izdana odločba Komisije ali nacionalnega konkurenčnega organa o kršitvi; ugotavlja, da vzpostavitev načela nadaljnega ukrepanja na splošno ne izključuje možnosti sprejemanja tako samostojnih kot nadaljnjih ukrepov;

22. poziva Komisijo, naj preuči načine za ozaveščanje potrošnikov o obstoju mehanizma kolektivnih tožb in omogočanje sodelovanja med organizacijami, usposobljenimi za vložitev zastopniške tožbe; poudarja ključno vlogo, ki jo lahko imajo pri posredovanju informacij čim večjemu številu žrtev kršitev prava EU potrošniške organizacije in evropska mreža centrov za varstvo potrošnikov;

23. poudarja, da je zaradi številnih kršitev prava Unije, ki jih je Komisija ugotovila na področju ukrepov EU za zaščito potrošnikov, potrebno okrepiti sodno prepoved⁽¹⁾, ob priznavanju, da sodna prepoved ni zadostna, če so žrtve utpele škodo in so upravičene do odškodnine; poziva Komisijo, naj identificira zakonodajo EU, na področju katere je težko dobiti odškodninske zahteve;

24. meni, da je treba to storiti, da bi lahko opredelili področja, kjer bi lahko horizontalni okvir zagotavljal skupne odškodninske zahteve v primeru kršitev te zakonodaje ali kršitev konkurenčnega prava EU; poziva, da se zadevno zakonodajo EU uvrsti na seznam v prilogi k temu horizontalnemu instrumentu;

Alternativno reševanje sporov (ARS)

25. ugotavlja, da so mehanizmi alternativnega reševanja sporov pogosto odvisni od trgovčeve pripravljenosti do sodelovanja in meni, da bi bil učinkovit sistem pravnih sredstev za uveljavljanje odškodnine velika spodbuda za stranke, da bi se dogovorile za izvensodno poravnavo, s katero se je mogoče izogniti številnim primerom in posledično pravnim postopkom; spodbuja oblikovanje mehanizmov alternativnega reševanja sporov na evropski ravni, ki bi omogočili hitro in poceni rešitev sporov, ki bi bila privlačnejša možnost kot pa sodni postopek, in predlaga, da bi morali imeti sodniki, ki uvodoma preverjajo dopustnost kolektivne tožbe, tudi pravico do odrejanja strankam, da pred vložitvijo kolektivne tožbe poskušajo najti kolektivno sporazumno rešitev; meni, da bi morala biti izhodišče za uvedbo te pristojnosti merila, ki jih je oblikovalo Sodišče⁽²⁾; vendar poudarja, da bi morali ti mehanizmi ostati alternativa sodnemu varstvu (kot pove samo ime) in ne predpogoj zanj;

Pristojnost in pravo, ki se uporablja

26. poudarja, da bi moral horizontalni okvir sam določati predpise za preprečevanje prakse izbiranja najugodnejšega sodišča, pri čemer pa ne bi smel ogroziti dostopa do sodnega varstva, ter da bi morala biti uredba Bruselj I izhodišče pri določanju pristojnih sodišč;

27. poziva k nadaljnji preučitvi tega, kako je mogoče izpopolniti kolizijska pravila; meni, da bi bila ena izmed rešitev uporaba prava države, kjer ima večina oškodovancev prebivališče oziroma sedež, pri čemer je treba upoštevati, da morajo imeti individualni oškodovanci svobodo pri odločitvi, da se skupinske tožbe po načelu privolitve v sodelovanje ne udeležijo, temveč da vložijo individualni odškodninski zahtevek v skladu s splošnimi pravili mednarodnega zasebnega prava, zapisanimi v uredbah Bruselj I, Rim I in Rim II;

⁽¹⁾ Študija o težavah, s katerimi se srečujejo potrošniki, ki želijo odškodnino zaradi kršitve zakonov o zaščiti potrošnikov, in o ekonomskih posledicah teh težav, 1. del, glavno poročilo, 26 avgust 2008, str. 21 idr.

⁽²⁾ Sodba z dne 18. marca 2010 v združenih zadevah C-317/08, C-318/08, C-319/08 in C-320/08, Alassini, ki še ni objavljena v Zbirki odločb.

Četrtek, 2. februar 2012

28. poudarja, da mora Komisija po sodbi v zadevi C-360/09, Pfeleiderer, zagotoviti, da kolektivna tožba ne ogroža učinkovitosti sistema prizanesljivosti in postopka poravnavanja po konkurenčnem pravu;

Redni zakonodajni postopek

29. vztraja, da mora biti Evropski parlament v okviru rednega zakonodajnega postopka udeležen pri vseh zakonodajnih pobudah s področja kolektivnih tožb in da morajo vsi predlogi temeljiti na natančni oceni učinka;

*

* *

30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in socialnim partnerjem na ravni Unije.

Seznam prehranskih trditev

P7_TA(2012)0022

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o osnutku uredbe Komisije o spremembi Uredbe (ES) št. 1924/2006 glede seznama prehranskih trditev

(2013/C 239 E/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju osnutka uredbe Komisije o spremembi Uredbe (ES) št. 1924/2006 glede seznama prehranskih trditev,
- ob upoštevanju mnenja, ki ga je dne 13. oktobra 2011 predložil odbor iz člena 25 Uredbe (ES) št. 1924/2006,
- ob upoštevanju smernic Komisije za izvajanje Uredbe (ES) št. 1924/2006 ⁽²⁾, ki jih je 14. decembra 2007 potrdil Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom ⁽³⁾,
- ob upoštevanju člena 5a(3)(b) Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/daims/guidance_claim_14-12-07.pdf.

⁽³⁾ UL L 304, 22.11.2011, str. 18.

⁽⁴⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju člena 88(2) in (4)(b) Poslovnika,
- A. ker v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1924/2006 uporaba prehranskih in zdravstvenih trditev ne sme biti napačna, dvoumna ali zavajajoča;
- B. ker je lahko v skladu s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 1924/2006 uporaba prehranskih in zdravstvenih trditev dovoljena le, če se lahko pričakuje, da bo povprečen potrošnik razumel v trditvi navedene pozitivne učinke;
- C. ker morajo v skladu s členom 9(2) Uredbe (ES) št. 1924/2006 primerjalne prehranske trditve primerjati sestavo zadevnega živila z vrsto drugih živil, ki spadajo v isto kategorijo, tudi živil drugih znamk;
- D. ker v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 1169/2011 podatki o hrani potrošnika ne smejo zavajati glede narave, lastnosti in značilnosti posameznega živila;
- E. ker je nova prehranska trditev Komisije "sedaj vsebuje X % manj [hranila]", ki naj bi se vključila v prilogo k Uredbi (ES) št. 1924/2006, glede na osnovna načela, ki urejajo izbiro dovoljenih prehranskih trditev na živilih, kot je navedeno zgoraj, v nasprotju z namenom in vsebino temeljnega instrumenta, saj je za povprečnega potrošnika dvoumna, zavajajoča in nejasna;
- F. ker nova trditev "sedaj vsebuje X % manj [hranila]" krši načelo primerjalnih trditev v skladu s členom 9(2) Uredbe (ES) št. 1924/2006, saj omogoča primerjavo hranilnih vrednosti izdelka z njegovo predhodno različico ne glede na začetno raven hranilne vrednosti zadevnega izdelka, kar bi lahko bilo pretirano visoko v primerjavi z drugimi izdelki na tržišču; ker izdelki z nespremenjeno sestavo, ki kljub temu vsebujejo nižjo raven določene hranilne vrednosti v primerjavi z izdelkom druge znamke s spremenjeno sestavo, ne bodo mogli imeti prehranske trditve, kar bo za potrošnike zagotovo zavajajoče;
- G. ker lahko trditev "sedaj vsebuje X % manj [hranila]" predstavlja nelojalno konkurenco obstoječim trditvam, kot so "manj [hranila]" in "lahek"; ker se v zadnjem primeru zahteva znižanje za vsaj 10 % (za mikrohranila), 25 % (za natrij) ali 30 % (za sladkor/maščobe) v primerjavi z drugimi podobnimi izdelki; ker bi lahko potrošnik razumel, da količinska izjava v trditvi "sedaj vsebuje X % manj [hranila]" pomeni večje zmanjšanje v primerjavi s trditvama "manj [hranila]" ali "lahek", čeprav so zahteve za ti trditvi precej strožje kot za trditev "sedaj vsebuje X % manj [hranila]", za katero se zahteva zgolj minimalno 15-odstotno zmanjšanje;
- H. ker bi lahko trditev "sedaj vsebuje X % manj [hranila]" proizvajalce odvrnila od obsežnejše spremembe sestave njihovih izdelkov, da bi izpolnjevali zahteve za trditvi "manj [hranila]" ali "lahek", saj je lažje zmanjšati vsebnost hranila za 15 % kot za 30 %;
- I. ker Komisija v uvodni izjavi 4 osnutka ukrepa izrecno priznava, da potrošniki ob zmanjšanju sladkorja pričakujejo zmanjšanje energijske vrednosti; ker Komisija v zvezi s predlogom spremembe trditve "manj maščob/sladkorja" v skladu s točko 2 priloge k osnutku ukrepa dovoljuje navedbo tovrstnih trditev tudi takrat, kadar je energijska vrednost izdelka z navedeno trditvijo še vedno "enaka" energijski vrednosti podobnega izdelka;
- 1. nasprotuje sprejetju osnutka Uredbe Komisije o spremembi Uredbe (ES) št. 1924/2006 glede seznama prehranskih trditev;

Četrtek, 2. februar 2012

2. meni, da osnutek uredbe Komisije ni v skladu z namenom in vsebino temeljnega akta;
3. poziva Komisijo, naj odboru predloži spremenjen osnutek ukrepa;
4. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Sklepi neformalnega srečanja Evropskega sveta 30. januarja 2012

P7_TA(2012)0023

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o zasedanju Evropskega sveta 30. januarja 2012

(2013/C 239 E/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 30. januarja 2012,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 9. in 10. decembra 2011,
- ob upoštevanju izjave voditeljev držav in vlad euroobmočja z dne 9. decembra 2011,
- ob upoštevanju stališča vlade ZK,
- ob upoštevanju t.i. šesterčka in dveh predlogov Komisije o dodatni krepitvi fiskalne discipline ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju izjave predsednika Komisije na srečanju 18. januarja 2012,
- ob upoštevanju izida pogajanj v ad hoc delovni skupini Euroskupine in Euroskupini,
- ob upoštevanju potrebe po ohranitvi enotnosti med pogodbenicami iz euroobmočja in tistimi, ki niso članice euroobmočja,
- ob upoštevanju vloge, ki so jo v imenu Parlamenta podali predstavniki v ad hoc delovni skupini,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. januarja 2012 o o sklepih zasedanja Evropskega sveta z dne 8. in 9. decembra 2011 o osnutku mednarodnega sporazuma o uniji fiskalne stabilnosti ⁽²⁾,
- ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,

⁽¹⁾ Uredba o okrepitvi gospodarskega in proračunskega nadzora v državah članicah (COM(2011)0819) in Uredba o skupnih določbah za spremljanje in ocenjevanje osnutkov proračunskih načrtov (COM(2011)0821).

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0002.

Četrtek, 2. februar 2012

1. potrjuje svojo resolucijo z dne 18. januarja 2012, obenem pa spominja na končno besedilo pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji, ter ponovno poudarja, da bi bilo bolje, če bi bil dogovor dosežen v okviru zakonodaje EU; obžaluje, da dogovor med vsemi državami članicami ni bil mogoč zaradi nasprotovanja predsednika vlade ZK;

2. ugotavlja pa, da je mogoče v okviru obstoječega pravnega okvira EU in sekundarne zakonodaje uresničiti skorajda vse sestavne dele nove pogodbe in da so bili razen zlatega pravila, obratnega načela glasovanja s kvalificirano večino ter sodelovanja Sodišča Evropske unije povečini že uresničeni;

3. meni, da je končno besedilo v več točkah boljše od izvirnega in da so bile na predlog Parlamenta vključene številne spremembe, predvsem naslednje:
 - zaveza, da se bo metoda Skupnosti v celoti uporabljala;

 - stabilnost, usklajevanje in upravljanje bo izvedeno s pomočjo sekundarne zakonodaje, pri čemer bo Parlament v celoti vključen;

 - večja, četudi nepopolna, skladnost med t.i. šesterčkom in novo pogodbo;

 - priznanje, da imajo pogodbenice, katerih valuta ni euro, pravico sodelovati pri tistih delih vrhunskih srečanj euroobmočja, ki obravnavajo konkurenčnost, globalno arhitekturo euroobmočja in temeljna pravila, ki bodo veljala v prihodnje;

 - sodelovanje med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti je predvideno na podlagi vzajemnega dogovora in v skladu s Pogodbo;

 - doda se referenca na cilje trajnostne rasti, zaposlovanja, konkurenčnosti in socialne kohezije;

 - zaveza, da se bo vsebina sporazuma v petih letih vključila v pravni okvir EU;

4. priznava, da je fiskalna stabilnost pomembna sestavina za razrešitev sedanje krize; vendar vztraja pri tem, da gospodarsko okrevanje zahteva ukrepe za okrepitev solidarnosti in spodbujanje trajnostne rasti in zaposlovanja; je zadovoljen, da se Evropski svet končno strinja s tem, a vztraja pri tem, da je treba sprejeti konkretne in dolgoročne ukrepe;

5. ponovno zahteva, da se na podlagi predloga nemškega ekonomskega sveta strokovnjakov hitro oblikuje sklad za odkup; zahteva vključitev tovrstne zakonodaje v skladu s potrebami, da se, če je le mogoče v okviru sedanjega „dvopaketa“ zakonodajnega postopka, omogoči oblikovanje sklada za odkup; obžaluje, da še ni bil podan predlog za to; poziva Komisijo, naj pripravi odločne ukrepe za spodbujanje rasti in zaposlovanja;

6. poleg vrste ukrepov za zagotavljanje fiskalne stabilnosti zahteva tudi oblikovanje projektnih obveznic, načrt za obveznice stabilnosti ter uvedbo davka na finančne transakcije na evropski ravni v skladu z že podanim predlogom Komisije;

Četrtek, 2. februar 2012

7. prav tako poudarja, da v novem sporazumu manjka nekaj pomembnih elementov:
- izogibanje dvojnemu merilu med predpisi v sporazumu in tistimi iz Lizbonske pogodbe in pravnega reda Skupnosti;
 - vse podpisnice sporazuma, sedanje in prihodnje članice euroobmočja, bi morale imeti pravico do enakopravnega sodelovanja na vseh vrhunskih srečanjih euroobmočja;
8. obžaluje, da končno besedilo ne odraža zahteve Parlamenta po polnem sodelovanju predsednika Parlamenta na neuradnih vrhunskih srečanjih euroobmočja; vztraja pri tem, da mora izvoljeni predsednik vrhunskih srečanj euroobmočja razširiti stalno povabilo, tako da bo vključevalo polno sodelovanje;
9. vztraja pri tem, da morajo pogodbenice v celoti spoštovati zavezo, da pogodbo o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju najpozneje po petih letih vključijo v pogodbo EU, ter zahteva, da se ob tej priložnosti obravnavajo tudi preostale pomanjkljivosti Lizbonske pogodbe;
10. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje voditeljem držav in vlad, predsedniku Evropskega sveta, predsedniku Euroskupine, nacionalnim parlamentom, Komisiji in Evropski centralni banki.

Iran in njegov jedrski program

P7_TA(2012)0024

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o Iranu in njegovem jedrskem programu

(2013/C 239 E/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Iranu,
- b upoštevanju izjave 22. januarja 2011 visoke predstavnice EU v imenu skupine držav E3+3 po pogovorih z Iranom v Istanbulu 21. in 22. januarja 2011,
- ob upoštevanju pisma visoke predstavnice EU sekretarju vrhovnega sveta za nacionalno varnost Islamske republike Iran Saïdu Džaliliju z dne 21. oktobra 2011,
- ob upoštevanju poročila generalnega direktorja Mednarodne agencije za jedrsko energijo (IAEA) z dne 8. novembra 2011 o izvajanju sporazuma o varovanju jedrskih materialov v okviru pogodbe o neširjenju jedrskega orožja in ustreznih določb resolucij varnostnega sveta o Islamski republiki Iran,
- ob upoštevanju resolucije sveta guvernerjev IAEA z dne 18. novembra 2011,
- ob upoštevanju izjave visoke predstavnice EU z dne 18. novembra 2011 o resoluciji sveta guvernerjev IAEA,
- ob upoštevanju izjave visoke predstavnice EU z dne 29. novembra 2011 o napadu na veleposlaništvo Združenega kraljestva v Teheranu in njegovem ropanju,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 9. decembra 2011,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o Iranu z dne 14. novembra 2011, 1. decembra 2011 in 23. januarja 2012,

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju zavezanosti Irana pogodbi o neširjenju jedrskega orožja, potrebi po tem, da vse države podpisnice te pogodbe popolnoma spoštujejo svoje obveznosti, ter pravic držav podpisnic, da v skladu s členoma I in II pogodbe raziskujejo, proizvajajo in brez razlik uporabljajo jedrsko energijo za miroljubne namene,
 - ob upoštevanju priporočila odbora Evropskega parlamenta za zunanje zadeve Svetu o dosledni politiki do režimov, proti katerim veljajo omejevalni ukrepi EU, ko njihovi voditelji uresničujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU,
 - ob upoštevanju člena 110(4) Poslovnika,
- A. ker se je Iran z ratifikacijo pogodbe o neširjenju jedrskega orožja odrekel nakupu jedrskega orožja ter je pravno zavezan, da vse svoje jedrske dejavnosti, vključno z jedrskim materialom, prijavi in podredi nadzoru Mednarodne agencije za jedrsko energijo;
- B. ker mora Iran še izpolniti svoje obveznosti v skladu z vsemi ustreznimi resolucijami varnostnega sveta Združenih narodov, zadnja med temi je resolucija št. 1929 (2010), in vse zahteve sveta guvernerjev Mednarodne agencije za jedrsko energijo, ki natančno določajo popoln in brezpogojen dostop agencije do vseh lokacij, opreme, oseb in dokumentov, kar bi omogočilo ustrezen pregled iranskih jedrskih namenov, Mednarodni agenciji za jedrsko energijo pa, da opravi svojo vlogo jedrskega čuvaja;
- C. ker je Mednarodna agencija za jedrsko energijo v poročilu iz novembra 2011 izrazila resne pomisleke glede morebitnih vojaških razsežnosti iranskega jedrskega programa, saj obstaja možnost, da Iran še vedno izvaja nekatere dejavnosti na področju razvijanja jedrske eksplozivne naprave;
- D. ker je iranski podpredsednik Reza Rahimi 27. decembra 2011 grozil z uporabo vojaške sile za zaprtje Hormuške ožine, če bi bile uvedene sankcije proti izvozu iranske nafte; ker je kot odziv na to grožnjo prišlo do napotitve dodatnih evropskih in ameriških pomorskih vojaških sil in ker so vojske povsod v tej regiji stopile v "stanje visoke pripravljenosti";
- E. ker je Iran kršil svoje obveznosti iz omenjene pogodbe in na skrivaj zgradil objekt za bogatenje urana v vasi Fordov blizu mesta Kom, o čemer je Mednarodno agencijo za jedrsko energijo obvestil dolgo po začetku gradnje; ker tak skrivni pristop dodatno spodkopava zaupanje v zagotovila Irana o izključno civilni naravi njegovega jedrskega programa;
- F. ker je 5. januarja 2012 turški zunanji minister Ahmet Davutoğlu Iranu posredoval vabilo visoke predstavnice EU, naj nadaljuje pogovore o jedrski energiji s skupino držav E3+3; ker je iranski zunanji minister Ali Akbar Salehi med obiskom turškega zunanjega ministra izjavil, da je Iran pripravljen nadaljevati pogovore;
- G. ker so se zunanji ministri EU dogovorili o dodatnih omejevalnih ukrepih proti Iranu v energetske sektorju, vključno s postopnim embargom na uvoz iranske surove nafte v EU, v finančnem sektorju, vključno z ukrepi proti iranski centralni banki, in v prometnem sektorju ter o nadaljnjih omejitvah pri izvozu, zlasti zlata in občutljivega blaga in tehnologije z dvojno rabo, pa tudi o vpisu dodatnih oseb in subjektov, med drugim več takih, ki jih nadzoruje Islamska revolucionarna garda, na seznam oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi;
- H. ker je Svet ponovno potrdil svojo odločenost, da si bo prizadeval za diplomatsko rešitev iranskega jedrskega vprašanja, in sicer v skladu z dvotirnim pristopom;

Četrtek, 2. februar 2012

- I. ker je Svet ponovno poudaril, da se EU še vedno zavzema za celovito in dolgoročno rešitev, ki bi okrepila zaupanje mednarodne skupnosti v izključno miroljubno naravo iranskega jedrskega programa, hkrati pa spoštuje njegovo legitimno pravico do uporabe jedrske energije v miroljubne namene skladno s pogodbo o neširjenju jedrskega orožja.
 1. ponovno poudarja, da tveganje širjenja jedrskega orožja v povezavi z iranskim jedrskim programom ostaja vir resne zaskrbljenosti za EU, in je resno zaskrbljen zaradi navedbe v poročilu Mednarodne agencije za jedrsko energijo, da verodostojne informacije "nakazujejo, da je Iran izvajal dejavnosti, povezane z razvijanjem jedrske eksplozivne naprave";
 2. globoko obžaluje pospešene dejavnosti bogatenja urana, med njimi nedavno začeto bogatitev urana do 20 odstotkov v podzemnem obratu Fordov blizu kraju Kom, s katerimi Iran krši šest resolucij varnostnega sveta Združenih narodov in enajst resolucij sveta Mednarodne agencije za atomsko energijo;
 3. ponavlja poziv Iranu, naj nemudoma ustavi razvoj tehnologije za bogatenje urana, ki je že bistveno onkraj tega, kar je potrebno za zagotavljanje zanesljive preskrbe z gorivom za civilne namene, ter ne upošteva mednarodne zaskrbljenosti v zvezi s prikritimi vojaškimi nameni;
 4. podpira dodatne omejevalne ukrepe, ki jih je proti Iranu sprejel Svet v energetske in finančnem sektorju, ter dodatne ukrepe proti osebam in subjektom, med drugim številnim takim, ki jih nadzoruje Islamska revolucionarna garda; priznava, da bi lahko sankcije in diplomatski ukrepi prispevali k temu, da bi iranska vlada sprejela in spoštovala resolucije ZN, s čimer bi se izognili morebitnemu vojaškemu posegu; ugotavlja, da sankcije niso same sebi namen in da sankcije EU proti Iranu doslej niso dosegle svojih namenov;
 5. ponavlja že staro stališče EU, da je treba odprta vprašanja z Iranom v zvezi z njegovim jedrskim programom rešiti na miren način ter da ta konflikt nima vojaške rešitve;
 6. ugotavlja, da se bo embargo na izvoz iranske surove nafte v EU stopnjeval in da je mogoče že sklenjene pogodbe še vedno izpolniti do 1. julija 2012; poziva Svet, naj odloči o ukrepih za kompenzacijo posledic embarga za različne države članice EU;
 7. zahteva, naj bodo sankcije ali omejevalni ukrepi usmerjeni v zastavljene cilje in sorazmerni ter namenjeni večinoma odgovorni eliti represivnih ali zločinskih režimov in odgovornim nedržavnim subjektom propadlih držav; zahteva tudi, naj se čim bolj zmanjšajo neugodne posledice za civilno prebivalstvo, zlasti za najboljčutljivejše osebe;
 8. podpira zavezo Sveta, da si bo prizadeval za diplomatsko rešitev iranskega jedrskega vprašanja v skladu z dvojnimi pristopom, in cilj EU, da se doseže celovita in dolgoročna rešitev; poziva iranske oblasti, naj pozitivno odgovorijo na ponudbo vsebinskih pogajanj, kot so opredeljena v pismu visoke predstavnice EU z dne 21. oktobra 2011, in sicer tako, da jasno pokažejo pripravljenost na sodelovanje pri ukrepih za krepitev zaupanja in – brez pogojevanja – pri tehničnih pogajanjih, na katerih se bodo resno obravnavali obstoječi pomisleki v zvezi z jedrskim vprašanjem;
 9. ponavlja svoj poziv iranskim oblastem, naj izpolnijo obveznosti Irana v okviru pogodbe o neširjenju jedrskega orožja; poziva iranski parlament in vlado, naj ratificirata in izvajata dodatni protokol in v celoti izvajata določbe sporazuma o varovanju jedrskih materialov;
 10. pozdravlja dejstvo, da je Iran pristal na to, da bo med 29. in 31. januarjem 2012 sprejel delegacijo visokih uradnikov Mednarodne agencije za jedrsko energijo, ki bo opravila inšpekcijo in ki jo bo vodil generalni direktor Herman Nackaerts;

Četrtek, 2. februar 2012

11. odločno poziva Iran, naj popolnoma sodeluje z Mednarodno agencijo za jedrsko varnost v zvezi z vsemi odprtimi vprašanji, zlasti tistimi, ki povzročajo zaskrbljenost v zvezi z morebitno vojaško razsežnostjo iranskega jedrskega programa, tudi tako, da nemudoma, popolnoma in brezpogojno omogoči dostop do vseh lokacij, opreme, ljudi in listin, kakor to zahteva agencija, ter naj se ne zoperstavlja imenovanju inšpektorjev; poudarja, da je pomembno zagotoviti, da ima agencija vse vire in avtoriteto, ki so potrebni, da opravi svoje delo v Iranu;
12. podpira prizadevanja Mednarodne agencije za jedrsko energijo, da bi spremljala razvoj iranskega jedrskega programa, da bi mednarodni skupnosti natančno prikazala stanje;
13. priznava, da sta lahko dialog in sodelovanje s Turčijo pomembna dejavnika za doseganje sporazumne rešitve;
14. odločno obsoja iransko grožnjo z zaprtjem Hormuške ožine; poziva iranske oblasti, naj te ožine ne blokirajo; je prepričan, da utegne takšno dejanje voditi v regionalni konflikt in sprožiti povračilne ukrepe mednarodne skupnosti;
15. obžaluje dejstvo, da Kitajska in Rusija v Varnostnem svetu še vedno odklanjata podporo sankcijam proti Iranu; poziva Rusijo, naj preneha nuditi pomoč iranskemu jedrskemu razvoju, dokler ne bo Iran v celoti izpolnil svojih obveznosti v skladu z ustreznimi resolucijami ZN;
16. odločno obsoja napad na veleposlaništvo Združenega kraljestva v Teheranu 29. novembra 2011; poziva iransko vlado, naj izpolnjuje svoje mednarodne obveznosti – vključno z dunajsko konvencijo – glede zaščite diplomatov in veleposlaništev;
17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic EU, vladi in parlamentu Turčije, vladi in parlamentu Ljudske republike Kitajske, vladi in parlamentu Ruske federacije, generalnemu direktorju Mednarodne agencije za jedrsko energijo, generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov, uradu Vrhovnega poglavarja ter vladi in parlamentu Islamske republike Iran.

Evropska razsežnost v športu

P7_TA(2012)0025

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o evropski razsežnosti v športu (2011/2087(INI))

(2013/C 239 E/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. januarja 2011 "Razvijanje evropske razsežnosti v športu" (COM(2011)0012),
- ob upoštevanju Bele knjige Komisije o športu (COM(2007)0391),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom "Boj proti korupciji v EU" (COM(2011)0308),
- ob upoštevanju konvencij Sveta Evrope o nasilju in neprimernem vedenju gledalcev na športnih prireditvah z dne 19. avgusta 1985 in o protidopinških ukrepih z dne 19. avgusta 1990,

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. junija 2003 o ženskah v športu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. aprila 2004 o spoštovanju temeljnih delovnih standardov pri proizvodnji športne opreme za olimpijske igre ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. aprila 2005 o boju proti uporabi nedovoljenih poživil v športu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje izjave z dne 14. marca 2006 o boju proti rasizmu v nogometu ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. marca 2006 o prisilni prostituciji ob mednarodnih športnih prireditvah ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. marca 2007 o prihodnosti poklicnega nogometa v Evropi ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. novembra 2007 o vlogi športa v izobraževanju ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. maja 2008 o Beli knjigi o športu ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. februarja 2009 o socialni ekonomiji ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2009 o neoporečnosti spletnih iger na srečo ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2011 o petem kohezijskem poročilu Komisije in strategiji za kohezijsko politiko po letu 2013 ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju svoje izjave z dne 16. decembra 2010 o večji podpori Evropske unije za šport na ljubiteljski ravni ⁽¹²⁾,
- ob upoštevanju Odločbe Sveta 2010/37/ES z dne 27. novembra 2009 o evropskem letu prostovoljnih dejavnosti za spodbujanje aktivnega državljanstva (2011),
- ob upoštevanju Sklepov Sveta z dne 18. novembra 2010 o vlogi športa kot sredstvu in vzpodbudi za dejavno socialno vključevanje ⁽¹³⁾,
- ob upoštevanju Sklepov Sveta z dne 17. junija 2010 o novi strategiji za delovna mesta in rast,
- ob upoštevanju Resolucije Sveta z dne 1. junija 2011 o delovnem načrtu Evropske unije za šport za obdobje 2011–2014 ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ UL C 68 E, 18.3.2004, str. 605.

⁽²⁾ UL C 104 E, 30.4.2004, str. 1067.

⁽³⁾ UL C 33 E, 9.2.2006, str. 590.

⁽⁴⁾ UL C 291 E, 30.11.2006, str. 143.

⁽⁵⁾ UL C 291 E, 30.11.2006, str. 292.

⁽⁶⁾ UL C 27 E, 31.1.2008, str. 232.

⁽⁷⁾ UL C 282 E, 6.11.2008, str. 131.

⁽⁸⁾ UL C 271 E, 12.11.2009, str. 51.

⁽⁹⁾ UL C 76 E, 25.3.2010, str. 16.

⁽¹⁰⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 30.

⁽¹¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0316.

⁽¹²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0498.

⁽¹³⁾ UL C 326, 3.12.2010, str. 5.

⁽¹⁴⁾ UL C 162, 1.6.2011, str. 1.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju Deklaracije iz Punta de l'Este iz decembra 1999 in Unescove okrogle mize o tradicionalnih športih in igrah ⁽¹⁾ v zvezi s priznavanjem tradicionalnih športov in iger kot dela nematerialne dediščine in simbola kulturne raznolikosti,
 - ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije in Splošnega sodišča ter sklepov Komisije o športu,
 - ob upoštevanju Evropske listine o pravicah žensk v športu in projekta Jump in Olympia za močne (močnejše) ženske prek športa,
 - ob upoštevanju listine o ukrepih proti diskriminaciji gejev, lezbijk, biseksualcev in transseksualcev v športu,
 - ob upoštevanju členov 6, 19 in 165 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 11. in 12. oktobra 2011 ⁽²⁾ in mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 26. in 27. oktobra 2011 o razvijanju evropske razsežnosti v športu ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje ter mnenj Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Odbora za pravne zadeve, Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0385/2011),
- A. ker šport prispeva k uresničevanju strateških ciljev Unije, poudarja temeljne pedagoške in kulturne vrednote ter je gibalna sila povezovanja, saj je namenjen vsem državljanom ne glede na njihov spol, etnično pripadnost, veroizpoved, starost, narodnost, socialne razmere ali spolno usmerjenost;
- B. ker morata Sodišče Evropske unije v svojih sodbah in Komisija pri odločanju o zadevah v zvezi s športom prednostno upoštevati specifično naravo športa;
- C. ker morajo vse zainteresirane strani, tudi snovalci politik, upoštevati specifično naravo športa, strukture v športu, ki temeljijo na prostovoljni dejavnosti, ter socialno in izobraževalno funkcijo športa;
- D. ker je posebnost športa celota posebnih in bistvenih vidikov športa, zaradi katerih se razlikuje od vseh drugih sektorjev dejavnosti, vključno z gospodarskimi; ker bi morale zanj vendarle veljati evropsko pravo, kadar je to potrebno in primerno, pri čemer je treba obravnavati vsak primer posebej;
- E. ker morajo ukrepi EU na področju športa vedno upoštevati specifično naravo športa ter spoštovati njegove socialne, izobraževalne in kulturne razsežnosti;
- F. ker je šport v skladu z Lizbonsko pogodbo v pristojnosti EU, ki mora spodbujati poštena in odprta športna tekmovanja in sodelovanje med organi, odgovornimi za šport, zaščititi fizično in moralno integriteto športnikov ter krepiti zdravstvene, socialne, kulturne in ekonomske koristi športa, za kar je potrebna ustrezna finančna in politična podpora;

⁽¹⁾ Almati, Kazahstan, od 5. do 6. novembra 2006.

⁽²⁾ CdR 66/2011 fin.

⁽³⁾ CESE 1594/2011, SOC/413.

Četrtek, 2. februar 2012

- G. ker šport veliko prispeva h gojenju pozitivnih vrednot, kot so poštena igra, spoštovanje in socialna vključenost;
- H. ker več milijard ljudi po vsem svetu igra športe, ki so jih iznašli, kodificirali in razširili v Evropi, pri čemer je treba dodati, da se je sodobno olimpijsko gibanje rodilo v Franciji, pobudnik pa je bil baron Pierre de Coubertin;
- I. ker je treba razviti športno politiko EU, da bi obravnavali in podprli cilje na področju poklicnih in amaterskih športov;
- J. ker mora biti podpora in spodbujanje športa med invalidi in osebami z motnjami v duševnem razvoju prednostna naloga v EU, saj šport pomembno prispeva k socialni vključenosti, javnemu zdravju in čezmejnemu prostovoljstvu;
- K. ker je prostovoljstvo temelj večine amaterskih športov v Evropi;
- L. ker 35 milijonov prostovoljcev ter neprofitni športni klubi in društva omogočajo razvoj množičnega športa in razširjanje športnih idealov;
- M. ker je šport na podlagi svoje vloge v formalnem in neformalnem izobraževanju odločilen za zdravstveno stanje v sodobni družbi in je bistveni element kakovostnega izobraževanja, prispeva pa tudi k osebni izpolnitvi oseb v tretjem življenjskem obdobju;
- N. ker spodbujanje telesnih in športnih dejavnosti prispeva k velikemu prihranku pri javnih izdatkih za zdravje;
- O. ker se državljani v športu in telesnih dejavnostih udeležujejo predvsem zaradi zdravja in dobrega počutja;
- P. ker so prakse v zvezi z uporabo nedovoljenih poživil v nasprotju z vrednotami športa in ker so zaradi njih športniki izpostavljeni hudim nevarnostim, saj povzročajo resno in nepopravljivo škodo za zdravje;
- Q. ker vrhunski šport slavi nekatere najbolj temeljne vrednote športa in jih širi v družbi, v kateri spodbuja športno udejstvovanje;
- R. ker je položaj številnih vrhunskih športnikov po koncu športne poklicne poti negotov;
- S. ker je bistvenega pomena športnike pripraviti na spremembo na njihovi poklicni poti in jim v ta namen poleg športnega usposabljanja zagotoviti tudi splošno izobraževanje ali poklicno usposabljanje;
- T. ker je treba ohraniti in zaščititi temeljne pravice športnikov;
- U. ker na športnih tekmovanjih lahko pride do besednega in fizičnega nasilja in diskriminacije;
- V. ker ženske ukvarjanja s športom ne cenijo dovolj in so premalo zastopane v organih odločanja športnih organizacij;

Četrtek, 2. februar 2012

- W. ker so za športne dejavnosti potrebni posebni in ustrezni objekti, oprema in naprave in ker bi morale imeti tudi šole ustrezne zmogljivosti za spodbujanje telesne vzgoje;
- X. ker ima šport pomembno mesto v evropskem gospodarstvu, saj neposredno ali posredno zaposluje približno 15 milijonov ljudi, to je 5,4 % aktivnega prebivalstva, in letno ustvari dodano vrednost v približni vrednosti 407 milijard EUR oziroma 3,65 % evropskega BDP, ekonomsko cvetoč sektor športa pa tako prispeva k doseganju ciljev strategije Evropa 2020;
- Y. ker kršenje pravic intelektualne lastnine športnih organizacij in razmah digitalnega piratstva, zlasti nedovoljenega neposrednega predvajanja športnih dogodkov, ogroža ekonomiko celotnega športnega sektorja;
- Z. ker šport zaradi soodvisnosti med nasprotniki in konkurenčnega ravnotežja, ki je potrebno za ohranjanje nepredvidljivosti izidov, ne deluje kot tipični gospodarski sektor;
- AA. ker šport zaradi svojih posebnosti in organizacijskih struktur, temelječih na združenjih, ki ne delujejo kot poslovne družbe, ni tipična gospodarska dejavnost in ker je treba razlikovati med športnimi in poslovnimi interesi;
- AB. ker ima lahko evropski socialni dialog pomembno vlogo in ga je zato treba spodbujati;
- AC. ker ima šport pomembno vlogo in razveseljuje veliko državljanov, ki sodelujejo ali navijajo na športnih tekmovanjih ali si jih ogledajo;
- AD. ker so velike športne prireditve in množična športna dejavnost izredne priložnosti za izkoriščanje razvojnih možnosti turizma v Evropi, ki lahko razširja vrednote in načela, povezana s športom;
- AE. ker evropski športni model temelji na zvezah za posamezne športne discipline in ker je zanj značilna neodvisna, demokratična, ozemeljska in piramidna organizacija mehanizmov športne in finančne solidarnosti, kot so načelo napredovanja in nazadovanja ter odprta tekmovanja, ki vključujejo tako klube kot državne reprezentance, vse to pa izhaja iz dolgoletne demokratične tradicije;
- AF. ker je mogoče z vključevanjem navijačev v lastniško in vodstveno strukturo športnih klubov okrepiti preglednost in demokratično odgovornost klubov;
- AG. ker imajo tradicionalne in množične športne organizacije ključno vlogo pri krepitvi kulture, spodbujanju socialne vključenosti in krepitvi skupnosti;
- AH. ker imajo nacionalne reprezentance bistveno vlogo, ker mednarodna tekmovanja ostajajo referenca in ker je treba ukrepati proti naturalizacijam zaradi ugodnosti;
- AI. ker sama narava tekmovanj med nacionalnimi reprezentancami pomeni, da lahko športne zveze in klubi izboljšajo usposabljanje nacionalnih športnikov;
- AJ. ker sta poklicni in množični šport izpostavljena finančni nestabilnosti, ki ju lahko resno prizadene, in ker so zadevne zveze odgovorne za spodbujanje klubov h kulturi načrtovanja in razumnih naložb;
- AK. ker so lahko mednarodni prestopi nevarni za mlade športnike, saj se lahko mladi športniki, ki prezgodaj odidejo od doma, med drugim soočajo s športnimi neuspehi, družinskimi težavami in marginalizacijo v družbenem okolju;

Četrtek, 2. februar 2012

- AL. ker športne zveze nimajo strukturnih in zakonskih sredstev za učinkovito ukrepanje proti vnaprej dogovorjenim izidom tekem;
- AM. ker so igre na srečo zaradi svoje specifičnosti izključene iz področja uporabe direktive o storitvah (2006/123/ES) in nove direktive o pravicah potrošnikov (2011/83/EU);
- AN. ker je financiranje množičnega športa zagotovljeno le, če so imetniki potrebnih nacionalnih licenc za igre na srečo, ki plačujejo davke in financirajo druge cilje javnega interesa v državah članicah, po zakonu dolžni plačati dajatve v javnem interesu in so učinkovito zaščiteni pred nezakonito konkurenco;
- AO. ker je za regulacijo športnih zastopnikov potrebno usklajeno delovanje upravljalnih struktur športa in javnih organov, da bi lahko zoper zastopnike in/ali posrednike, ki kršijo pravila, uvedli učinkovite sankcije;
- AP. ker ima lahko šport vlogo na različnih področjih zunanjih odnosov Unije, med drugim v okviru diplomacije;

Družbena vloga športa

1. poziva Evropsko komisijo, naj glede na koristi športa z vidika javnega zdravja ter socialne, kulturne in ekonomske koristi športa pripravi ambiciozen predlog proračuna za športno politiko v okviru prihodnjega večletnega finančnega okvira;
2. poziva države članice, naj zagotovijo, da bo šport postal obvezen predmet v izobraževalnih programih vseh vrst šol, ter poudarja pomen spodbujanja športnega udejstvovanja na vseh stopnjah izobraževanja, vse od zgodnjih let naprej, tako v šolah kot na univerzah in v lokalnih skupnostih, ki bi jih bilo treba spodbujati k zagotovitvi športnih prostorov in ustrezne opreme;
3. poziva države članice, naj oblikujejo jasne smernice za vključevanje športa in telesne dejavnosti na vseh ravneh izobraževanja v vseh državah članicah;
4. poudarja pomembnost izobraževanja prek športa in možnosti, da šport pomaga socialno ranljivim mladim pri vračanju na pravo pot, ter poziva države članice, nacionalne zveze, lige in klube, naj razvijajo in podpirajo pobude v zvezi s tem;
5. poziva države članice, naj spodbujajo in podpirajo sodelovanje med šolami in športnimi klubi; v zvezi s tem meni, da bi morala Komisija nastopiti kot koordinatorica v športu ter zbrati primere najboljših praks v državah članicah in jih v osrednji podatkovni bazi dati na razpolago vsem zainteresiranim stranem v Evropi;
6. priporoča Komisiji, naj spodbuja športno dejavnost med starejšimi osebami, saj ta spodbuja socialne stike in visoko raven zdravja;
7. poudarja, da je šport pomembno področje z velikim potencialom za izboljšanje splošne ravni zdravja Evropejcev vseh starosti; zato poziva EU in države članice, naj spodbujajo ukvarjanje s športom ter zdrav način življenja s polnim izkoriščanjem možnosti za športno udejstvovanje, s čimer bodo znižale izdatke za zdravstveno varstvo;
8. poziva Komisijo in države članice, naj odločneje podprejo vlogo zdravstvenih strokovnjakov pri promociji ukvarjanja s športom ter naj preučijo, kako bi lahko s pobudami ponudnikov zdravstvenih zavarovanj našli način za spodbujanje ljudi k ukvarjanju s športnimi dejavnostmi;

Četrtek, 2. februar 2012

9. poudarja, kako pomembno je, da imajo vsi državljani v različnih okoljih dostop do športa, pa najsi bo to v šolah, na delovnih mestih, v obliki rekreacije ali v klubih in društvih;
10. priznava prizadevanja organizacij, ki prirejajo športne dejavnosti za invalide in osebe z motnjami v duševnem razvoju v EU; poziva Komisijo, države članice in športne organizacije, naj z ustreznimi finančnimi sredstvi spodbujajo športne dejavnosti in tekmovanja za invalide, zlasti z omogočanjem enakega dostopa do športa in z brezplačnim zagotavljanjem športne infrastrukture, prilagojene njihovim potrebam;
11. poudarja pomemben prispevek športa k socialnemu vključevanju na različnih področjih, med drugim pri državljski zavzetosti in dojemanju demokracije, spodbujanju dobrega zdravja, razvoju mest, socialnem vključevanju, trgu dela, zaposlovanju, usposabljanju in izobraževanju;
12. spodbuja države članice in institucije Skupnosti, naj dodelijo več finančnih sredstev organizacijam, ki želijo s športom omogočiti vključevanje ljudi, ki jim grozi socialna izključenost, ali organizacijam, ki spodbujajo šport med invalidi in ljudmi z motnjami v duševnem razvoju;
13. spodbuja države članice, naj trajno vključijo šport v programe in storitve za resnično integracijo vseh skupin ljudi, ki so izpostavljeni diskriminaciji, ter poziva športne organizacije, naj sprejmejo ustrezne programe usposabljanja za strokovnjake in prostovoljce, namenjene preprečevanju vseh vrst diskriminacije ali rasizma in boju proti njim;
14. poudarja, da je lahko šport za zgled v družbi, in poziva upravljavske strukture športa, naj prevzamejo vodilno vlogo v boju proti institucionalni diskriminaciji;
15. opozarja, da v športu ne bi smelo biti diskriminacije glede na spol, in zahteva razširitev uporabe olimpijske listine na vse športne dogodke, zlasti evropske;
16. poziva Svet, Komisijo, države članice in nacionalne športne vodstvene organe, naj se zavežejo boju proti homofobiji in transfobiji ter naj ustrezno izvajajo zakonodajo in politike proti diskriminaciji, zlasti lezbijk, biseksualcev, gejev in transseksualcev med športniki;
17. poziva države članice, naj večji poudarek namenijo pomembnosti kakovostne telesne vzgoje za oba spola, in predlaga, da razvijejo potrebne strategije na tem področju;
18. poudarja, da mora sestava organov odločanja športnih organizacij odražati sestavo generalne skupščine in delež članic in članov ter tako omogočati enak dostop moških in žensk do vodstvenih položajev, tudi na transnacionalni ravni;
19. spodbuja Komisijo in države članice, naj upoštevajo pomen športa kot načina za spodbujanje miru, gospodarskega razvoja, medkulturnega dialoga, javnega zdravja, vključevanja in krepitev vloge žensk;
20. poziva Komisijo in države članice, naj pozovejo Mednarodni olimpijski komite, naj v olimpijsko listino vključi pravilo, ki prepoveduje vsakršne demonstracije ali izraze politične, verske ali rasistične propagande na športnih dogodkih, pri čemer je treba hkrati zagotoviti, da se ne bo izvajal politični pritisk nad ženskami, da morajo kršiti to pravilo, ali da se mu ne bi izogibali tako, da države žensk sploh ne bi izbrale za zastopanje njihovih barv;
21. poziva športne organizacije, naj še bolj spodbujajo udeležbo žensk v športu in v organih športnih organizacij, tako da jim zagotovijo enak dostop do športnih dejavnosti, zlasti deklicam in ženskam iz prikrajšanih okolij, ter promovirajo udeležbo žensk v športu, moškim in ženskim športom in športnim

Četrtek, 2. februar 2012

rezultatom pa namenijo enako pozornost in prepoznavnost; spodbuja države članice, naj pripravijo ukrepe, ki bodo športnicam omogočili uskladitev družinskega in poklicnega športnega življenja, ter naj spodbujajo uvajanje enakosti spolov v vladne politike na področju športa; poziva Komisijo, naj spodbuja izmenjavo informacij in dobrih praks v zvezi z zagotavljanjem enakih možnosti za športnice in športnike;

22. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo evropske organizacije za promocijo in izvajanje priporočil Evropske listine o pravicah žensk v športu;

23. poziva Komisijo in države članice, naj vprašanje vključevanja načela enakosti med spoloma vključijo v vse svoje dejavnosti v zvezi s športom, pri čemer naj se posebej osredotočijo na: dostop priseljenk in žensk iz etničnih manjšin do športa, dostop žensk do položajev nosilcev odločitev v športu in medijsko zastopanost žensk v športu, pri čemer morajo politike in zakonodaja na področju športa temeljiti na načelu enakosti spolov;

24. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo in spodbujajo evropske raziskave o posebnostih ženskih športnih dejavnosti in o razlogih, da ženske in dekleta opustijo šport in da ženske še vedno nimajo enakega dostopa do športa;

25. spodbuja ustanovitev ženskih omrežij na področju športa, ki bi spodbujala izmenjavo zgledov najboljše prakse in informacij;

26. poudarja, da ne bi smeli dopustiti, da bi starši priseljenim dekletom prepovedovali udeležbo v športu in plavanju v šoli, ter da tega ni mogoče opravičevati s kulturnimi ali verskimi razlogi;

27. poudarja, da se veliko deklet v mlajših letih ukvarja s športom, v puberteti pa ga številne opustijo; v zvezi s tem opozarja na raziskavo, ki kaže, da se dekleta soočajo z javnim ali prikritim pritiskom vrstnikov in družin, naj "postanejo ženske" ali naj prevzamejo odgovornosti, ki onemogočajo nadaljnje ukvarjanje s športom; poziva države članice in nacionalne športne vodstvene organe, naj oblikujejo strategije za programe in trenerje, ki bodo zlasti dekletom, ki se zanimajo za šport, v podporo pri oblikovanju njihove identitete kot športnice;

28. poudarja, da se je treba boriti proti uporabi nedovoljenih poživil ob upoštevanju temeljnih pravic športnikov ter da je treba pri tem pozornost nameniti zlasti najmlajšim športnikom, in sicer s preventivno in kampanjami ozaveščanja; poziva države članice, naj trgovino z nedovoljenimi poživili v svetu športa obravnavajo enako kot trgovino s prepovedanimi drogami in ustrezno prilagodijo nacionalno zakonodajo, da bi izboljšali evropsko usklajevanje na tem področju; poziva Svetovno protidopinško agencijo (WADA), naj oblikuje uporabniku prijazen sistem lociranja, ki bo skladen z zakonodajo EU, ter poudarja potrebo po statističnih podatkih o uporabi nedovoljenih poživil in izogibanju testom, da bi oblikovali prilagojen pristop za boj proti nedovoljenim poživilom;

29. meni, da mora EU pristopiti h Konvenciji Sveta Evrope proti dopingu v športu, da bi lahko zagotovila bolj enotno izvajanje kodeksa Svetovne protidopinške agencije v državah članicah;

30. se zavzema za večjo uskladitev zakonodaje, da bi zagotovili učinkovito sodelovanje med policijskimi in pravosodnimi organi v boju proti uporabi nedovoljenih poživil in drugim vrstam manipulacij športnih dogodkov;

31. poziva države članice, naj se lotijo vprašanja zasvojenosti z igrami na srečo in zaščite mladoletnih oseb pred nevarnostmi igranja na srečo;

32. se zavzema za oblikovanje jasnih pravil o zaščiti mladoletnih oseb v tekmovalnih športih ter za razvoj nadaljnjih ključnih zaščitnih ukrepov po posvetovanju z zvezami;

Četrtek, 2. februar 2012

33. poudarja, da je vzporedno športno in poklicno usposabljanje ključnega pomena za mlade športnike; zato poziva Komisijo in države članice, naj skupaj z vsemi zadevnimi akterji oblikujejo smernice, ki bodo mladim športnikom poleg usposabljanja na športnem področju zagotovile možnost običajnega šolanja ali poklicnega izobraževanja; spodbuja države članice, naj v zvezi s tem upoštevajo ustrezne izkušnje nekdanjih poklicnih športnikov, ki želijo postati trenerji, uvedejo namenske programe za vrhunske športnike, ki se odločijo za visokošolsko izobraževanje, ter uporabijo njihove izkušnje v splošno korist športa;

34. poziva države članice, naj razvijejo izobraževalne programe, zasnovane tako, da bodo poklicnim športnikom omogočali, da se hkrati izobražujejo in trenirajo;

35. predlaga vzpostavitev okvira usposabljanja in kvalifikacij za trenerje ter izobraževanja trenerjev, ki naj se vključi v evropsko ogrodje kvalifikacij in v programe vseživljenjskega učenja, da bi spodbudili razvoj na znanju temelječe družbe in odličnosti trenerjev na amaterski in poklicni ravni;

36. poudarja vlogo trenerjev pri razvoju in izobraževanju mladih, ki se urijo ne le za šport, temveč tudi za življenje; poudarja, da lahko trenerji usmerjajo mlade pri razvoju zdravega načina življenja;

37. poziva države članice, naj po temeljitem posvetovanju z zadevnimi zvezami prepovejo dostop do stadionov navijačem, ki so pobudniki nasilja in diskriminacije, in oblikujejo usklajen pristop pri določanju in izvrševanju kazni zanje, naj tesno sodelujejo, da bi se se prepovedi uveljavile za mednarodna srečanja v drugih državah članicah, kjer sicer ne veljajo, ter ob spoštovanju pravic in svoboščin posameznikov pripravijo evropski register za izmenjavo informacij in okrepljeno sodelovanje prek izboljšane sistema opozarjanja v primeru tekem z visoko stopnjo tveganja;

38. pozdravlja, da države članice skupaj z evropskimi športnimi zvezami razvijajo minimalne standarde za varnost stadionov in sprejemajo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev največje možne varnosti športnikov in navijačev;

39. poudarja, da je treba tam, kjer se šport izvaja v naravi, zagotoviti ravnovesje med družbenimi koristmi in zdravjem okolja, v katerem se izvajajo športne dejavnosti;

40. poudarja potencial športnih prireditev za turizem na lokalni in nacionalni ravni ter poziva države članice, naj podprejo razvoj tega gospodarskega in komercialnega sektorja;

Gospodarska razsežnost športa

41. se zavzema za upoštevanje posebnega značaja športa v zakonodaji o notranjem trgu in konkurenci, zato znova poziva Komisijo, naj sprejme smernice o uporabi prava EU v športu, da bi odpravili številne pravne negotovosti;

42. ugotavlja, da je sponzorstvo ključni finančni vir v športu in nudi veliko možnosti ob upoštevanju načel poštene igre na področju financ;

43. poziva Komisijo in države članice, naj dodelijo pomembno mesto prostovoljnim dejavnostim v športu; znova poudarja pomen prostovoljcev v športu in poudarja, da je treba vzpostaviti okvir družbenega priznavanja ter prostovoljcem zagotoviti ustrezno usposabljanje; podpira izmenjavo informacij in najboljše prakse med državami članicami, da bi spodbudili prostovoljstvo v športu, ter preučitev možnosti za vzpostavitev zakonodajnega in davčnega okvira, primerne za dejavnosti športnih zvez;

Četrtek, 2. februar 2012

44. poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo sistem za priznavanje kvalifikacij, ki si jih pridobijo prostovoljci, ter kvalifikacij, potrebnih za opravljanje poklicev, povezanih z reguliranim športom;
45. poudarja, da je posebej pomembno medsebojno priznavanje tečajev in specializiranega usposabljanja v enotnem evropskem okviru za poklicne strokovnjake, ki v športu delajo kot specialisti (sodniki, trenerji), saj to dolgoročno prispeva k večji konkurenčnosti, s čimer bi lahko preprečili večjo izgubo dohodka;
46. spodbuja države članice, naj zagotovijo visokošolsko izobraževanje za športnike ter usklajeno priznavanje športnih in izobrazbenih kvalifikacij, da bi povečale mobilnost poklicnih športnikov;
47. poleg tega spodbuja države članice, naj izboljšajo strukture za vrnitev nekdanjih športnikov v izobraževanje in za njihovo vključevanje v poklicno življenje po koncu poklicne športne kariere;
48. poziva države članice, naj preučijo načine, kako bi finančno razbremenili poklicne športnike z najnižjimi dohodki, ki imajo kratko in negotovo kariero; znova poudarja, da morajo imeti poklicni športniki, ki so kategorizirani kot športniki ki večino dohodkov zaslužijo v športu, možnost uveljavljati enake pravice kot delavci, kar zadeva socialno varnost;
49. meni, da je socialni dialog v športu primeren način za doseganje ravnotežja med temeljnimi in delovnimi pravicami športnikov ter posebnim značajem športa;
50. meni, da je treba ob nenehno rastoči gospodarski razsežnosti športne industrije nemudoma izboljšati s športom povezana vprašanja na bistvenih področjih, kot je prost pretok delavcev in storitev, svoboda ustanavljanja, priznavanje poklicnih kvalifikacij, pravice intelektualne lastnine in pravila o državni pomoči, da bi lahko v športni industriji v celoti izkoristili prednosti notranjega trga;
51. poudarja, da je centralizirana, izključna in ozemeljska komercialna uporaba pravic za predvajanje športnih tekmovanj bistvena za zagotovitev pravične porazdelitve prihodkov med elitnim in množičnim športom;
52. meni, da morajo biti športni dogodki, ki naj bi bili izrednega pomena za družbo, dostopni čim širši množici ljudi; poziva države članice, ki tega še niso storile, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bodo medijskim hišam na svojih ozemljih preprečile, da bi ekskluzivno predvajale take dogodke;
53. priznava pravico novinarjev do dostopa do organiziranih športnih prireditev javnega pomena in poročanja o njih, da bi zavarovali pravico javnosti do neodvisnih novic in informacij o športnih prireditvah;
54. poziva Komisijo in države članice, naj varujejo pravice intelektualne lastnine v športnih vsebinah ob upoštevanju pravice javnosti do obveščenosti;
55. meni, da so športne stave oblika komercialne uporabe tekmovanj, ter poziva Komisijo in države članice, naj športne stave zaščitijo pred nedovoljenimi dejavnostmi, ponudniki brez licence in sumi o vnaprejšnjih dogovorih o izidih tekem, zlasti s priznanjem lastninskih pravic organizatorjev za njihova tekmovanja, zagotovijo izdatnega prispevka ponudnikov športnih stav za financiranje množičnega športa in zaščito integritete tekmovanj s poudarkom na izobraževanju športnikov; vendar meni, da take lastninske pravice ne smejo posegati v pravico do kratkega poročanja v skladu z Direktivo 2007/65/ES (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah);

Četrtek, 2. februar 2012

56. znova poziva Komisijo, naj opredeli smernice o državni pomoči in natančneje določi, kakšna vrsta javne podpore je zakonita za uresničevanje družbenih, kulturnih in izobraževalnih ciljev, ki jih ima šport;
57. poziva države članice k učinkovitemu boju proti korupciji in zagotavljanju etike športa; zato meni, da je nujno v vseh državah vzpostaviti stroga pravila za finančni nadzor klubov;
58. spodbuja športna društva, naj sodelujejo z organi pregona, med drugim z izmenjavo informacij, da bi se lahko ustrezno in učinkovito borili proti vnaprejšnjim dogovorom o izidih tekem in drugim prevaram v športu;
59. poziva Komisijo, naj predlaga konkretne ukrepe za zagotovitev financiranja športa z loterijskimi sredstvi;
60. poudarja, da Komisija ob pravem času uvaja satelitske račune na področju športa, saj to omogoča ocenjevanje s športom povezanih dejavnosti na nacionalni ravni po enotnih standardih, s čimer bi lahko odkrili nepravilnosti, hkrati pa prinaša dodano vrednost evropskemu gospodarstvu in enotnemu trgu;
61. poziva Komisijo in države članice, naj na konkreten način spodbujajo izmenjavo dobrih praks in tesno sodelovanje na tehničnem in raziskovalnem področju v športu;
62. meni, da imajo lokalne in regionalne oblasti temeljno vlogo pri razvijanju evropske razsežnosti v športu, saj njihove institucionalne zadolžitve vključujejo storitve za javnost na športnem področju ter dodeljevanje sredstev za športne dejavnosti in infrastrukturo, ki jo te zahtevajo;
63. vztraja, da bi moral množični šport prejemati sredstva iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada, ki bi morala podpreti naložbe v športno infrastrukturo, ter poziva Komisijo in države članice, naj za Unijo pripravijo poseben proračunski program na področju športa, kot je zdaj mogoče v skladu s členom 165 PDEU;

Organizacija športa

64. ugotavlja, da športne strukture v Evropi temeljijo na načelih nacionalnosti in teritorialnosti;
65. znova potrjuje svojo privrženost evropskemu športnemu modelu, v katerem imajo zveze osrednjo vlogo in katerega temelj sestavljajo različni akterji, vključno z navijači, športniki, klubi, ligami, zvezami in prostovoljci, ki imajo ključno vlogo pri podpiranju celotne strukture športa;
66. zahteva zmanjšanje ovir za prostovoljstvo v športu v EU;
67. poudarja pomembno vlogo lokalnih organov pri spodbujanju športa med vsemi pripadniki družbe in poziva te organe, naj aktivno sodelujejo na evropskih forumih, kjer potekajo razprave in dialog o športu;
68. opozarja, da je dobro upravljanje v športu pogoj za samostojnost in samoreguliranje športnih organizacij v skladu z načeli preglednosti, odgovornosti in demokracije, ter poudarja potrebo po politiki ničelne strpnosti do korupcije v športu; poudarja potrebo po ustrezni zastopanosti vseh zainteresiranih strani v postopku odločanja;

Četrtek, 2. februar 2012

69. poziva države članice in upravljavske strukture športa, naj aktivno spodbujajo socialno in demokratično vlogo športnih navdušencev, ki podpirajo načela poštene igre, pri čemer naj spodbujajo njihovo vključevanje v lastniške in vodstvene strukture športnih klubov ter jih obravnavajo kot pomembne zainteresirane strani v upravljavskih strukturah športa;
70. trdi, da bi morali športni klubi svojim športnikom, ki so vpoklicani v nacionalno reprezentanco, omogočiti, da igrajo zanjo, in priznati njihov prispevek k uspešnosti večjih turnirjev nacionalnih reprezentanc, kar bi se lahko odražalo tudi v mehanizmih zavarovanja, ter poudarja, da ni mogoče uporabiti enakega univerzalnega pristopa v vseh športih;
71. poudarja, da je usposabljanje športnikov na lokalni ravni in vlaganje v športno izobraževanje potrebno za trajnostni razvoj športnih gibanj v Evropi ter za razširjanje njegovega pozitivnega učinka pri posameznikih in v družbi; zato meni, da je treba zagotoviti, da vrhunski šport ne bo vplival na razvoj mladih športnikov, amaterskih športov in ključno vlogo množičnih športnih organizacij; poudarja, da je treba izenačiti in priznavati diplome in kvalifikacije v športu;
72. znova izraža zavezanost pravilu glede "domačih igralcev" in meni, da bi to lahko bil zgled za druge poklicne lige v Evropi; poleg tega podpira prizadevanja upravljavskih struktur športa za spodbujanje usposabljanja mladih športnikov na lokalni ravni v okvirih prava EU, da bi okrepili tekmovalno ravnotežje na tekmovanjih in zagotovili zdrav razvoj evropskega športnega modela;
73. meni, da je razvoj novih talentov ena od ključnih dejavnosti športnih klubov in da lahko prevelika odvisnost od prestopov športnikov spodkopava športne vrednote;
74. poudarja pomen nadomestil za usposabljanje, ker so učinkovit mehanizem zaščite centrov za usposabljanje in pomenijo pravično donosnost naložbe;
75. meni, da bi moral biti poklic zastopnikov regulirana poklicna dejavnost, za katero bi se morala zahtevati zadostna uradna kvalifikacija, zastopniki pa bi zaradi preglednosti morali imeti davčni domicil na ozemlju Unije; poziva Komisijo, naj v sodelovanju s športnimi zvezami, združenji športnikov in združenji zastopnikov razvije in uvede evropski sistem licenciranja in registracije, ki ga bosta dopolnjevala kodeks ravnanja in kazenski mehanizem;
76. predlaga uvedbo nejavnega evropskega registra zastopnikov športnikov v okviru športnih zvez, v katerem bi zastopniki navedli imena športnikov, od katerih so dobili pooblastilo, da bi zaščitili športnike, zlasti mlajše od 18 let, ter omejili tveganje za navzkrižje interesov; meni, da bi moralo biti plačilo zastopnika za prestop nakazano v več obrokih skozi celotno trajanje pogodbenega razmerja, v katero vstopi športnik s prestopom, pri čemer bi bilo celotno plačilo odvisno od izpolnitve te pogodbe;
77. poziva države članice, naj obstoječe predpise v zvezi z zastopniki športnikov in posredniki dopolnijo z odvračilnimi sankcijami ter naj te sankcije dosledno izvajajo;
78. poziva upravljavske strukture športa, naj zagotovijo bolj pregledno delovanje zastopnikov športnikov in naj sodelujejo z organi držav članic pri izkoreninjanju koruptivnih praks;
79. pozdravlja študijo, ki jo je Komisija naročila v zvezi z ekonomskim in pravnim učinkom prestopov športnikov; poleg tega meni, da je treba podpreti pobude športnih zvez za povečanje preglednosti mednarodnih prestopov;
80. meni, da so sistemi, ki so jih uvedle upravljavske strukture športa, da bi zagotovile več preglednosti v postopkih mednarodnih prestopov športnikov, korak v pravo smer, saj so v skladu z načelom dobrega upravljanja in ščitijo integriteto športnih tekmovanj;

Četrtek, 2. februar 2012

81. jasno izraža podporo sistemom podeljevanja licenc in pošteni igri na področju financ, ker klube spodbujajo, da prispevajo glede na svojo dejansko finančno zmogljivost;

82. meni, da ti ukrepi prispevajo k boljšemu upravljanju, dolgoročni finančni stabilnosti in vzdržnosti klubov ter finančni pravičnosti v okviru evropskih tekmovanj, zato poziva Evropsko komisijo, naj prizna skladnost teh pravil s pravom EU;

83. pozdravlja prizadevanje športnih zvez za prepoved lastništva več športnih klubov, ki sodelujejo na istem tekmovanju; meni, da je treba ponudnikom športnih stav prepovedati, da bi imeli nadzorni delež v subjektu, ki organizira tekmovanje ali na njem sodeluje, subjektom, ki organizirajo tekmovanje ali na njem sodelujejo, pa prepovedati, da bi imeli nadzorni delež v ponudniku športnih stav za prireditve, ki jih organizirajo ali na katerih sodelujejo;

84. poziva države članice, naj storijo vse potrebno, da bi preprečile in kaznovale nezakonite dejavnosti, ki vplivajo na integriteto športa, ter naj takšne dejavnosti obravnavajo kot kazniva dejanja, zlasti kadar so povezana s športnimi stavami, torej ko gre za namerno in goljufivo prirejanje rezultatov športnega tekmovanja ali ene od njegovih faz zaradi ustvarjanja koristi, ki ne izhaja iz samega običajnega poteka športa ali njegove negotovosti;

85. poziva športne zveze, naj tesno sodelujejo z državami članicami, da bi zaščitile integriteto športa;

86. poziva Evropsko komisijo, naj ukrepa zoper nepreglednosti v primeru prestopov in zoper vnaprejšnje dogovore o izidih tekem, kot je napovedala v svoji strategiji za boj proti korupciji v EU, in v ta namen oblikuje minimalna pravila v zvezi z opredelitvijo kaznivih dejanj na tem področju;

87. je zelo zaskrbljen zaradi resnih nezakonitih dejavnosti v športu, kot je pranje denarja, in poziva države članice, naj okrepijo medsebojno sodelovanje v boju proti tem dejavnostim in zagotovijo večjo preglednost finančnih transakcij, povezanih s prestopi igralcev in delom zastopnikov;

88. vztraja, da je treba oblikovati instrumente za spodbujanje sodelovanja med javnimi in športnimi organi ter ponudniki iger na srečo pri obravnavi športnih goljufov in da se lahko predvidi sodelovanje z Europolom in Eurojustom;

89. priznava legitimnost športnih sodišč za reševanje sporov na področju športa, če spoštujejo temeljno pravico državljanov do poštenega sojenja; poziva Mednarodno športno razsodišče (CAS), naj pri reševanju sporov v športu, ki izvirajo iz EU, upošteva določbe prava Unije;

90. poziva Komisijo, naj do leta 2012 predstavi predlog za boljše razumevanje posebnosti športa in izvajanje konkretnih ukrepov za njihovo obravnavo ob polnem upoštevanju besedila člena 165 PDEU;

Sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami

91. poziva Komisijo in države članice, naj glede vprašanj, kot so mednarodni prestopi športnikov, izkoriščanje mladoletnih športnikov, vnaprejšnji dogovori o izidih tekem, piratstvo in nezakonite stave, sodelujejo z državami nečlanicami; prav tako poudarja pomen krepitve mednarodnega sodelovanja za razvoj športa v državah v razvoju;

92. z zanimanjem pričakuje rezultate sistemov, vzpostavljenih za spremljanje preglednosti in finančne pravičnosti ter za boj proti korupciji in trgovini z ljudmi; poudarja, da je treba vzpostaviti sistem, ki bo skladen z zakonodajo EU in določbami o varstvu podatkov; poziva športne vodstvene organe, naj podatke iz sistema nadzora prestopov povežejo z drugimi protikorupcijskimi sistemi, da bi izboljšal nadzor v boju proti prirejanju izidov tekem;

Četrtek, 2. februar 2012

93. poudarja, da je treba posvetiti pozornost nezakonitemu organiziranju iger na srečo v EU in zunaj nje, saj se lahko te dejavnosti izognejo sistemom za odkrivanje goljufij v športu;
94. poziva Komisijo in države članice, naj pri vsakršnem sodelovanju z državami, ki niso članice EU, spodbujajo spoštovanje olimpijskih pravil in predpisov povsod po svetu;
95. poziva klube, naj upoštevajo zakonodajo na področju priseljevanja pri sklepanju pogodb z mladimi športniki iz držav nečlanic in zagotovijo skladnost vseh pogodbenih določil z veljavno zakonodajo; poziva, naj imajo mladi športniki možnost, da se, če želijo, varno vrnejo v državo izvora, zlasti če na poklicni poti ne uspejo; v zvezi s tem poudarja, da je bistveno učinkovito izvajanje zakonodaje;
96. poudarja, da je treba okrepiti varstvo mladoletnikov pri mednarodnih prestopih; meni namreč, da so lahko mednarodni prestopi nevarni za mlade športnike, ki so posebno ranljivi, ker so prezgodaj zapustili družino in domovino, zato bi jim morale športne organizacije nameniti stalno pozornost;
97. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj kljub pravilom ali obveznostim, ki jih ženskam nalagajo kulturni, tradicionalni, zgodovinski ali verski dejavniki v družbi, spodbujata popolno svobodo pri udeleževanju v vseh vrstah športov za vse ženske in moške;

Evropska identiteta s pomočjo športa

98. poziva Komisijo, naj razširi obstoječe programe, ki promovirajo šport kot instrument razvojne politike Komisije, in naj pripravi nove pobude na tem področju;
99. poziva Komisijo, naj:
- vsako leto organizira "evropski dan športa", ki bo promoviral socialno in kulturno vlogo amaterskega in poklicnega športa ter koristi športa za javno zdravje;
 - s finančno pomočjo in potrebnim nadzorom podpre vsakoletno imenovanje "evropske prestolnice športa" pod vodstvom Zveze evropskih prestolnic športa (ACES);
 - podpre lokalne, tradicionalne, avtohtone športe, ki so del bogate kulturne in zgodovinske raznolikosti EU ter simbolizirajo geslo "združena v raznolikosti", pri čemer naj krepí ozaveščenost o teh igrah, med drugim tudi s promocijo evropskega zemljevida in evropskih festivalov;
 - vzpostavi program mobilnosti in ustrezne ukrepe za mlade amaterske športnike in trenerje ter jim tako omogoči učenje novih metod treninga, hkrati pa določi najboljše prakse, razvija evropske vrednote v športu, kot so poštena igra, spoštovanje in socialna vključenost, ter spodbuja medkulturni dialog;
 - podpre program mobilnosti za izmenjavo športnih trenerjev;
 - sodeluje z državami članicami in športnimi organizacijami, da skupaj zaščitijo temeljno integriteto množičnega športa;
 - podpre dejavnosti držav članic na področju zbiranja podatkov in raziskav z namenom izmenjave najboljših praks;

Četrtek, 2. februar 2012

100. predlaga, naj se evropska zastava izobesi na velikih mednarodnih športnih prireditvah, organiziranih na ozemlju Unije, in predlaga športnim zvezam, naj razmislijo o ideji, da bi bila ta zastava natisnjena na majicah športnikov iz držav članic ob državni zastavi; poudarja, da mora biti odločitev glede morebitne uporabe te možnosti v celoti prostovoljna in prepuščena državam članicam in športnim organizacijam;

*

* *

101. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter evropskim, mednarodnim in nacionalnim športnim zvezam.

Izvajanje direktive o ravnanju z odpadki

P7_TA(2012)0026

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o vprašanih vlagateljev peticij glede izvajanja direktive o ravnanju z odpadki in z njo povezanih direktiv v državah članicah Evropske unije (2011/2038(INI))

(2013/C 239 E/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju pravice do peticije v skladu s členom 227 PDEU;
- ob upoštevanju prejetih peticij, vsebovanih v prilogi k poročilu Odbora za peticije (A7-0335/2011);
- ob upoštevanju Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv ⁽¹⁾;
- ob upoštevanju Direktive 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskoopravnem varstvu okolja ⁽²⁾;
- ob upoštevanju Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih ⁽³⁾;
- ob upoštevanju Direktive 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov ⁽⁴⁾;
- ob upoštevanju Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje ⁽⁵⁾;
- ob upoštevanju Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

⁽²⁾ UL L 328, 6.12.2008, str. 28.

⁽³⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

⁽⁵⁾ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

⁽⁶⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju Direktive 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč ⁽¹⁾;
 - ob upoštevanju Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhus, Danska, 25. junij 1998);
 - ob upoštevanju strokovne študije z naslovom "Ravnanje z odpadki v Evropi: glavne težave in najboljše prakse" iz julija 2011;
 - ob upoštevanju člena 202(2) Poslovnika;
 - ob upoštevanju poročila Odbora za peticije (A7-0335/2011);
- A. ker je Odbor za peticije v obdobju 2004–2010 prejel 114 peticij, ki jih je označil za dopustne, o domnevnih kršitvah tega zakonodajnega okvira iz naslednjih držav članic: Italije, Grčije, Francije, Španije, Irske (več kot 10 peticij vsaka), Bolgarije, Združenega kraljestva, Poljske, Romunije, Nemčije (3–10 peticij vsaka), Avstrije, Madžarske, Litve, Malte, Portugalske in Slovaške (1 peticija iz vsake države);
- B. ker je Odbor za peticije pripravil pet poročil o obiskih za ugotavljanje dejstev, povezanih s peticijami o odpadkih, na Irskem ⁽²⁾, v kraju Fos-sur-Mer (Francija) ⁽³⁾, na odlagališču Path Head (Združeno kraljestvo) ⁽⁴⁾, v Kampaniji (Italija) ⁽⁵⁾ in v kraju Huelva (Španija) ⁽⁶⁾;
- C. ker peticije o okoljskih vprašanih vseskozi predstavljajo glavno skupino prejetih peticij, v okviru teh pa pomembno podskupino sestavljajo peticije o odpadkih, in ker pomisleki glede odpadkov, predvsem v zvezi s postopki izdaje dovoljenj za nove zmogljivosti za ravnanje z odpadki ali za obratovanje obstoječih zmogljivosti, čemur sledijo skrbi glede splošnega ravnanja z odpadki, zelo neposredno vplivajo na državljane po celotni EU;
- D. ker se velika večina peticij o odpadkih nanaša na zmogljivosti za ravnanje z odpadki, pri čemer jih je okrog 40 % povezanih s postopkom izdaje dovoljenj za načrtovane nove obrate in 40 % z obratovanjem obstoječih obratov, od katerih se 75 % peticij nanaša na odlagališča, 25 % pa na sežigalnice, medtem ko preostale peticije izpostavljajo težave, povezane s splošnim ravnanjem z odpadki;
- E. ker najnovejši podatki Eurostata (2009) kažejo, da državljani EU proizvedejo povprečno 513 kg odpadkov letno, pri čemer se številne nove države članice uvrščajo krepko pod povprečje, industrijsko najbolj razvite države pa na sam vrh lestvice;
- F. ker imajo države, ki proizvedejo največ odpadkov, najvišji delež recikliranja, kompostiranja in sežiganja odpadkov za pridobivanje energije, obenem pa se približujejo ali so že dosegle nično stopnjo odlaganja odpadkov na odlagališčih, po drugi strani pa se države, ki povprečno proizvedejo najmanj odpadkov, v največji meri poslužujejo odlagališč in imajo precej nižje stopnje recikliranja ter celo sežiganja odpadkov;
- G. ker nekatere sežigalnice nimajo ustrezne infrastrukture za ločevanje in obdelavo odpadkov; ker se zdi, da ni jasnih omejitev glede vrste odpadkov, ki se sežigajo, in ker še vedno obstajajo pomisleki glede usode strupenega pepela, ki nastane pri sežiganju;

⁽¹⁾ UL L 156, 25.6.2003, str. 17.

⁽²⁾ DT 682330.

⁽³⁾ DT 745784.

⁽⁴⁾ DT 778722.

⁽⁵⁾ DT 833560 + B7-0073/2011.

⁽⁶⁾ DT 820406.

Četrtek, 2. februar 2012

- H. ker Direktiva 2008/98/ES o odpadkih (okvirna direktiva o odpadkih) določa pravila za varovanje okolja in zdravja ljudi, in sicer s preprečevanjem ali zmanjševanjem škodljivih učinkov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter z zmanjševanjem celokupnih učinkov rabe virov in izboljševanjem učinkovitosti takšne rabe, kar vsem državljanom EU zagotavlja koristi v smislu zdravja in dobrega počutja ob sočasnem uresničevanju okoljsko trajnostne metode odlaganja odpadkov;
- I. ker Direktiva 2008/99/ES o kazenskoprnem varstvu okolja določa minimalno število hudih kaznivih dejanj zoper okolje in od držav članic zahteva, da sprejmejo bolj odvračilne kazni za te vrste kaznivih dejanj, ko so ta storjena naklepoma ali iz hude malomarnosti;
- J. ker mora strategija za ravnanje z odpadki v skladu z okvirno direktivo o odpadkih zagotoviti, da se odpadki zbirajo in usmerjajo v mrežo ustreznih obratov za obdelavo odpadkov, kjer se predelajo in dokončno odstranijo, vsebovati pa mora tudi ukrepe za zmanjšanje nastajanja odpadkov pri viru;
- K. ker je bil v nekaterih območjih, kot so Fos-sur-Mer (Francija – 2008), Path Head (Združeno kraljestvo – 2009), Huelva (Španija – 2009) in Kampanija (Italija – 2011), napredek pri zmanjševanju količine odpadkov in recikliranju gospodinjskih odpadkov zanemarljiv, gospodinjski in drugi odpadki pa se še vedno odlagajo na odlagališčih, namesto da bi se ločevali, pri čemer so v nekaterih primerih očitno pomešani z različnimi vrstami industrijskih odpadkov;
- L. ker je bil rok za prenos okvirne direktive o odpadkih december 2010, kljub temu pa jo je preneslo le šest držav članic, zaradi česar Komisija sprejema aktivne ukrepe, s katerimi bi zagotovila, da jo bodo tudi preostale države prenesle in začele nemudoma izvajati;
- M. ker je treba z gospodinjskimi odpadki ravnati skladno s hierarhijo odpadkov, ki temelji na preprečevanju, zmanjševanju, ponovni uporabi, recikliranju, predelavi (npr. v energijo) ter odstranjevanju odpadkov, v skladu s členom 4 okvirne direktive o odpadkih;
- N. ker je Evropa, gospodarica z viri, eden od vodilnih ciljev strategije Evropa 2020 in ker je okvirna direktiva o odpadkih uvedla cilj glede recikliranja komunalnih odpadkov – in sicer 50 % –, ki ga morajo do leta 2020 izpolniti vse države članice, s čimer priznava, da je razvoj EU v krožno in okolju prijazno gospodarstvo, ki odpadke uporablja kot vir, pomemben element cilja učinkovite rabe virov;
- O. ker obstaja več vzrokov za neuspešno oblikovanje načrtov ravnanja z odpadki, skladnih z okvirno direktivo o odpadkih: ti vključujejo neizvajanje in neizvrševanje, pomanjkanje ustrezno usposobljenega osebja na lokalni in regionalni ravni, pomanjkanje usklajevanje na nacionalni ravni; nezadostni nadzor na ravni EU, nedodeljevanje ustreznih finančnih virov in neobstoja sistema glob, zaradi česar se zanemarjajo priložnosti za učinkovito ravnanje z odpadki, s katerimi bi zmanjšali emisije toplogrednih plinov in druge vplive na okolje ter odvisnost Evrope od uvoženih surovin;
- P. ker je pomemben dejavnik, ki se pogosto zanemarljivo, dejstvo, da bi panoga recikliranja lahko zagotovila do pol milijona delovnih mest, saj so določene vrste odpadkov proizvodni vir, ki lahko prispeva k povečanju okoljske trajnosti in k prehodu na okolju prijazno gospodarstvo;
- Q. ker je ravnanje z biološkimi odpadki v EU še vedno v povojih, zaradi česar je treba dodelati veljavne zakonodajne instrumente ter povečati učinkovitost obstoječih metod;
- R. ker mora skladnost s cilji EU glede zbiranja, recikliranja in preusmeritve z odlagališč še naprej ostati prednostna naloga;

Četrtek, 2. februar 2012

- S. ker države članice – na nacionalni, regionalni in lokalni ravni – nosijo glavno odgovornost za izvajanje zakonodaje EU in ker državljani menijo, da je EU odgovorna za zagotavljanje izvajanja politike o odpadkih, pri čemer pa nima ustreznih sredstev za izvrševanje zakonodaje;
- T. ker imajo državljani skladno z Aarhuškookonvencijo pravico, da so obveščeni o razmerah na lastnem ozemlju, in ker so oblasti odgovorne za zagotavljanje informacij in spodbujanje državljanov k oblikovanju odgovornega odnosa in vedenja; ker morajo v skladu z Direktivo 2003/35/ES države članice javnosti zagotoviti zgodnje in učinkovite možnosti sodelovanja pri pripravi in spremembi ali pregledu načrtov ali programov, ki jih je treba oblikovati;
- U. ker državljani v okviru postopka vlaganja peticij izražajo občutek, da javni organi položaja nimajo pod nadzorom, hkrati pa se sami včasih niso pripravljene potruditi, da bi prispevali k rešitvi; ker je razmerje zaupanja okrnjeno ter prihaja do javnih obračunov in ohromljenosti, ki preprečuje ukrepanje;
- V. ker je nedavna študija ⁽¹⁾, ki jo je naročila Komisija, da bi preučila izvedljivost ustanovitve agencije EU za ravnanje z odpadki, pokazala, da številne države članice pesti pomanjkanje zadostnih zmogljivosti za pripravo načrtov ravnanja z odpadki, pa tudi za izvajanje inšpekcij, nadzora in drugih ukrepov za pravilno izvrševanje zakonodaje o odpadkih;
- W. ker je študija razkrila tudi visoko stopnjo neizpolnjevanja zahtev, nezakonito odlaganje in pošiljke odpadkov, veliko število pritožb državljanov, primere kršitev pred Sodiščem Evropske unije ter posledično neuspešno varovanje javnega zdravja in okolja, kar je osnovni cilj zakonodaje EU na področju odpadkov;
- X. ker je nezakonito odlaganje odpadkov postalo tudi del dejavnosti organiziranega kriminala, kar poraja vprašanja glede vloge odgovornih organov in, glede industrijskih odpadkov, tajnih dogovorov v industriji;
- Y. ker so postopki spremljanja in nadzora, ki se uporabljajo za preprečevanje kontaminacije gospodinjskih odpadkov s strupenimi odpadki, včasih slabi ali pa sploh ne obstajajo, zaradi česar prihaja do kontaminacije odlagališč in sežigalnic; ker je treba poudariti, da je odstranjevanje strupenih odpadkov s sežiganjem v napravah, zasnovanih za sežiganje gospodinjskih odpadkov, brezpogojno prepovedano;
- Z. ker poglobljena analiza peticij potrjuje, da zakonodaja za dobro delujoč in okoljsko sprejemljiv sistem za ravnanje z odpadki obstaja in da so glavna vprašanja povezana z njenim izvajanjem in izvrševanjem, saj se kar 95 % vseh peticij nanaša na neuspešno delovanje oblasti na lokalni ali regionalni ravni;
- AA. ker pomanjkanje informacij, ozaveščenosti, upravne zmogljivosti in finančnih ter drugih virov na lokalni ravni predstavljajo bistvene dejavnike za nastalo stanje,
- AB. ker je Komisija okrepila podporo – vključno s 4,1 milijardo EUR v letih 2005/2006 – za boljše izvajanje in izvrševanje pravnega reda EU na področju odpadkov na nacionalni ravni; ker so kljub temu ob koncu leta 2009 primeri kršitev, povezani z odpadki, predstavljali 20 % vseh okoljskih kršitev;
- AC. ker so stroški slabega ravnanja z odpadki visoki in ker bi regionalni sistem, ki bi lahko zaokrožil celotni cikel, ustvaril znatne prihranke;

⁽¹⁾ Študija o izvedljivosti ustanovitve Agencije za izvajanje zakonodaje o odpadkih, spremenjeno končno poročilo, 7. december 2009.

Četrtek, 2. februar 2012

- AD. ker je za izvajanje zakonodaje o odpadkih v EU sicer odgovoren javni sektor, vendar pa s 60 % vseh gospodinjstvih odpadkov in 75 % odpadkov, ki jih proizvedejo podjetja, ravna zasebna podjetja in multinacionalke, ki letno ustvarijo 75 milijard EUR ⁽¹⁾ prometa;
- AE. ker vzpostavitev novih odlagališč in sežigalnic ureja Priloga I.9 direktive o presoji vplivov na okolje ⁽²⁾, ki skladno s členom 4(1) zahteva presojo vplivov na okolje ali vsaj pregled, kot izhaja iz člena 4(2), če je odlagališče vključeno v Prilogo II.11(b);
- AF. ker so dovoljenja za odlagališča vključena v Prilogo II direktive o presoji vplivov na okolje, če bodo ta "verjetno pomembno vplivala na okolje", in se zanje uporabljajo pragovi, ki jih določijo države članice;
- AG. ker člen 6(4) direktive o presoji vplivov na okolje določa, da "prizadeta javnost dobi zgodnje in učinkovite možnosti sodelovanja v postopkih okoljskega odločanja v skladu s členom 2(2) in je tako upravičena izraziti predloge in mnenja, ko so pristojnemu organu ali organom pred odločitvijo o zahtevanem soglasju k posegu odprte vse možnosti";
- AH. ker se direktive EU in Aarhuška konvencija izrecno sklicujejo na dostop do informacij in sodelovanje javnosti pri odločanju v okoljskih zadevah;
- AI. ker številne peticije navajajo, da postopki izdaje dovoljenj za zmogljivosti za ravnanje z odpadki niso bili povsem skladni z zakonodajo EU, predvsem kar zadeva direktivo o presoji vplivov na okolje in javno posvetovanje;
- AJ. ker v primerih, ko so dovoljenja skladna s parametri, določenimi v direktivi, in je bila izvedena presoja vplivov na okolje, Komisija nima pristojnosti, da bi se vmešavala v odločitve nacionalnih organov; ker pa nekatere države članice pred izdajo dovoljenj za odprtje ali razširitev odlagališč ali izgradnjo sežigalnic niso izvedle temeljitih presoj vplivov na okolje;
- AK. ker se pravni postopki lahko začnejo šele potem, ko države članice projekt potrdijo; ker državljani težko razumejo, da EU ne more dejansko posredovati, dokler ni celoten postopek zaključen in ni država članica projekta odobrila;
- AL. ker se vprašanja, ki jih postavljajo državljani v postopku javnega posvetovanja in pri presoji vplivov na okolje, povežani z načrtovanimi lokacijami za nova odlagališča, pogosto porajajo zaradi domnevnih kršitev predpisov glede zaščitene območij, kot v primeru odlagališča v narodnem parku Vezuv, ali zaradi pomislekov v zvezi z negativnimi vplivi na zdravje in dobro počutje;
- AM. ker načrtovane lokacije za nova odlagališča naletijo na neodobravanje, saj predlagatelji peticije menijo, da posegajo v okoljsko in kulturno zaščitena območja, kot izhaja iz peticij, povezanih z načrti za odprtje novega odlagališča na območju narodnega parka Vezuv; ker meni, da bi moralo za umestitev odlagališč v območja, ki spadajo v omrežje Natura 2000, veljati, da to ni v skladu z okoljsko zakonodajo EU;
- AN. ker direktiva o odlagališčih določa parametre za odobritev obratovalnih dovoljenj in za skupne postopke spremljanja v fazah obratovanja in po prenehanju obratovanja ter ker se za odlagališča, ki so bila zaprta pred prenosom te direktive, njene določbe ne uporabljajo; ker se merila, naštetá v direktivi, nanašajo na lokacijo, nadzorovanje vode in ravnanje z izcedno vodo, varstvo tal in vode, nadziranje plinov, škodljive vplive in nevarnosti, stabilnost in ovire;

⁽¹⁾ "Bruseljska deklaracija" Evropske zveze služb za ravnanje z odpadki in okolje (FEAD), 15. februar 2011.

⁽²⁾ 85/337/EGS.

Četrtek, 2. februar 2012

- AO. ker je Odbor za peticije prejel več peticij – zlasti tisto, ki je privedla do misije za ugotavljanje dejstev v kraju Path Head (Združeno kraljestvo) – glede odlagališč, ki se nahajajo v neposredni bližini hiš in kjer prebivalstvo trpi zaradi škodljivega smradu, povečane onesnaženosti zraka in razmnoževanja škodljivcev v bližini njihovih hiš; ker pa zakonodaja EU ne predpisuje natančnejših meril glede oddaljenosti odlagališč od domov, šol in bolnišnic, je treba za opredelitev natančnih zahtev, ki bi zagotovile varovanje zdravja ljudi in okolja, upoštevati načelo subsidiarnosti, navedeno v pogodbah;
- AP. ker so v peticijah o odlagališčih pogosto izražene skrbi, ki se nanašajo na možnost onesnaženja podtalnice, saj starejša odlagališča morda nimajo tesnilne plasti, ki bi preprečevala pronicanje v vodonosnike, ali pa se tesnilne plasti zdijo poškodovane in vzbujajo sum na pronicanje ali pa so odlagališča na geološko nestabilnem terenu in preblizu podtalnici/zalogam pitne vode;
- AQ. ker Komisija poroča, da je od leta 2001 sprožila 177 postopkov za ugotavljanje kršitev direktive o odlagališčih in da je v nedavnem pregledu ugotovila, da v celotni EU obstaja najmanj 619 nezakonitih odlagališč;
- AR. ker peticije in pritožbe, predložene pri Komisiji, dokazujejo obstoj velikega števila nezakonitih odlagališč, ki obratujejo brez dovoljenj, čeprav natančnega števila ni mogoče določiti zaradi pomanjkanja ustreznega spremljanja;
- AS. ker je treba opozoriti, da bi moralo biti odlaganje odpadkov na odlagališčih zadnja možnost; ker se javni organi v nekaterih državah članicah, ki zaostajajo pri preprečevanju nastajanja odpadkov, njihovega recikliranja in ponovne uporabe, lahko znajdejo pod pritiskom, naj za potrebe odstranjevanja odpadkov kratkoročno razširijo obstoječa – tudi neustrezna – ali odprejo nova odlagališča;
- AT. ker je uporaba sežigalnic, ki se uvršča nizko v hierarhiji ravnanja z odpadki, uveljavljena in dobro sprejeta s strani državljanov v nekaterih državah, za katere se zdi, da so dosegle visoko raven skladnosti z okvirno direktivo o odpadkih, in ki v okviru tega postopka pridobivajo energijo; ker bi se v državah, ki še ne uporabljajo sežiganja odpadkov, lahko odločili zanj, da bi odpravili zaostanek glede nakopičenih odpadkov;
- AU. ker se to lahko zgodi le pod pogojem, da se zagotovi strog nadzor in spoštovanje ustrezne zakonodaje EU, in ob upoštevanju dejstva, da lahko takšni ukrepi sprožijo razumljiv odpor najbolj neposredno prizadetih državljanov v bližini, ki jih skrbijo vplivi na njihovo zdravje;
- AV. ker je treba priznati, da so se z novejšimi tehnologijami izpusti iz sežigalnic občutno zmanjšali; ker se v nekaterih državah članicah – zlasti v tistih z visokimi stopnjami sežiganja odpadkov – zdi, da lokalno prebivalstvo to tehnologijo sprejema v večji meri, morda zaradi zavesti o proizvedeni toploti ali električni energiji v sežigalnicah, pa tudi zaradi preglednosti in dostopnosti informacij o njihovem delovanju;
- AW. ker so dovoljenja za odprtje sežigalnic sprejeta s podobnim odporom kot za odlagališča – in sicer iz istih razlogov –, pri čemer je poudarjen strah pred onesnaženjem zraka in negativni vplivi na javno zdravje in/ali okoljsko zaščitena območja;
- AX. ker javni organi za odprtje sežigalnic pogosto izberejo območja, ki že trpijo zaradi močne onesnaženosti zraka, ker ne bi smeli prezreti kumulativnih učinkov za zdravje prebivalcev območja in ker se iskanje drugih načinov odstranjevanja odpadkov in proizvodnje energije z metanizacijo pogosto zanemari;
- AY. ker osredotočanje na sežiganje odpadkov za proizvodnjo energije kot prva izbira kljub temu predstavlja način ravnanja z odpadki, ki je bolj potraten od preprečevanja, recikliranja in ponovne uporabe odpadkov, in je zato slednjim treba dati prednost, skladno s hierarhijo ravnanja z odpadki iz okvirne direktive o odpadkih;

Četrtek, 2. februar 2012

- AZ. ker so za izpolnitev zakonsko določenih ciljev recikliranja in preprečevanja potrebni aktivno sodelovanje civilne družbe, izboljšano sodelovanje zainteresiranih strani in večja ozaveščenost javnosti, ki jih je treba doseči z medijskimi kampanjami za povečanje ozaveščenosti javnosti;
- BA. ker vsa poročila misij za ugotavljanje dejstev Odbora za peticije o vprašanih odpadkih omenjajo slabo ali neobstoječo komunikacijo med državljani in organi, kar lahko v nekaterih primerih privede do napetih situacij in tudi do demonstracij državljanov, kot pogosto poročajo v medijih;
- BB. ker svetovno prebivalstvo narašča, zaradi česar je moč pričakovati, da se bo skupna poraba bistveno povečala, kar še povečuje pritisk na ravnanje z odpadki; ker bi reševanje teh težav med drugim zahtevalo tudi večjo ozaveščenost in izvajanje načela hierarhije ravnanja z odpadki;
- BC. ker Odbor za peticije nima nikakršne preventivne ali sodne pristojnosti, vendar pa lahko zaščiti interese državljanov, zlasti kadar se težave pojavljajo pri uporabi zakonodaje EU, in sicer tako, da sodeluje s pristojnimi organi pri iskanju rešitev ali pojasnil, povezanih z zadevami, obravnavanimi v peticijah;
1. poziva države članice, naj nemudoma prenesejo okvirno direktivo o odpadkih in zagotovijo popolno skladnost z vsemi njenimi zahtevami, zlasti z oblikovanjem in izvajanjem celovitih načrtov ravnanja z odpadki, vključno s pravočasno uresničitvijo vseh zastavljenih ciljev v okviru evropske zakonodaje;
 2. poziva Evropsko komisijo, naj pozorno spremlja prenos direktive EU o kazenskoopravnem varstvu okolja v zakonodaje držav članic, da bo pravočasen in učinkovit; poziva jo, naj bo pri kaznivih dejanjih zoper okolje pozorna na vlogo vseh oblik organiziranega kriminala;
 3. ob upoštevanju dejstva, da odpadki in onesnaženje predstavljajo hudo nevarnost za zdravje ljudi in celovitost okolja, poziva države članice, naj skladno z okvirno direktivo o odpadkih pospešijo uvajanje napredne strategije za ravnanje z odpadki;
 4. poziva javne organe, naj priznajo, da so za vzpostavitev ustreznih strategij za ravnanje z odpadki, infrastrukture in zmogljivosti v večini držav članic potrebna velika vlaganja, in meni, da bi morali javni organi preučiti možnost namenitve ustreznega deleža sredstev iz Kohezijskega sklada za ta namen oziroma možnost pridobitve neposrednega financiranja iz Evropske investicijske banke;
 5. meni, da je treba na ravni držav članic in EU okrepiti zmogljivosti za preverjanje in izvrševanje na kraju samem, da bi zagotovili večjo skladnost z zakonodajo o odpadkih, zato poziva države članice, naj okrepijo svoje zmogljivosti za inšpekcije, spremljanje in druge ukrepe na vseh ravneh verige ravnanja z odpadki, da bi bolje izvrševale zakonodajo o odpadkih, ter poziva Komisijo, naj predvidi posebne postopke, s katerimi bo omogočila celovito in učinkovito izvajanje načela subsidiarnosti v primeru velikih pomanjkljivosti v državah članicah;
 6. poziva Komisijo k oblikovanju posebnih smernic, ki bi pristojnim organom pomagale pri pravilnem izvajanju pravnega reda na področju odpadkov, vendar opozarja, da so viri, ki so na voljo na evropski ravni, aktualno neustrezni; zato meni, da je treba sprejeti dopolnilne finančne in upravne ukrepe za zagotavljanje večjih zmogljivosti za usmerjanje in usposabljanje uradnikov, zaposlenih v sektorju odpadkov;
 7. poziva Komisijo, naj prepozna in se bolj osredotoči na sistemske pomanjkljivosti pri izvajanju direktiv, povezanih z odpadki, v državah članicah, kot so neustrezne mreže zmogljivosti za ravnanje z odpadki, prekomerno zanašanje na odlaganje odpadkov, rast količine odpadkov na prebivalca in nizke stopnje recikliranja;

Četrtek, 2. februar 2012

8. meni, da vzpostavitev nove agencije EU za ravnanje z odpadki ni zaželeno in da je obstoječa institucionalna struktura na ravni EU – ki temelji na Generalnem direktoratu Komisije za okolje in Evropski agenciji za okolje kot središču strokovnega znanja in odličnosti – stroškovno učinkovitejša, čeprav jo je treba dodatno okrečiti, da bo dejavneje nadzorovala in skrbela za izvrševanje zakonodaje;
9. meni, da bi obstoječa Evropska agencija za okolje lahko pomagala v tem postopku in odigrala bolj konstruktivno vlogo pri poročanju o strategijah držav članic za ravnanje z odpadki ter pri prepoznavanju pomanjkljivosti s pomočjo ocenjevanja skladnosti med načrti ravnanja z odpadki, ki jih oblikujejo države članice, in zakonodajo EU;
10. meni, da tesnejše sodelovanje med organi na lokalni, regionalni in nacionalni ravni ponuja možnosti za doseganje pozitivnih rezultatov pri določanju modelov najboljših praks; ugotavlja, da bi Odbor regij, Europol, Evropsko omrežje za izvajanje in uveljavljanje okoljskega prava, združenje Municipal Waste Europe za ravnanje s občinskimi komunalnimi odpadki in Evropska zveza za ravnanje z odpadki in okoljske storitve (FEAD) lahko imeli koristnejšo vlogo pri organizaciji takšnih izmenjav in tako pripomogli tudi h krepitevi zaupanja med državljani, ki so prizadeti zaradi izvajanja nujno potrebne politike ravnanja z odpadki;
11. poziva države članice, ki se soočajo z očitnimi krizami na področju odpadkov, naj razmislijo o tem, da zagotavljajo učinkovitejše strategije za ravnanje z odpadki priložnosti tako za ustvarjanje novih delovnih mest in višjih prihodkov kot tudi za doseganje okoljske trajnosti s pomočjo ponovne uporabe, recikliranja in pridobivanja energije iz odpadkov;
12. opozarja, da je hierarhija v ciklu odpadkov ključni del Direktive 2008/98/ES in da mora v skladu s to direktivo predstavljati podlago za vsakršno ravnanje z odpadki; ugotavlja, da tudi ekonomski argumenti govorijo v prid izvajanju hierarhije ravnanja z odpadki in da se je treba najprej osredotočiti na preprečevanje, nato na ponovno uporabo in recikliranje ter šele potem na sežiganje odpadkov za pridobivanje energije, potratnim in netrajnostnim odlagališčem pa se je treba v čim večji meri izogibati;
13. poziva Komisijo in države članice, naj v tem okviru spodbujajo večjo okoljsko ozaveščenost prebivalstva o prednostih učinkovitega ravnanja z odpadki, zlasti z informiranjem o prednostih predhodnega ločevanja odpadkov in dejanskih stroških zbiranja gospodinjskih odpadkov, pa tudi o finančnih koristih, ki jih prinaša predelava gospodinjskih odpadkov;
14. meni, da bi tesnejše sodelovanje med organi držav članic in Odborom za peticije, ko ta obravnava neposredne pomisleke lokalnega prebivalstva, lahko predstavljalo odlično priložnost za spodbujanje dialoga med pristojnimi organi in lokalnimi skupnostmi o prednostnih nalogah, povezanih z izvajanjem strategij za ravnanje z odpadki, kar se lahko v nekaterih primerih izkaže za učinkovit način reševanja sporov na lokalni ravni;
15. predlaga sprejetje skupnega standarda EU za barvno označevanje kategorij odpadkov, ki se ločujejo ali reciklirajo, s čimer bi olajšali in izboljšali sodelovanje državljanov pri ravnanju z odpadki ter njihovo razumevanje tega procesa, in meni, da bi ta ukrep v državah članicah lahko prispeval k pomembnemu in hitremu povečanju stopenj recikliranja;
16. spodbuja zgodnji in učinkovit dialog med pristojnimi lokalnimi in regionalnimi organi ter lokalnim prebivalstvom v fazah načrtovanja, ki potekajo pred sprejetjem odločitve o izgradnji obratov za obdelavo odpadkov, pri čemer razume, da predstavlja odnos "ne na mojem dvorišču" v zvezi s tem velik izziv;
17. poudarja temeljni pomen pravičnega in popolnega izvajanja direktive o presoji vplivov na okolje ter ustreznega usklajevanja postopkov izdaje dovoljenj, ki izhajajo iz okoljske zakonodaje;

Četrtek, 2. februar 2012

18. poziva države članice, naj zagotovijo, da bo celovita presoja vplivov na okolje opravljena pred sprejetjem kakršne koli odločitve o vzpostavitvi ali izgradnji novih zmogljivosti za ravnanje z odpadki, zlasti ko gre za sežigalnico ali obrat za metanizacijo oziroma za novo odlagališče, ki naj vedno predstavlja zadnjo možnost; meni, da bi morala biti takšna presoja obvezna;

19. se zaveda, da je treba odločitve včasih sprejeti po nujnem postopku zaradi upravljanja perečih kriz z odpadki ali zaradi preprečevanja njihovega nastanka, vendar poudarja, da je treba tudi v teh primerih zagotoviti polno spoštovanje veljavne zakonodaje EU, zlasti ko sta v nevarnosti dolgoročno zdravje in dobro počutje lokalnih skupnosti;

20. je prepričan, da je treba izboljšati dialog med javnimi organi, zasebnimi izvajalci in prizadetim prebivalstvom ter da morajo imeti državljani boljši dostop do objektivnih informacij, po potrebi pa morajo biti na voljo tudi bolj učinkovite mehanizme za upravno in sodno presojo;

21. poziva Komisijo, naj podpre in okrepi mrežo javno-zasebnih partnerstev za projekte v okviru kampanj ozaveščanja; poziva k podpori kampanji "Očistimo svet", ki se ji je s podpisom pisne izjave v podporo temu dogodku pridružilo več kot 400 poslancev Evropskega parlamenta in ki jo bo naslednje leto predvidoma podprlo več milijonov prostovoljcev;

22. meni, da bi bilo mogoče predlagatelje peticije spodbujati, naj v celoti izkoristijo te mehanizme, če obstajajo, saj so morda učinkovitejši in primernejši od ukrepov na ravni EU, zlasti kadar gre za posamezne objekte za ravnanje z odpadki;

23. poziva Komisijo, naj predlaga jasnejša in bolj natančna merila za izbiro lokacije odlagališč v povezavi z bližino lokalnih hiš, šol in zdravstvenih ustanov, da bi zagotovila trdnejša jamstva zoper morebitne nevarnosti za zdravje ljudi in okolja, pri čemer ne gre pozabiti, da je treba upoštevati številne spremenljivke in lokalne značilnosti ter v celoti spoštovati načelo subsidiarnosti;

24. priporoča organom držav članic, naj sodelujejo, predvsem pri načrtovanju obratov za ravnanje z odpadki na obmejnih področjih, in zagotovijo, da bodo izvedene čezmejne presoje vplivov na okolje, pri katerih se bodoupoštevale informacije, ki so pomembne za vse državljane in zainteresirane strani;

25. spodbuja Komisijo, naj v celoti prizna povezavo med učinkovito okoljsko zakonodajo, ki ureja območja zgodovinske dediščine ter ohranjanje in spodbujanje biotske raznovrstnosti – kot izhaja iz okvirne direktive o vodah in iz direktiv o habitatih in prosto živečih pticah –, in direktivami o presoji vplivov na okolje in o strateški presoji vplivov na okolje ter zakonodajo na področju ravnanja z odpadki;

26. spodbuja Komisijo, naj, kadar je za to pristojna, zagotovi skladnost s postopkovnimi zahtevami, ki izhajajo iz prava EU (presoja vplivov na okolje, javna posvetovanja), vključno z zahtevami, ki jih določajo direktive za varovanje narave in območij zgodovinske dediščine;

27. meni, da bi se morala uporabljati le uradno akreditirana odlagališča, ki so skladna z direktivo EU o odlagališčih in imajo ustrezna dovoljenja, njihova lokacija pa bi morala biti jasno označena in evidentirana, medtem ko je treba vsa ostala odlagališča razglasiti za nezakonita, jih dokončno zapreti, zavarovati in sanirati, njihovo neposredno okolico pa učinkovito nadzorovati zaradi morebitnih negativnih posledic;

28. meni, da je treba sprejeti javno in jasno opredelitev meril za sprejem odpadkov ter vzpostaviti učinkovit sistem za sledenje – predvsem nevarnim – odpadkom, s čimer bi zagotovili, da se na odlagališča ali v sežigalnice dovažajo in v njih odstranjujejo le ustrezni odpadki; meni, da se morajo v vseh državah članicah dosledno izvajati redni in nenapovedano postopki vzorčenja in preskušanja odpadkov;

Četrtek, 2. februar 2012

29. meni, da je treba večji poudarek nameniti predelavi organskih odpadkov, zlasti v pretežno kmetijskih regijah, saj se temu področju do sedaj ni namenilo ustrezne pozornosti;
30. poziva k vzpostavitvi skupnih meril za merjenje vrednosti najpomembnejših izpustov iz sežigalnic, rezultati teh meritev pa morajo biti v realnem času dostopni na spletu za vpogled javnosti, s čimer bi vzpostavili zaupanje znotraj lokalnih skupnosti in hkrati zagotovili učinkovit sistem opozarjanja v primeru nepravilnosti;
31. opozarja države članice, da so tudi v primeru težav na lokalni ali regionalni ravni uprave same odgovorne za učinkovito spremljanje in preverjanje skladnosti z vsemi standardi in dovoljenji EU, ter jih spodbuja, naj zagotovijo ustrezno število usposobljenega osebja za izvajanje tovrstnih nalog, vključno s pogostimi inšpekcijami na kraju samem;
32. ugotavlja, da je treba pozornost nujno nameniti očitnemu in nezakonitemu odlaganju mešanih in nedoločljivih odpadkov, ter poziva k okrepitvi strogega nadzora nad ravnanjem z odpadki; opozarja pristojne organe, da morajo v skladu z direktivo o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (2008/1/ES, revidirana z Direktivo 2010/75/EU) vzpostaviti strog nadzor nad ravnanjem s posebnimi vrstami industrijskih odpadkov, ne glede na njihov izvor in poziva Komisijo, naj stori vse, kar je v njeni pristojnosti in preverja, ali pristojni organi dejansko zagotavljajo ustrezno zbiranje, ločevanje in obdelavo odpadkov, na primer s pomočjo sistematičnih inšpekcij, in ali regionalni organi pripravljajo verodostojne načrte;
33. poziva vse države članice, naj sprejmejo ukrepe, da prebivalstvo v bližini obstoječih ali načrtovanih zmogljivosti za ravnanje z odpadki spodbudijo k večjem sprejemanju objektov za ravnanje z odpadki, in sicer tako, da jim dokažejo, da organi, ki izdajajo dovoljenja, dosledno in popolnoma pregledno spoštujejo pravila na tem področju;
34. priporoča uvedbo sorazmernih in odvračilnih glob in kazni za nezakonito odlaganje odpadkov, zlasti strupenih in nevarnih odpadkov, s katerimi bi, skladno z načelom onesnaževalec plača, deloma nadomestili okoljsko škodo; meni, da bi bilo treba nezakonito odlaganje močno onesnaženih kemičnih ali radioaktivnih odpadkov na podeželju kaznovati z izredno strogimi kaznimi, sorazmernimi z nevarnostmi, ki jih ima takšno ravnanje za ljudi in okolje;
35. poziva k učinkovitim ukrepom za boj proti kakršnemu koli prodiranju organiziranega kriminala na področje ravnanja z odpadki in proti vsakršnim povezavam med organiziranim kriminalom in industrijo ali javnimi organi;
36. priporoča, naj lokalni in /ali nacionalni organi vzpostavijo učinkovit finančni nadzor zasebnih podjetij, ki so prejela javni denar za upravljanje obdelave odpadkov, glede uporabe teh sredstev, da bi zagotovili pravno skladnost s predpisi EU;
37. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Program Daphne

P7_TA(2012)0027

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o programu Daphne: dosežki in obeti za prihodnost (2011/2273(INI))

(2013/C 239 E/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje in varstvo potrošnikov z dne 8. marca 2010 o nasilju,

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju Strategije za enakost žensk in moških 2010–2015, ki jo je Komisija predstavila dne 21. septembra 2010 (COM(2010)0491),
 - ob upoštevanju akcijskega načrta za izvajanje političnih prednostnih nalog na območju svobode, varnosti in pravice, določenih v stockholmskem programu, za obdobje 2010–2014, predstavljenega dne 20. aprila 2010 (COM(2010)0171),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. aprila 2011 o prednostnih nalogah in splošnem pregledu novega političnega okvira EU za boj proti nasilju nad ženskami ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa št. 779/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o uvedbi posebnega programa za preprečevanje nasilja nad otroki, mladimi in ženskami in boj proti njemu ter za zaščito žrtev in ogroženih skupin za obdobje 2007–2013 (program Daphne III) v okviru splošnega programa Temeljne pravice in pravosodje ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa št. 803/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o sprejetju akcijskega programa Skupnosti (2004 do 2008) za preprečevanje nasilja nad otroki, mladimi in ženskami in boj proti njemu ter za zaščito žrtev in ogroženih skupin (program Daphne II) ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa št. 293/2000/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. januarja 2000 o sprejetju akcijskega programa Skupnosti (program Daphne) (2000–2003) o preventivnih ukrepih za boj proti nasilju nad otroki, mladimi in ženskami ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 11. maja 2011 o vmesni oceni programa Daphne III (2007–2013) (COM(2011)0254),
 - ob upoštevanju sklepov Komisije o sprejetju letnih delovnih načrtov za program Daphne III,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o oblikovanju "Programa za pravice in državljanstvo" za obdobje od 2014 do 2020 (COM(2011)0758),
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0006/2012),
- A. ker je bil program Daphne že od samega začetka leta 1997 resnično uspešen, tako z vidika priljubljenosti pri zainteresiranih straneh (upravičencih, javnih organih in akademskih avtoritetah ter nevladnih organizacijah) kot z vidika učinkovitosti projektov, ki so se financirali v okviru tega programa;
- B. ker je program Daphne edini tovrstni program za preprečevanje nasilja nad ženskami, otroki in mladimi na ravni Evropske unije; ker je zato nadaljnje financiranje programa Daphne nujno, da se ohranijo trenutno veljavni ukrepi in uvedejo novi, ki bodo učinkoviti pri boju z vsemi vrstami nasilja nad otroki, mladostniki in ženskami;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0127.

⁽²⁾ UL L 173, 3.7.2007, str. 19.

⁽³⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 34, 9.2.2000, str. 1.

Četrtek, 2. februar 2012

- C. ker sta preprečevanje nasilja nad ženskami, otroki in mladimi ter boj proti njemu danes še vedno enako pomembna kot leta 1997, ko je bila sprejeta pobuda Daphne; ker je ta program od svoje ustanovitve dalje opozoril na nove oblike nasilja, med katerimi so nasilje v otroških jasliah, zloraba starejših oseb in nasilje v najstniških intimnih zvezah;
- D. ker je Parlament v številnih resolucijah poudaril, da je program Daphne doslej dobival premalo sredstev, hkrati pa izrazil namero, da zanj zagotovi dovolj sredstev, da bo lahko zadostil dejanskim potrebam boja proti vsem vrstam nasilja nad ženskami, otroki in mladostniki;
- E. ker je program Daphne izredno pomemben instrument za izboljšanje ozaveščenosti o problemu nasilja nad ženskami in za zagotovitev možnosti, da ženske organizacije in druge zainteresirane strani razvijajo svoje delo in konkretne ukrepe na tem področju;
- F. ker so se v zadnjih časih z vse bolj razširjeno uporabo spletnih družabnih omrežij pojavile nove oblike nasilja;
- G. ker imajo ženske v sedanjih razmerah gospodarske krize in proračunskega varčevanja manj sredstev, da sebe in svoje otroke zavarujejo pred nasiljem, in ker je še bolj pomembno, da se preprečijo tudi neposredne finančne posledice nasilja nad ženskami in otroki za pravosodni sistem ter socialne in zdravstvene službe; ker je poleg tega verjetno zmanjšanje financiranja nacionalnih programov in nevladnih organizacij, ki skrbijo za potrebe žrtev nasilja;
- H. ker Komisija v svoji strategiji za enakost med spoloma 2010–2015 poudarja, da je nasilje na podlagi spola eden od ključnih problemov, ki jih je treba odpraviti za doseg prave enakosti med spoloma;
- I. ker je za to, da se raven ženskih pravic v državah kandidatkah približa standardom EU, te države treba vključiti v področje delovanja programa Daphne III;
- J. ker nasilje nad ženskami izvira iz trdovratne neenakosti med spoloma in ker gre za strukturni pojav, povezan z neenako razporeditvijo moči med ženskami in moškimi v naši družbi; ker je s kombinacijo usmerjenih ukrepov proti spolnim stereotipom na področjih izobraževanja, enakopravnosti med spoloma in v medijih vseeno mogoče občutno zmanjšati tovrstno nasilje ter se boriti proti njemu z osveščanjem na področju zdravja ter znotraj policije in sodstva;
- K. ker nasilje nad ženskami, otroki in mladostniki zajema vse vrste kršitev človekovih pravic, kot so spolna zloraba, posilstvo, nasilje v družini, spolni napad in spolno nadlegovanje, prostitucija, trgovina z ljudmi, kršitev spolnih in reproduktivnih pravic, nasilje nad ženskami in mladostniki na delovnem mestu, nasilje nad ženskami, otroki in mladostniki v konfliktnih situacijah, nasilje nad ženskami, otroki in mladostniki v zaporu ali varstvenih ustanovah in številni škodljivi tradicionalni običaji, kot je pohabljanje spolnih organov; ker lahko vse te zlorabe pustijo globoke psihološke posledice, poškodujejo telesno in duševno zdravje žensk, otrok in mladostnikov, v nekaterih primerih pa privedejo celo do njihove smrti;
- L. ker boj proti nasilju nad ženskami ni omenjen med cilji predloga Komisije za novi "Program za pravice in državljanstvo" v finančnem obdobju 2014–2020, ki združuje program Daphne III, oddelka za enakost spolov in nediskriminacijo programa Progress ter program za temeljne pravice in državljanstvo; ker to lahko škoduje prepoznavnosti in usklajenosti programa Daphne ter ogrozi njegov uspeh; ker je predlagani proračun novega programa manjši od proračuna sedanjih programov; ker predlog ne zagotavlja predvidljivosti financiranja za svoje cilje;

Četrtek, 2. februar 2012

- M. ker se primerljivi podatki o različnih vrstah nasilja nad ženskami v Evropski uniji ne zbirajo redno, zaradi česar je težko oceniti dejansko razširjenost tega pojava in poiskati ustrezne rešitve; ker je zbiranje podatkov posebej težavno, saj ženske in moški zaradi strahu ali sramu neradi poročajo o svojih izkušnjah;
- N. ker so stroški nasilja v družini za družbo izjemno visoki, kot je razvidno iz enega od projektov v okviru programa Daphne, ki je ocenil, da samo nasilje med zakonci v Evropski uniji stane 16 milijard EUR na leto, kar vključuje vse neposredne zdravstvene stroške (nujna pomoč, bolnišnično zdravljenje, oskrba v ambulantah, zdravila), sodne stroške in stroške policije, stroške socialnih služb (namestitve in različne oblike pomoči) in gospodarske stroške (izpad proizvodnje) ⁽¹⁾;
- O. ker različne študije o nasilju na podlagi spola kažejo, da je bila petina do četrtnina žensk v Evropi vsaj enkrat v odraslosti žrtev fizičnega nasilja, več kot desetina žensk pa je bila žrtev spolnega nasilja, pri katerem je bila uporabljena sila; ker je iz raziskave razvidno tudi, da o fizičnem nasilju v otroštvu poroča 26 % otrok in mladostnikov;
- P. ker so romske ženske in otroci zaradi socialne izključenosti in marginalizacije še posebej izpostavljeni nasilju in ker je program Daphne v zadnjih letih uspešno podpiral številne pobude, ki so poskušale pojasniti povezavo med socialno izključenostjo, revščino in nasiljem;
- Q. ker je nasilje na podlagi spola strukturno in po vsej Evropi široko razširjen problem ter pojav, ki vključuje žrtve in storilce vseh starosti, izobrazb, prihodkov in družbenih položajev, povezano pa je tudi z neenakomerno porazdelitvijo moči med ženskami in moškimi v naši družbi;
- R. ker ženske v Evropski uniji zaradi različnih politik in zakonodaj v državah članicah pred nasiljem moških niso enako zaščitene;
- S. ker je pravna podlaga programa Daphne člen 168 PDEU, ki obravnava javno zdravje, vendar pa je Evropska unija z Lizbonsko pogodbo pridobila več pristojnosti;
- se je z velikim zanimanjem seznanil z dosežki in priljubljenostjo ter nekaterimi težavami programa, kot so opisani v Poročilu o vmesni oceni "programa Daphne III 2007–2013" in predhodnih študijah, ki so služile za pripravo tega poročila ⁽²⁾, o njih pa so poročali tudi prejemniki sredstev v okviru tega programa;
 - sicer opaža, da bo program Daphne od leta 2014 vključen v Program za pravice in državljanstvo, a obenem šteje za bistveno, da se cilji programa, zlasti boj proti nasilju nad ženskami, tudi v obdobju 2014–2020 ohranijo med cilji novega Programa za pravice in državljanstvo, ter vztraja, da se financiranje tega programa ohrani vsaj na ravni, ki bo primerljiva s prejšnjim programom, in da se ohrani visoka prepoznavnost v okviru programa nove generacije glede na njegove dosedanje uspehe, učinkovitost in priljubljenost;
 - obžaluje, da boj proti nasilju nad otroki, najstniki in ženskami ni izrecno omenjen v členu 4 ("Posebni cilji") sporočila Komisije (COM(2011)0758) o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi Programa za pravice in državljanstvo za obdobje od 2014 do 2020;
 - izraža zadovoljstvo, da se je predvideni skupni proračun za celoten Program za pravice in državljanstvo tako rekoči ohranil; meni, da bi se z uravnoteženo letno razporeditvijo zagotovila ohranitev ciljev in izvajanih ukrepov;

⁽¹⁾ Projekt Daphne 2006 "IPV EU Cost" JLS/DAP/06-1/073/WY "Estimation du coût des violences conjugales en Europe" (Ocena stroškov nasilja v zakonski zvezi v Evropi) Maité Albagly, Sandrine Baffert, Claude Mugnier, Marc Nectoux, Bertrand Thellot.

⁽²⁾ COM (2011)0254 Poročilo o vmesni oceni "programa Daphne III 2007–2013".

Četrtek, 2. februar 2012

5. poziva tudi države članice in zainteresirane partnerje, ki sodelujejo s Komisijo, naj pomagajo razširjati informacije o programih Evropske unije in možnostih financiranja, ki jih ti ponujajo, zlasti med nevladnimi organizacijami, na lokalni ravni in v državah članicah, kjer je udeležba v programu majhna;
6. poziva Komisijo, naj poišče rešitve za nekatere težave, ugotovljene v zgoraj navedenem vmesnem poročilu, zlasti kar zadeva:
- preprečevanje prekrivanja z drugimi programi Skupnosti, da problematike programa Daphne ne bi izgubile svojega prednostnega značaja,
 - izboljšanje preglednosti programov in razširjanja njihovih rezultatov,
 - bolj uravnovešeno razpršenost programov med državami članicami,
 - zmanjšanje upravnega bremena, poenostavitev postopkov za pridobitev sredstev in skrajšanje časa od objave razpisov za prijavo projektov do sklenitve pogodb, kar je številnim majhnim nevladnim organizacijam preprečevalo prijaviti projekte v okviru programa Daphne,
 - povečanje učinkovitosti nepovratnih sredstev za poslovanje, dodeljenih evropskim organizacijam, ki so sposobne utrditi večdisciplinarna vseevropska partnerstva, vzpostavljena za namene subvencioniranja; okrepitev zmožnosti nevladnih organizacij, še zlasti manjših v državah srednje in vzhodne Evrope, da opredelijo nacionalno in evropsko politiko ter vplivajo nanjo;
7. poziva Komisijo, naj za večji učinek programa še naprej namenja posebno pozornost ženskam, otrokom in mladim, ki so še posebej izpostavljeni nevarnosti nasilja zaradi socialne izključenosti in marginalizacije;
8. poziva Komisijo, naj države kandidatke vključi med upravičence za sredstva v okviru programa Daphne III;
9. obenem poziva države članice in udeležene partnerje, naj prispevajo k doseganju tega cilja boljše razporejenosti programov med državami članicami;
10. poziva Komisijo, naj usmeri več sredstev v projekte za ozaveščanje predvsem mladih generacij o novih oblikah nasilja, povezanih z vse bolj razširjeno uporabo spletnih družabnih omrežij (grožnje, psihološki pritiski, ustrahovanje, spletna otroška pornografija), ki so manj očitne kot druge oblike nasilja, a so lahko za telesno in duševno zdravje ravno tako nevarne;
11. poziva države članice, naj redno zbirajo podatke o nasilju nad ženskami, da se zagotovi jasnejša predstava o razširjenosti tega problema;
12. poudarja dodano vrednost programa Daphne za EU, saj različnim organizacijam v državah članicah omogoča, da sodelujejo pri preprečevanju in zmanjševanju nasilja ter izkoriščajo možnost izmenjave znanja in najboljših praks; obenem poudarja, da so projekti, ki se financirajo v okviru programa Daphne III, oblikovali združenja in trdne strukture, ki bodo še naprej dolgoročno podpirale ciljne skupine in ki so pripomogle k spremembam politik na nacionalni ravni in na ravni EU;
13. poudarja, da je treba projektom za izkoreninjenje zločinov zaradi časti in pohabljanja ženskih spolnih organov nameniti posebno pozornost;
14. poziva Komisijo, naj dovoli financiranje nacionalnih projektov, ki vključujejo manjše neprofitne organizacije, in zahteva, naj bo velikemu številu manjših nevladnih organizacij v prihodnosti še vedno omogočena celovita vključenost v partnerstvih združenj, saj imajo bistveno vlogo pri prepoznavanju manj znanih, tabuiziranih ali novih težav in pri iskanju inovativnih načinov za njihovo odpravljanje, pa tudi pri varovanju in podpiranju žrtev;

Četrtek, 2. februar 2012

15. priznava pomen ukrepov za preprečevanje nasilja nad ženskami in boj proti njemu v okviru programa Daphne III, kljub temu pa ponovno poudarja, da so za izkoreninjenje nasilja na podlagi spola potrebni zakonodajni ukrepi na evropski ravni;
16. poziva Komisijo, naj informativno spletno stran Toolkit čim prej prevede v vse jezike EU in naj jo posodablja ter tako poudarja dosežke in priporočila, ki so rezultat projektov iz programa Daphne, da bodo lahko vse zainteresirane strani uporabljale to spletno stran kot zbirko podatkov; poziva Komisijo, naj na svojem spletnem mestu razvije uporabniku prijazne posebne strani in jih nameni izključno programu Daphne, od leta 2014 naprej pa projektom iz Programa za pravice in državljanstvo, ki so oblikovani z namenom boja proti nasilju nad ženskami, otroki in najstniki;
17. opozarja na zavezo Komisije iz njenega akcijskega načrta izvajanja stockholmskega programa, da v letu 2011 oziroma 2012 predstavi "Sporočilo o strategiji o boju proti nasilju nad ženskami, nasilju v družini in pohabljanju ženskih spolnih organov, čemur bo sledil akcijski načrt EU" ⁽¹⁾;
18. poziva Komisijo, naj pri promociji Programa za pravice in državljanstvo še naprej omogoča prepoznavanje projektov, povezanih s cilji programa Daphne, katerega poznavanje je zelo razširjeno, da se ohrani največja možna prepoznavnost tega programa;
19. predlaga Komisiji, naj vlogo skupine Daphne Generalnega direktorata za pravosodje razširi tako, da bo poleg upravnih funkcij in funkcij finančnega nadzora zajemala tudi bolj komunikacijske funkcije;
20. predlaga Komisiji, naj rezultate projektov izkoristi tako, da bodo vplivali na evropske in nacionalne politike preprečevanja nasilja nad ženskami, otroki in mladostniki ter boja proti njemu;
21. poziva Komisijo, naj vlogam za projekte, katerih cilj je spodbujanje enakosti spolov od zgodnjega otroštva dalje ter preprečevanje in izobraževanje z namenom spremeniti miselnost in odpraviti stereotipe, nameni posebno pozornost;
22. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ COM(2010)0171 Zagotavljanje območja svobode, varnosti in pravice za državljane Evrope – Akcijski načrt izvajanja stockholmskega program, str. 13.

Položaj žensk v vojni

P7_TA(2012)0028

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o položaju žensk v vojni (2011/2198(INI))

(2013/C 239 E/12)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije OZN o človekovih pravicah z dne 10. decembra 1948 ter dunajske deklaracije in akcijskega programa, sprejetih 25. junija 1993 na Svetovni konferenci o človekovih pravicah, zlasti odstavkov I 28-29 in II 38 o sistematičnih posilstvih, spolnem suženjstvu in prisilni nosečnosti v razmerah oboroženih spopadov,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW) z dne 18. decembra 1979 in deklaracije Združenih narodov o odpravi nasilja nad ženskami z dne 20. decembra 1993 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ A/RES/48/104.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta Združenih narodov 1325 (2000) in 1820 (2008) o ženskah, miru in varnosti, resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1888 (2009) o spolnem nasilju nad ženskami in otroki v oboroženih spopadih, resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1889 (2009) za krepitev izvajanja in spremljanja resolucije varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325 ter resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1960 (2010), s katero je bil oblikovan mehanizem za zbiranje podatkov o storilcih spolnega nasilja v oboroženih spopadih ter objavo njihovih imen,
- ob upoštevanju imenovanja posebnega predstavnika generalnega sekretarja OZN za spolno nasilje v oboroženih spopadih marca 2010,
- ob upoštevanju Pekinške deklaracije in izhodišč za ukrepanje, sprejetih 15. septembra 1995 na četrti svetovni konferenci o ženskah, ter kasnejših sklepnih dokumentov, sprejetih na posebnih zasedanjih Združenih narodov Peking+5 (2000), Peking +10 (2005) in Peking+15 (2010),
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine Združenih narodov št. 54/134 z dne 7. februarja 2000, s katero je bil 25. november določen kot mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami,
- ob upoštevanju Evropskega pakta za enakost spolov (2011–2020), ki ga je Evropski svet sprejel marca 2011 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije " Strategija za enakost žensk in moških 2010–2015" (KOM(2010)0491),
- ob upoštevanju akcijskega načrta Sveta EU za enakost med spoloma v razvojnem sodelovanju (SEK(2010)0265), ki bi moral zagotoviti, da bo enakost med spoloma na vseh ravneh vključena v vse sodelovanje EU s partnerskimi državami,
- ob upoštevanju poročila o kazalnikih EU za celovit pristop k izvajanju resolucij varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325 in 1820 o ženskah, miru in varnosti na ravni EU ⁽²⁾,
- ob upoštevanju kazalnikov za leto 2010 za celovit pristop k izvajanju resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325 in št. 1820 o ženskah, miru in varnosti na ravni EU,
- ob upoštevanju celovitega pristopa k izvajanju resolucij varnostnega sveta Združenih narodov 1325 in 1820 o ženskah, miru in varnosti ⁽³⁾ na ravni EU, ter delovnega dokumenta o izvajanju resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1325, podprte z resolucijo varnostnega sveta Združenih narodov 1820, v okviru evropske varnostne in obrambne politike, ki sta bila sprejeta decembra 2008,
- ob upoštevanju smernic Evropske unije o diskriminaciji žensk in deklet ter nasilju nad njimi,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 13. novembra 2006 o spodbujanju enakosti spolov in integracije načela enakosti spolov pri kriznem upravljanju,
- ob upoštevanju splošnih meril obnašanja za operacije EVOP iz leta 2005 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča, sprejetega dne 17. julija 1998, zlasti členov 7 in 8, ki opredelujeta posilstvo, spolno suženjstvo, vsiljeno prostitucijo, prisilno nosečnost in prisilno sterilizacijo ali katero koli drugo obliko spolnega nasilja kot hudodelstvo zoper človečnost in vojno hudodelstvo,

⁽¹⁾ Priloga k sklepom Sveta z dne 7. marca 2011.

⁽²⁾ Dokument Sveta 09990/2011 z dne 11. maja 2011.

⁽³⁾ Dokument Sveta 15671/1/2008 z dne 1. decembra 2008.

⁽⁴⁾ Dokument Sveta 08373/3/2005 z dne 18. maja 2005.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o 10. obletnici resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325 (2000) o ženskah, miru in varnosti ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. maja 2009 o vključevanju načela enakosti med spoloma v zunanje odnose EU ter v vzpostavljanje miru in oblikovanje državnih struktur ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. junija 2006 o položaju žensk v oboroženih spopadih in njihovi vlogi pri obnovi in demokratičnem procesu v državah po koncu konfliktov ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov in mnenja Odbora za razvoj (A7-0429/2011),
- A. ker je bilo v zadnjih desetih letih po sprejetju resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1325 doseženega le malo napredka; ker so bile v nekaterih primerih določene kvote za udeležbo žensk v vladi in se je povečalo število žensk v predstavnih institucijah; ker se je odtlej okrepila ozaveščenost o razlikah med spoloma v konfliktih; ker je kljub prizadevanjem delež žensk, udeleženih v mirovnih pogajanjih, razen redkih izjem še vedno manjši od 10 % vseh uradno sodelujočih ⁽⁴⁾;
- B. ker je bilo uvedeno mesto posebnega predstavnika Združenih narodov za spolno nasilje v oboroženih spopadih, ki ga trenutno zaseda Margot Wallström;
- C. ker se spolno nasilje v obliki množičnih posilstev, trgovine z ljudmi in drugih oblik spolne zlorabe žensk in otrok po svetu še vedno nesprejemljivo uporablja kot vojna taktika v regijah v konfliktu; ker praznina, ki na ravni oblasti nastane na pokonfliktnih območjih, lahko vodi v poslabšanje pravic žensk in deklet, kakor se je zgodilo v Libiji in Egiptu;
- D. ker so posledice spolnega nasilja v vojni, tako fizičnega (tveganja, kot so neplodnost, inkontinenca in spolno prenosljive bolezni) kot tudi psihološkega, za žrtve uničujoče, saj so slednje pogosto stigmatizirane, zavržene, zlorabljene in veljajo za osramočene, v mnogih primerih pa so izključene iz svojih skupnosti in včasih celo umorjene;
- E. ker so posebej prizadete tudi družine žrtev, saj spolno nasilje doživljajo kot ponižanje; ker otroci, ki so bili rojeni po posilstvu, lahko postanejo žrtev zavračanja; ker je lahko to zavračanje brutalno in lahko pripelje do zapustitve otroka ob rojstvu ali detomora;
- F. ker je v Dunajski deklaraciji, ki je bila sprejeta na svetovni konferenci Združenih narodov o človekovih pravicah 25. junija 1993, poudarjeno, da so pravice žensk in deklet neodtujljiv, celosten in nedeljiv del splošnih človekovih pravic;
- G. ker je zaskrbljen nad dejstvom, da storilci spolnega nasilja v večini primerov sploh niso kaznovani, kar dokazuje tudi primer Kolumbije, kjer je med oboroženimi spopadi spolno nasilje nad ženskami sistematična in prikrita praksa, ki poteka skoraj povsem nekaznovano; ker meni, da je treba te oblike nasilja obravnavati kot vojni zločin;
- H. priznava, da imajo ženske, ki so zaposlene v oboroženih silah in/ali v civilnih organizacijah, udeleženih pri ohranjanju miru, pomembno vlogo kot vzornice in medkulturne mediatorke ter da so spodbuda za krepitev vloge lokalnih žensk, poleg tega pa rušijo stereotipe pri lokalnih moških ter se tudi bolje sporazumejo z lokalnimi ženskami;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0439.

⁽²⁾ UL C 212 E, 5.8.2010, str. 32.

⁽³⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 287.

⁽⁴⁾ Desetletna študija učinka o izvajanju resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1325 (2000) o ženskah, miru in varnosti pri ohranjanju miru, končno poročilo oddelka za podporo na terenu za oddelek Združenih narodov za mirovne operacije, 2010.

Četrtek, 2. februar 2012

- I. ker ukrepi v zvezi z enakostjo med spoloma v večini držav niso prednostna naloga, saj se ta tema obravnava kot manj pomembno vprašanje, kulturne, verske in socialno-ekonomske prakse pa se uporabljajo kot izgovor za oviranje napredka na področju enakosti med spoloma in pravic žensk;
- J. ker je treba pri načrtovanju civilnih in varnostnih misij že od začetka poudariti vprašanja spola; ker so se mirovne misije izkazale kot bistvene za uvajanje vidika spola v preprečevanje, demobilizacijo in pokonfliktno obnovo;
- K. ker je zgodovina pokazala, da v vojnah sodelujejo večinoma moški, zato je mogoče sklepati, da bi posebne sposobnosti žensk za dialog in nenasilje lahko zelo pozitivno prispevale k preprečevanju in obvladovanju konfliktov po mirni poti;
- L. ker pomen vključenosti žensk ter vidika spola še poudarja dejstvo, da se z večjim številom žensk, udeleženih pri reševanju konfliktov, vzpostavljanju miru in mirovnih pogajanjih, obravnava tudi več področij za obnovo in krepitev miru: tržna infrastruktura, podeželske ceste, zdravstvene klinike, dostopne šole, vrtci itd.;
- M. ker je bilo leta 2010 sprejetih 17 kazalnikov celovitega pristopa⁽¹⁾, hkrati pa so potekala uspešna prizadevanja za predložitev prvega poročila o spremljanju na podlagi teh kazalnikov v letu 2011⁽²⁾; ker morajo celovita poročila EU o spremljanju temeljiti na jasni metodologiji in ustreznih kazalnikih;
- N. ker so nacionalni akcijski načrti o ženskah, miru in varnosti nujni in bi morali temeljiti na enotnih evropskih minimalnih standardih glede ciljev, izvajanja in spremljanja v celotni Evropski uniji;
- O. ker je Komisija 31. avgusta 2011 sklenila za mir in varnost v Afriki nameniti dodatnih 300 milijonov EUR; ker je v letu 2011 med regijami z odprtimi konflikti najmanj 12 afriških držav, ki skupaj štejejo 386,6 milijona prebivalcev;
- P. ker so v pokonfliktnih območjih, kjer potekajo procesi obnove in ponovnega vključevanja v družbo, institucionalni mehanizmi in zaveze za enakost med spoloma učinkoviti začetni koraki za varovanje in spodbujanje pravic žensk; ker je sodelovanje vseh pomembnih akterjev, kot so vlade in politični predstavniki, civilna družba in univerzitetni profesorji, pa tudi neposredno sodelovanje ženskih organizacij, skupin in mrež – ki jim je treba zagotoviti politično, finančno in pravno podporo za razvoj programov, tudi za najranljivejše skupine prebivalstva, kot so migrantke, notranje razseljene ženske, begunke in povratnice – osnovni pogoj za vzpostavitev miru, doseganje trajnostnega razvoja in oblikovanje demokratične družbe, ki spoštuje pravice žensk in enakost spolov;
- Q. ker so globlji vzroki ranljivosti žensk v primeru konflikta pogosto tudi v omejenem dostopu do izobraževanja in zaposlovanja ter je zato enakopravna udeležba žensk v gospodarstvu osnovni pogoj za boj proti s spolom povezanim nasilju v oboroženih spopadih; ker je udeležba žensk pri upravljanju med pogajanja ali pa pri dejavnem sodelovanju v mirni tranziciji še naprej omejena, čeprav ostaja prednostna naloga in ključni element za doseganje enakosti med spoloma;

Ženske v vodilni vlogi pri miru in varnosti

1. poziva k podpori Evropske unije, naj se v mirovnih procesih kot pogoj določi udeležba žensk v mednarodnih ekipah, ki vodijo mirovna pogajanja; poziva k napredku, da bi imele voditeljice, lokalne organizacije za pravice žensk in/ali skupine civilne družbe stalno mesto za pogajalsko mizo v mirovnem procesu;

⁽¹⁾ Dokument Sveta 11948/2010 z dne 14. julija 2010.

⁽²⁾ Dokument Sveta 09990/2011 z dne 11. maja 2011.

Četrtek, 2. februar 2012

2. poudarja pomen političnega dialoga pri opolnomočenju žensk ter poziva, naj delegacije EU v pogovore z vlado gostiteljico o političnih in človekovih pravicah vključijo vprašanja žensk, miru in varnosti; poziva Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje ter države članice, naj dejavno spodbujajo in podpirajo krepitev udeležbe žensk v odnosih z državami in organizacijami izven Unije;

3. pozdravlja akcijski načrt EU za enakost med spoloma in krepitev vloge žensk pri razvoju ter poziva visoko predstavnico EU, naj sprejme vse potrebne ukrepe za ustrezno in učinkovito usposabljanje osebja v delegacijah EU za pristop, pri katerem se bo pri vzdrževanju miru, preprečevanju konfliktov in ustvarjanju razmer za mir upoštevala različnost spolov; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo ustrezno tehnično in finančno pomoč za podporo programom, ki ženske usposabljuje za polno udeležbo pri vodenju mirovnih pogajanj in krepijo njihovo vlogo v celotni civilni družbi;

4. poziva, naj Evropska unija in države članice dejavno spodbujajo večje število žensk v vojaških in civilnih mirovnih operacijah, zlasti na vodilnih mestih, in v ta namen poziva:

— k nacionalnim kampanjam za promocijo vojske in policije kot realistične možnosti tako za ženske kot za moške, da bi ovrgli morebitne stereotipe; te kampanje bi morale vključevati informativne dogodke in dneve odprtih vrat, na katerih bi bila podane informacije o možnostih usposabljanja in zaposlitve v vojski;

— k preverjanju politike napredovanja v vojski, da bi preverili, ali so ženske, čeprav so ne glede na spol enakopravne moškim kolegom, pri napredovanjih v neenakopravnem položaju;

— k uvedbi ženskam prijaznih politik v vojski, kot je možnost porodniškega dopusta;

— k spodbujanju vzornic – žensk, ki so bile pogumne in so ukrepale, da bi dosegle spremembe;

— k imenovanju več žensk na visoke položaje, zlasti v civilnih operacijah, ter k njihovi vključitvi v komuniciranje z lokalnim prebivalstvom;

— k poglobljenemu usposabljanju moških in žensk, vključenih v civilno delovanje na področju s spolom povezanih vidikov, glede zaščite, posebnih potreb in človekovih pravic žensk in otrok v konfliktnih situacijah, ter glede kulture in tradicij držav gostiteljic, da bi izboljšali zaščito za tiste, ki pri tem sodelujejo, in zagotovili, da pri izvajanju usposabljanja ne bo nobenih razlik med ženskami in moškimi;

5. poziva, naj Evropska unija tudi prek instrumenta za stabilnost z ustreznimi finančnimi sredstvi podpre učinkovito udeležbo in prispevek žensk v predstavnih institucijah na nacionalni in lokalni ravni ter na vseh ravneh odločanja pri reševanju konfliktov, pa tudi v mirovnih pogajanjih, pri vzpostavljanju miru in pokonfliktnem načrtovanju;

6. poudarja, da je treba sprejeti kodeks ravnanja za osebje EU, ki sodeluje v vojaških in civilnih misijah, v katerem bo jasno določeno, da je spolna zloraba neopravičljivo in kaznivo dejanje, ter zahteva, da se ta kodeks dosledno izvaja v primerih spolnega nasilja, ki ga zagrešijo humanitarne osebje, predstavniki mednarodnih ustanov ali mirovnih sil in diplomati, vključno s strogimi upravnimi in kazenskimi sankcijami; poziva k ničelni strpnosti do spolnega izkoriščanja otrok in žensk v oboroženih konfliktih in begunskih taboriščih, ter zato pozdravlja nedavne preiskave OZN glede obtožb o spolnem izkoriščanju, ki naj bi ga zagrešili pripadniki mirovnih sil med operacijo OZN v Slonokoščeni obali;

Četrtek, 2. februar 2012

Učinek oboroženega spopada na ženske

7. odločno obsoja, da se spolno nasilje nad ženskami še vedno uporablja kot vojna taktika, saj je enako vojnim zločinom; se zaveda globokih fizičnih in psihičnih ran, ki jih take zlorabe pustijo na žrtvah, skupaj z dramatičnimi posledicami za njihove družine, ter poudarja, da je treba ta pojav obravnavati v okviru programov za pomoč žrtvam; poziva k mobilizaciji političnega vodstva, da bi oblikovali usklajen sveženj ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje uporabe spolnega nasilja; ob tem opozarja na neznosne razmere, ki še vedno vladajo v Kongu; opozarja, da je na rudarskem območju v vzhodnem Kongu od 30. julija do 4. avgusta 2010 potekalo množično posiljevanje ter da je bilo leta 2009 v vzhodnem Kongu posiljenih najmanj 8 300 žensk, v prvi četrtini leta 2010 pa vsaj 1 244, kar je povprečno 14 posilstev na dan; poudarja, da se razmere v letu 2011 niso spremenile; poziva obe misiji EU v Demokratični republiki Kongo, EUPOL DR Kongo in EUSEC DR Kongo, naj si za prednostno nalogo zadasta boj proti spolnemu nasilju in sodelovanje žensk v okviru prizadevanj za reformo varnostnega sektorja v Kongu;
8. poudarja, da je spolno nasilje, katerega žrtve so večinoma ženske in otroci, med drugim še hujše zaradi razlik med spoloma, širjenja nasilja – na splošno in zlasti prek militarizacije družbe – ter zloma družbenih struktur, in da je treba zato preprečevanju takšnih vojnih zločinov nameniti posebno pozornost in sredstva;
9. poziva države članice, naj spodbujajo sprejetje ukrepov družinskega spremstva za omejitev negativnih posledic oboroženih konfliktov za družinsko življenje;
10. poziva k tesnejšemu sodelovanju z lokalnimi ženskimi organizacijami, da bi vzpostavili sistem zgodnjega opozarjanja in jim morda omogočili, da bi lahko same preprečile zlorabe ali zmanjšale njihovo pogostost;
11. poziva Komisijo, naj z dostopnimi sredstvi in krepitevijo zmogljivosti podpira lokalne skupine civilne družbe, zlasti ženske skupine in tiste, ki pri svojem delovanju upoštevajo razlike med spoloma, da bodo lahko te izpolnjevale svojo vlogo varuhov, zlasti v državah, ki ne izpolnjujejo obveznosti;
12. je zgrožen nad dejstvom, da se storilcev spolnega nasilja še vedno ne kaznuje; odločno poziva, naj storilci spolnega nasilja ne ostanejo več nekaznovani; poziva nacionalne organe, naj zagotovijo spoštovanje zakonov, ki se nanašajo na nekaznovanost, in poziva, naj se pravosodni sistem okrepi z usposabljanjem sodnikov in tožilcev glede preiskav in kaznovanja primerov spolnega nasilja; zato poziva, naj bodo primeri kazenskega pregona prepoznavni in odmevni, saj bo to pomagalo pri opozarjanju na nedopustnost takšnih dejanj;
13. poziva, naj bo vprašanje nekaznovanosti glavni dejavnik v mirovnih pogajanjih, saj mora biti mir nujno združen s pravičnostjo, storilce pa je treba privedi pred sodišče, kjer se morajo soočiti s kazenskimi posledicami svojih dejanj; poudarja, da ne sme obstajati možnost za pogajanja o nekaznovanosti; ponovno opozarja, da so sodni postopki za obsodbo odgovornih za nasilje nad ženskami v času vojne pogosto prepočasni, s čimer se žrtvam povzroči dodatno trpljenje, in zato zahteva gotovo in enako sodno varstvo za vse ter spoštovanje razumnega roka sojenja in dostojanstva ženk, žrtev vojnih zločinov;
14. opozarja, da igra izobraževanje, pa tudi boj proti stereotipom in razvoj miselnost, glavno vlogo pri emancipaciji žensk in deklet; zahteva vzpostavitev in/ali okrepitev programov ozaveščanja v okviru izobraževalnih programov, ki naj postavljajo v ospredje spoštovanje dostojanstva žensk;
15. poziva, naj vojaške sile organizirajo ženske klinike, ki bodo obravnavale primere spolnega in psihološkega nasilja na vojnih območjih;

Četrtek, 2. februar 2012

16. zahteva, naj imajo ženske, ki so žrtve zlorab in nasilja v konflikatih, možnost vložiti pritožbo pred mednarodnimi sodišči pod pogoji, ki spoštujejo njihovo dostojanstvo, in naj jih ta sodišča zaščitijo pred fizičnim nasiljem in duševnimi pretresi, do katerih bi lahko prišlo spričo zaslišanj v razmerah, ko se ne upošteva duševnih pretresov; zahteva, naj imajo prizadete ženske v takšnih primerih možnost doseči popravo krivic tako v civilnem kot v kazenskem postopku in naj se izvajajo programi pomoči za njihovo ponovno vključitev v družbo na gospodarski, socialni in psihološki ravni;

17. poziva, naj Evropska unija in države članice s pomočjo posebnih ukrepov učinkovito podprejo izvajanje smernic EU o nasilju nad ženskami in deklicami, na primer:

- z uvedbo učinkovitega sistema za spremljanje vseh pravnih postopkov in njihovega zaključka v primerih takega nasilja;
- s sprejetjem ukrepov, strategij in programov, ki se ne osredotočajo le na zaščito in pregon, temveč, kar je še pomembneje, na preprečevanje;
- s programi za brezplačno zdravstveno in psihološko svetovanje žrtvam nasilja, ki poteka v maternem jeziku žrtev in v skladu z njihovo kulturo in običaji ter ga po možnosti izvajajo ženske;
- s programi za zdravstvene tečaje in lahko dostopno literaturo, zlasti o reproduktivnem zdravju in zdravi spolnosti, namenjenimi moškim in ženskam, ter kampanje ozaveščanja, ki bodo prilagojene kulturi ciljnega občinstva;
- s posebnimi ukrepi, s katerimi bi ženskam, ki so se znašle v vojni, zagotovili enakopraven dostop do sistemov zdravstvenega varstva ⁽¹⁾, zlasti osnovnega zdravstva, ki bo vključevalo skrb za mater in otroka, kot ga opredeljuje Svetovna zdravstvena organizacija ⁽²⁾, ter ginekološko-porodniškega varstva;
- z oblikovanjem programov za zaščito prič, da bi zaščitili žrtve in jih spodbudili, da bi se ob zagotovitvi zaščite javile in pričale proti svojim napadalcem;

18. poudarja, da je ključnega pomena zagotoviti, da bodo ženske enakovredne akterke v procesih reforme sodstva ali mednarodnih pravosodnih postopkih, s čimer bodo lahko učinkovito zagovarjale uveljavljanje enakih pravic v nacionalnih pravosodnih sistemih;

19. poziva Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje in delegacije Parlamenta, naj poiščejo načine, da bi države v razvoju, ki tega še niso storile, spodbudili k podpisu, ratifikaciji in izvajanju Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča iz leta 1998, kot nujni ukrep za zaščito ženskih spolnih pravic v času vojne in za preprečevanje nekaznovanosti storilcev;

20. obsoja jemanje talcev in poziva k strožjemu kaznovanju uporabe živih ščitov v konflikatih;

21. poziva k ločeni nastanitvi zapornic in zapornikov, zlasti zaradi preprečevanja spolnih zlorab;

22. poudarja pomen pravice posameznikov, da izvejo za usodo svojih pogrešanih sorodnikov in poziva strani v oboroženih konflikatih, naj sprejmejo vse možne ukrepe za pojasnitev usode oseb, ki štejejo za pogrešane;

23. poziva k sprejetju posebnih ukrepov, ki bi zagotavljali dodatno zaščito žensk pred posilstvom, vsiljeno prostitucijo ter vsako drugo obliko nedostojnega napada, obenem pa posebno skrb za nosečnice in matere z majhnimi otroki v zvezi z zagotavljanjem hrane, obleke, zmogljivosti za evakuacijo in prevoz ter zdravstvenih zmogljivosti, potrebnih za preprečevanje nezaželene nosečnosti in spolno prenosljivih bolezni, kot prednostnih področij v skladu s finančnim instrumentom za razvoj za obdobje 2014–2020;

⁽¹⁾ Kot je opredeljeno v 25. členu Splošne deklaracije o človekovih pravicah in v 11. načelu 1. dela Evropske socialne listine, ki jo je revidiral Svet Evrope.

⁽²⁾ 56. generalna skupščina Svetovne zdravstvene organizacije (A56/27), točka 14.18 iz osnutka dnevnega reda dne 24. aprila 2003, Mednarodna konferenca o osnovnem zdravstvu v Alma-Ati: 25. obletnica, poročilo sekretariata.

Četrtek, 2. februar 2012

24. poziva Komisijo, naj preuči možnost vzpostavitve enot za hitro odzivanje, ki bi jih sestavljalo usposobljeno osebje (npr. zdravniki, psihologi, sociologi, pravni svetovalci itd.), z namenom takojšnjega zagotavljanja podpore žrtvam kaznivih dejanj, povezanih s spolom, na kraju samem;
25. pozdravlja sprejetje resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1960, ki zahteva podrobne informacije o domnevnih storilcih spolnega nasilja med oboroženim spopadom; poziva države članice, naj okrepijo prizadevanja pri izvajanju resolucije 1960;
26. poziva, naj se preuči možnost za ustrezno odškodnino žrtvam v skladu z veljavnim mednarodnim in nacionalnim pravom in ob upoštevanju psiholoških posledic za družine in otroke teh žrtev;
27. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo pravice žensk v zvezi z lastnino, dedovanjem ter dostopom do kreditov in prihrankov po koncu konfliktov, predvsem v tistih državah, kjer lastninske pravice žensk niso zakonsko zavezujoče in družbeno priznane;
28. poudarja, da je treba podobo žensk kot ranljivih žrtev dopolniti s podobo žensk kot skupine zelo raznolikih družbenih akterk z dragocenimi viri in zmožnostmi ter lastnimi vizijami; meni, da ženske vplivajo na potek dogodkov in morajo oblikovati razvojni proces; meni, da žensk, ki so bile žrtve vojne, ne bi smeli več obravnavati le kot vojnih žrtev, temveč tudi kot akterje stabilizacije in reševanja sporov; poudarja, da bodo lahko ženske na splošno svojo vlogo izpolnile šele, ko bodo enakovredno zastopane pri političnem in gospodarskem odločanju;
29. poudarja, da mora razumevanje vloge žensk v povojnih družbah in njihovega prispevka k povojni obnovi preseči splošno dožemanje izkušenj žensk v vojni ter da je treba priznati posebnosti in razlike v izkušnjah žensk;

Priporočila

30. poziva, naj se v okviru Evropske službe za zunanje delovanje imenuje posebnega predstavnika EU za ženske, mir in varnost, da bi povsod upoštevali vidik spolov in učinkoviteje sodelovali s sogovorniki v Združenih narodih; poziva, naj ta posebni predstavnik EU usklajuje in povezuje vse ustrezne politike EU, delovne skupine in oddelke oz. kontaktne točke, ki se ukvarjajo z vprašanji spola in varnosti, s čimer bi dosegli skladnost in učinkovitost ter sistematično, skladno in celostno izvajanje strategij in ukrepov, ki jih je treba sprejeti;
31. poziva k podpori in priznanju neformalne projektne skupine za ženske, mir in varnost;
32. poziva k posebej skrbni integraciji načela enakosti spolov v mirovne raziskave, preprečevanje in reševanje konfliktov, mirovne operacije in sanacijo ter obnovo po konfliktih ter k vključitvi komponente spola v državne strateške dokumente;
33. močno spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje, Komisijo in države članice, naj v svoje ukrepe, ki vplivajo na ženske na območju konfliktov, vključijo razvojna vprašanja, zlasti priznanje pravice mater do zaščite in podpore ter do nege in vzgoje svojih otrok, pa tudi zdravje in ekonomsko varnost žensk, pri čemer naj posebno pozornost namenijo vprašanju pravice do lastništva, zlasti v zvezi z lastništvom in obdelovanjem zemlje;
34. pozdravlja odločitev EU, da sprejme seznam 17 kazalcev izvajanja za oceno svoje uspešnosti pri obravnavanju vprašanj, povezanih s spolom, v nestabilnih, konfliktnih ali pokonfliktnih državah; poudarja, da je treba te kazalce dopolniti z meritvami kakovosti ter jih izpopolniti; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj zaključke te ocene upoštevata pri načrtovanju in izvajanju;

Četrtek, 2. februar 2012

35. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v skladu s členom 9 Sklepa Sveta št. 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 zagotovi, da bo načrtovanje, izvajanje in spremljanje državnih pobud za spodbujanje vidika spola v predkonfliktnih, konfliktnih in pokonfliktnih razmerah vodeno na ravni delegacij, da bi bilo bolj usmerjeno v posebnosti posameznega okolja in v verjetni obstoj regionalne razsežnosti;
36. poziva države članice, naj sprejmejo, izvajajo in spremljajo nacionalne akcijske načrte o ženskah, miru in varnosti; ponovno poziva Evropsko unijo in države članice, naj v svoje načrte in strategije vključijo minimalne standarde, ki vsebujejo realistične cilje s posebnimi kazalniki, merila, časovne razporede, dodeljena finančna sredstva in učinkovit nadzorni mehanizem; poudarja pomen sodelovanja nevladnih organizacij pri oblikovanju, izvajanju in spremljanju akcijskih načrtov;
37. poziva Evropsko unijo, naj zagotovi uravnoteženo zaposlovanje na misijah in operacijah ter naj spodbuja več žensk na vodilnih mestih, na primer kot vodje delegacij EU v tretjih državah in vodje misij EU;
38. izpostavlja poziv Komisije, naj EU podpre tretje države pri izpolnjevanju in izvajanju mednarodnih obveznosti, med njimi konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, akcijskega programa iz Kaira, pekinških izhodišč za ukrepanje in deklaracije tisočletja Združenih narodov;
39. močno podpira vključitev svetovalcev ali kontaktnih točk za vprašanja enakosti spolov v misije skupne varnostne in obrambne politike ter v delegacije EU, in poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj prepreči njihovo dvojno vlogo in naj jim zagotovi ustrezna sredstva in pooblastila;
40. poudarja pomen kampanj za ozaveščanje v boju proti stereotipom, diskriminaciji (na podlagi spola, kulturne pripadnosti in vere) in družinskemu nasilju ter za enakost med spoloma na splošno; ugotavlja, da bi morali te kampanje dopolnjevati s spodbujanjem pozitivne podobe žensk, in sicer s predstavitvijo vzornic v medijih in oglaševanju, izobraževalnem gradivu in na internetu;
41. poziva, naj se v okviru misij skupne varnostne in obrambne politike vzpostavijo ustrezni javni pritožbeni postopki, ki bodo prispevali zlasti k prijavljanju spolnega nasilja in nasilja, povezanega s spolom; poziva visoko predstavnico in podpredsednico Komisije, naj v šestmesečno oceno misij skupne zunanje in varnostne politike vključi podrobno poročilo o položaju žensk, miru in varnosti; opozarja, da so misije skupne varnostne in obrambne politike eden najpomembnejših instrumentov EU za dokazovanje njene zavezanosti k ciljem resolucij Varnostnega sveta OZN št. 1820 in 1325 v državah in regijah, kjer vladajo krizne razmere;
42. poziva, naj se namenijo posebna proračunska sredstva za ocenjevanje in spremljanje podatkov, zbranih na podlagi kazalnikov, določenih na ravni EU; poziva, naj se določijo posebne proračunske vrstice za stroko o enakosti spolov ter za projekte in dejavnosti o ženskah, miru in varnosti na misijah skupne varnostne in obrambne politike;
43. poziva proračunski organ EU, naj poveča finančna sredstva, namenjena spodbujanju enakosti med spoloma in pravic žensk v prihodnjih finančnih instrumentih za razvoj za obdobje 2014-2020;
44. poziva visoko predstavnico EU in Komisijo, naj za preprečitev razdrobljenega odziva EU v zvezi s položajem žensk v vojnah sprejmeta posebne ukrepe za izboljšanje povezljivosti in pravočasne sprostitev vseh finančnih instrumentov za zunanje delovanje EU, in sicer Evropskega razvojnega sklada, instrumenta za razvojno sodelovanje, evropskega sosedskega in partnerskega instrumenta, instrumenta za predpristopno pomoč, evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice ter instrumenta za stabilnost;

Četrtek, 2. februar 2012

45. poziva, naj Evropski inštitut za enakost spolov posebej podpre zbiranje, obdelavo in širjenje učinkovitih praks za vključevanje načela enakosti spolov v izvajanje pekinških kazalnikov na področju žensk in oboroženih spopadov;
46. izpostavlja pomembno vlogo, ki jo igra partnerstvo med EU in ZN za enakopravnost spolov za razvoj in mir, ki poskuša opredeliti pristope, s katerimi bi enakost med spoloma in človekove pravice žensk vključili med nove načine pomoči, nudili podporo nacionalnim partnerjem v njihovih prizadevanjih za izpolnitev mednarodnih obveznosti v zvezi z enakopravnostjo spolov in njihove zaveze glede enakopravnosti spolov podprli z ustreznimi finančnimi sredstvi v nacionalnih razvojnih programih in proračunih; poudarja, da se ta projekt posebej osredotoča na vlogo žensk v konfliktnih in pokonfliktnih razmerah, zlasti na ustrezno izvajanje resolucije varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325;
47. zahteva od Unije, naj pri predlogih o nujenju pomoči za obnovo po konfliktu spodbuja ustanovitev šol, ki bodo fantom in dekletom omogočale boljše izobraževanje;
48. pozdravlja različne pobude za oblikovanje kazalnikov glede na spol za hitro obveščanje o nevarnostih in nadzorovanje konfliktov, kot so kazalniki agencije OZN za ženske, Sveta Evrope, Švicarske fundacije za mir, Mednarodnega obveščanja ter Forumu zgodnjega obveščanja in zgodnjega odziva;
49. poudarja, da je treba ženske postaviti v središče politik za dostop do oskrbe z vodo, sanitarij in higijene na območjih, kjer potekajo ali so potekali konflikti, zato izpostavlja, da je treba povečati dostop do varne pitne vode, ustreznih sanitarij in vode za proizvodno rabo;

*

* *

50. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam držav članic.

Razvojno sodelovanje EU za spodbujanje cilja splošnega dostopa do energije do leta 2030

P7_TA(2012)0029

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o razvojnem sodelovanju EU za spodbujanje cilja splošnega dostopa do energije do leta 2030 (2011/2112(INI))

(2013/C 239 E/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju, da je Generalna skupščina Združenih narodov leto 2012 razglasila za mednarodno leto trajnostne energije za vse ter tako priznala pomembnost dostopa do energije za trajnostni gospodarski razvoj in uresničitev razvojnih ciljev tisočletja ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju pobude za trajnostno energijo za vse, ki jo je sprožil generalni sekretar ZN Ban Ki-moon ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Generalna skupščina Združenih narodov, 65. zasedanje, resolucija, ki jo je sprejela Generalna skupščina 65/151, mednarodno leto trajnostne energije za vse, New York, 21. januar 2011.

⁽²⁾ Moje prednostne naloge v vlogi generalnega sekretarja, generalni sekretar ZN Ban Ki-moon;

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju, da je generalni sekretar ZN Ban Ki-Moon imenoval svetovalno skupino za energijo in podnebne spremembe, ki je 28. aprila 2010 predstavila svoja priporočila, v katerih je kot prednostne naloge določila mednarodni cilj splošnega dostopa do sodobnih energetske storitev za vse do leta 2030 in zmanjšanje svetovne energijske intenzivnosti za 40 % do leta 2030 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju poročila World Energy Outlook za leto 2011 Svetovne agencije za energijo (IEA), ki poudarja, da 1,3 milijarde ljudi na svetu nima dostopa do elektrike, poleg tega pa 2,7 milijarde ljudi nima opreme za čisto kuhanje,
- ob upoštevanju konference na visoki ravni z naslovom "Energija za vse – financiranje dostopa za revne", ki je potekala v Oslu (Norveška) dne 10. in 11. oktobra 2011, in začetka pobude mednarodnega partnerstva za energijo in podnebje Energija+,
- ob upoštevanju sklepov Sveta Evropske unije o dostopu do trajnostnih energetske virov na lokalni ravni v državah v razvoju z dne 19. maja 2009, ki opozarjajo, da je "dostop do trajnostnih energetske virov in sodobnih energetske storitev [...] predpogoj za gospodarsko rast in družbeni razvoj ter za izpolnitev razvojnih ciljev tisočletja" in da se je treba "osredotočiti [...] na trajnostno energijo, s čimer se bo utrdil napredek k razvojnim ciljem tisočletja in prispevalo k obravnavi svetovne krize ter ublažilo podnebne spremembe",
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 17. julija 2002 o sodelovanju z državami v razvoju na področju energije (COM(2002)0408),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 26. oktobra 2004 o prihodnjem razvoju Energetske pobude EU in o načinih ustanavljanja energetskega sklada za države AKP (COM(2004)0711),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 13. oktobra 2011 o povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe (COM(2011)0637),
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A7-0442/2011),
- A. ker približno 1,3 milijarde ljudi po vsem svetu, od katerih jih 84 % živi na podeželskih območjih, nima dostopa do elektrike, poleg tega pa jih 2,7 milijarde ne razpolaga z opremo za čisto kuhanje ⁽⁴⁾, kar pomeni, da so v zaprtih prostorih izpostavljeni dimu, ki je odgovoren za več kot 1,4 milijona prezgodnjih smrti na leto in je za virusom HIV/aidsom drugi najpogostejši vzrok prezgodnje smrti na svetu ⁽⁵⁾; ker sedanje pomanjkanje dostopa do sodobnih energetske storitev v številnih revnih državah vodi do neenakosti med spoloma in je posebej neugodno za ženske in otroke;
- B. ker je dostop do energije bistvenega pomena za uresničevanje številnih pravic iz Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah iz leta 1966 in drugih mednarodnih pravnih instrumentov na področju človekovih pravic in varstva okolja;

⁽³⁾ Moje prednostne naloge v vlogi generalnega sekretarja, generalni sekretar ZN Ban Ki-moon;

⁽⁴⁾ Energija za vse, financiranje dostopa za revne, poseben predhodni izvleček iz poročila World Energy Outlook 2011, prvič predstavljen na konferenci Energija za vse v Oslu, Norveška, oktober 2011; OECD/IEA, Oktober 2011 (http://www.iea.org/papers/2011/weo2011_energy_for_all.pdf), stran 3.

⁽⁵⁾ Prav tam, stran 28.

Četrtek, 2. februar 2012

- C. ker bodo razvojni cilji tisočletja doseženi samo, če bo dosežen opazen napredek pri izboljšanju dostopa do energije, kar glede na ocene terja do leta 2030 letna vlaganja v višini 48 milijard ameriških dolarjev, kar je enako približno 3 % svetovnih naložb v energetske infrastrukture, načrtovanih za obdobje do leta 2030, povzročilo pa bi le skromno 0,7 % povečanje izpusta CO₂ do leta 2030 ⁽⁶⁾;
- D. ker obnovljivi viri energije in še posebej decentralizirane rešitve manjšega obsega ponujajo ogromno možnosti za zagotavljanje zanesljivih, trajnostnih in cenovno dostopnih energetskih storitev za revne, zlasti na podeželskih območjih v državah v razvoju; ker države v razvoju ležijo na območjih z dostopom do bogatih obnovljivih virov energije, zlasti vetra in sonca; ker v državah v razvoju ostaja še veliko nerešenih vprašanj v zvezi širjenjem uporabe obnovljivih virov energije, vključno s financiranjem, krepitevijo zmogljivosti, prenosom tehnologij in reformo upravljanja;
- E. ker je uporaba tehnologij za uporabo obnovljivih virov energije bistvenega pomena za zmanjšanje odvisnosti držav v razvoju od uvoza fosilnih goriv in z njim povezane nestanovitnosti cen; ker imajo obsežni projekti obnovljivih virov energije (kot so hidroenergija in energetske rastline) lahko tudi resne socialne in okoljske posledice za lokalno prebivalstvo, povezane na primer z zanesljivo preskrbo vode in hrane; ker je zato natančna ocena okoljskih vplivov tehnologij za uporabo obnovljivih virov energije pomemben predpogoj za donatorska sredstva;
- F. ker dostop do sodobnih trajnostnih energetskih storitev za vse pomeni dostop do vseh potrebnih in zelenih energetskih storitev (ne samo do električne energije), na primer do razsvetljave, energije za kuhanje in ogrevanje vode, ogrevanje prostorov, hlajenje, dostop do informacij in komunikacijskih sredstev, pa tudi do energije za proizvodno rabo in ustvarjanje dohodka;
- G. ker je bilo leta 2010 od 409 milijard ameriških dolarjev, odobrenih v obliki subvencij za fosilna goriva v državah v razvoju, samo 8 % dodeljenih 20 % prebivalstva z najnižjim dohodkom ⁽⁷⁾;
- H. ker so rezultati indeksa energetskega razvoja tesno povezani z rezultati indeksa človekovega razvoja, kar zadeva življenjsko dobo, izobrazbo, BDP na prebivalca in druge kazalnike življenjskega standarda;
- I. ker v podsaharski Afriki skoraj 70 % celotnega prebivalstva nima dostopa do električne energije; ker rast prebivalstva prehitava elektrifikacijo, zaradi česar se je število ljudi brez dostopa do električne energije povečalo;
- J. ker ima zlasti v najmanj razvitih državah zelo malo prebivalstva dostop do omrežja; ker v dogledni prihodnosti omrežje bo doseglo celotnega prebivalstva, zaradi česar so decentralizirane rešitve, kot so energetske rešitve majhnega obsega, ločene od električnega omrežja in v okviru mini omrežij, v prihodnjih letih edini sprejemljiv način za zagotovitev splošnega dostopa do energije;
- K. ker je treba spodbujati spoštovanje pravne države in čvrsto upravljanje, saj sta ključna dejavnika za privabljanje zasebnih naložb, ki so potrebne za popolno uresničitev splošnega dostopa do energije;
- L. ker je Komisija svoja zadnja sporočila o energiji v okviru razvojnega sodelovanja izdala v letih 2002 in 2004;
1. poudarja, da četudi noben razvojni cilj tisočletja ni neposredno povezan z energijo, je dostop do sodobnih, trajnostnih energetskih storitev za vse (v nadaljevanju "splošni dostop do energije") predpogoj za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja; meni, da bi energija morala biti v središču razprave o izkoreninjenju revščine, pri čemer je treba zagotoviti, da je povečan dostop do sodobnih energetskih storitev skladen s trajnostnim razvojem; poziva Komisijo, naj za leto 2012, ki so ga ZN posvetili tej tematiki, izda sporočilo o razvojnem sodelovanju v podporo splošnemu dostopu do energije;

⁽⁶⁾ Prav tam, stran 27.

⁽⁷⁾ Prav tam, stran 40.

Četrtek, 2. februar 2012

2. poziva Komisijo in države članice, naj potrdijo mednarodni cilj splošnega dostopa do energije do leta 2030 (ki so ga zastavili ZN) in se zavežejo, da ga bodo podprli, ter naj skladno z njim prilagodijo svojo politiko in razvojno sodelovanje;
3. poudarja, da je za mednarodno skupnost največje povečanje uporabe obnovljivih virov energije idealna pot za doseg splošnega dostopa do sodobnih energetske storitev, hkrati pa tudi za boj proti podnebnim spremembam; poziva Komisijo, naj razvije akcijski načrt za vključitev cilja splošnega dostopa do energije v ustrezne politike EU in v vse sektorje razvojne politike, kot so kmetijstvo, industrija, trgovina, zdravje in voda, ter v zvezi s ciljem splošnega dostopa do energije zagotovi skladnost med politikami in sektorji;
4. pozdravlja dejstvo, da je v "Agendi za spremembe" energija omenjena kot ena glavnih točk, in pričakuje, da bo Komisija ukrepala temu primerno; poziva Komisijo, naj dostopa do energije ne podreja že omenjenim zanesljivi oskrbi z energijo in podnebnim spremembam, niti naj ga pomotoma ne zamenja z njimi;
5. poziva, naj se v sklopu razvojnega sodelovanja EU oblikuje poseben energetski in razvojni program s poudarkom na splošnem dostopu do energije;
6. ugotavlja, da po izkušnjah sodeč cilji glede centraliziranih elektroenergetskih zmogljivosti in širitve omrežja pogosto ne izboljšajo energetske storitve za revne; zato poudarja, da je treba podpirati obnovljive decentralizirane rešitve, kot so energetske rešitve malega obsega, ločene od električnega omrežja in v okviru mini omrežij, da bi dosegli vse dele prebivalstva držav v razvoju, še zlasti revno in podeželsko; poziva EU, naj za rešitev pomanjkanja energije na oddaljenih območjih svoja prizadevanja finančno in tehnično usmeri v te rešitve malega obsega;
7. opozarja na ogromen potencial obnovljivih virov energije v številnih državah v razvoju, da se zagotovi trajnostna oskrba z energijo in zmanjša odvisnost od fosilnih goriv ter s tem ranljivost zaradi nihanja cen energije;
8. poudarja, da je energetski sklad eden zelo redkih mednarodnih finančnih mehanizmov, ki zagotavljajo sredstva za rešitve malega obsega na osnovi obnovljivih virov energije, ter poziva Komisijo, naj v naslednjem finančnem obdobju po letu 2014 s financiranjem te vrste projektov nadaljuje in ga še razširi;
9. poziva Komisijo, naj oceni vpliv naložb, ki jih podpira energetski sklad, na izboljšanje dostopa ljudi, ki živijo v revščini, do osnovnih energetske storitve ter ustrezno izboljša učinkovitost in uspešnost naslednika energetskega sklada v novem finančnem obdobju po letu 2013;
10. poudarja, da lahko uporaba obnovljivih virov za zagotavljanje energetske storitve, če se izvaja pravilno, predstavlja v državah v razvoju ekonomsko rešitev, ki prinaša koristi za zdravje, okolje in lokalni razvoj; kljub temu poudarja, da je treba upoštevati okoljske posledice uporabe obnovljivih virov energije za izboljšanje splošnega dostopa do energije, še zlasti v primeru hidroenergije, biomase in biogoriv;
11. poziva EU, naj razvije jasne smernice v zvezi z merili okoljske trajnosti za financiranje projektov obnovljivih virov energije; poziva Komisijo, naj poskrbi, da bosta uporaba decentraliziranih obnovljivih virov energije ali trajnostna nizka vsebnost ogljika/visoka energetska učinkovitost prednostna pogoja za podpiranje novih energetske projektov;
12. poudarja vlogo, ki bi jo morala imeti zasebna podjetja pri omogočanju državam v razvoju, da dosežejo razvojne cilje tisočletja, predvsem kar zadeva splošni dostop do energije; poleg tega poudarja pomen podpiranja razvoja finančnih virov in tehnološke usposobljenosti, primernih za trge z nizkim dohodkom, zlasti z večjo udeležbo zasebnih podjetij v nacionalnih in mednarodnih institucionalnih partnerstvih;

Četrtek, 2. februar 2012

13. spodbuja Komisijo in države članice, naj v okviru razvojnega sodelovanja in energetskega sklada podpirajo prenos tehnologij, vključno s tehničnim znanjem, informacijami in dobrimi praksami, primernih za zagotovitev sodobnih energetske storitev revnim ljudem, med partnerskimi državami na jugu ter med Evropo in jugom, namenjen razvoju zmogljivosti, med drugim s tesnim medinstitucionalnim sodelovanjem, izmenjavo osebja in praktičnim usposabljanjem, da se ocenijo in prevzamejo tehnološke možnosti; prav tako spodbuja prenos tehnologije za energetsko učinkovitost, ki omogoča, da se energija uporablja na najbolj produktiven način in da se z določeno količino energije zagotovi kar največ energetske storitev;

14. poziva, naj se pri razvoju projektov/programov in financiranju posebna pozornost nameni produktivni rabi energije, ki je ključni mehanizem za družbeno-gospodarski razvoj in ustvarjanje dohodka;

15. poudarja, da bodo za razširitev dostopa do trajnostnih energetske storitev potrebna učinkovita partnerstva med javnim in zasebnim sektorjem, skupnostmi in lokalnimi oblastmi; poziva Komisijo, naj uporabi, kjer je mogoče, tržni pristop za nove/inovativne energetske rešitve, na primer s spodbujanjem lokalne proizvodnje, pospeševanjem njihovega uvajanja na trg ali z zagotavljanjem tržnih informacij, da se zagotovita lokalno lastništvo in trajnost; zlasti poziva Komisijo, naj podpira krepitev zmogljivosti upravljanja, da se s spodbujanjem malih in srednjih podjetij ustvari več projektov energetske storitev manjšega obsega;

16. meni, da so zasebne naložbe in njihova udeležba bistvenega pomena za popolno doseglo splošnega dostopa do energije, zato poziva Komisijo, naj v vseh svojih dejavnostih pomoči spodbuja načela pravne države, še zlasti v najmanj razvitih državah;

17. poziva delegacije EU, naj posredujejo informacije o davkih, spodbudah in predpisanih zahtev v državah v razvoju za tista podjetja EU, ki želijo vlagati v energetske sektor;

18. poziva Evropsko komisijo, olajša izmenjavo najboljših praks na področju najbolj učinkovitih spodbud za lažjo širitev energetske infrastrukture v državah v razvoju;

19. poziva k podpiranju razvoja in spodbujanju neoporečne politike in pravnih okvirov ter tehničnih standardov, ki krepijo lokalno zmogljivost, ustvarjajo zaupanje pri zasebnih vlagateljih in vključujejo uporabo lokalnih naložbenih virov;

20. poudarja osrednjo vlogo javnih sredstev partnerskih vlad, mednarodnih finančnih ustanov in uradne razvojne pomoči pri spodbujanju potrebnih zasebnih naložb; obenem poudarja, da mora pomoč EU za izboljšanje dostopa do energije podpirati lokalna gospodarstva, okolju prijazna delovna mesta in prispevati k zmanjšanju revščine ter se je ne sme vezati na udeležbo podjetij iz EU ali uporabljati za njihovo subvencioniranje;

21. priznava, da javni sektor ne bo mogel sam zagotoviti vseh sredstev, ki so potrebna za širjenje dostopa do energije; v zvezi s tem poudarja pomen zasebnih vlagateljev in tržno usmerjenih reform v energetske sektorju; kljub temu poudarja, da se z večjo uporabo javno-zasebnih partnerstev in privabljanjem sredstev od zasebnih vlagateljev finančna privlačnost lokalnih projektov obnovljivih virov energije lahko zmanjša, saj so takšni projekti za banke manj zanimivi kot večji projekti, povezani z omrežjem, ki so pogosto namenjeni velikim industrijam; vendar poudarja, da je za zagotovitev dostopa do univerzalnih storitev, zlasti do cenovno dostopne energije za revno in odmaknjeno prebivalstvo, še vedno najbolj odgovorna država;

22. poudarja dejstvo, da lahko partnerske vlade splošen dostop do energije spodbujajo na številne načine z zakonodajo, s pravno ureditvijo, pogodbami ali z izdajo licenc, tako da uvedejo obveznosti glede splošnih storitev, ki ustrezajo potrebam in možnostim države, kot so:

— cilji glede pokritosti v koncesijskih ali licenčnih pogodbah,

— različno obravnavanje potrošnikov na podlagi finančne zmogljivosti,

Četrtek, 2. februar 2012

- subvencije ali skladi, namenjeni posebnim kategorijam potrošnikov in oddaljenim podeželskim območjem,
- pregled subvencij, davkov in dajatev z nasprotnim učinkom od zelenega, na primer prehod s spodbujanja fosilne energije na spodbujanje decentralizirane obnovljive energije, da se izboljšata dostop do energije in energetska učinkovitost,
- sprostitev vstopa upravljavcev na neoskrbovana območja,
- davčne spodbude za spodbujanje razširjene infrastrukture;
- ukrepi, ki zagotavljajo kar se da učinkovito uporabo razpoložljive energije;

23. poziva države v razvoju, naj se resno zavežejo cilju splošnega dostopa do energije, in priporoča večjo pomoč ministrstvom za energijo v teh državah, da bodo v novem finančnem obdobju lahko prepričljivo utemeljila podporo splošnemu dostopu do energije, vključno z razvojem dolgoročnih strategij za trajnostno energijo in boljšim regionalnim sodelovanjem na področju energije;

24. izpostavlja pomen preglednega in demokratičnega sodelovanja civilne družbe in lokalnih organov ter regulativnih organov v energetskem sektorju, da se jim omogoči nadzor nad zagotavljanjem splošnega dostopa do energije ter tudi za zagotovitev dobrega upravljanja in poštene konkurence ter za preprečevanje korupcije;

25. spodbuja nacionalne parlamente držav v razvoju ter nevladne organizacije, naj sodelujejo pri zagotavljanju in nadzorovanju preglednosti, demokratičnih procesov in stabilnega pravnega okolja;

26. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se partnerstvo med Afriko in EU na področju energije in njegov podprogram za obnovljive vire energije osredotočata predvsem na velike projekte in povezovalne daljnovode, medtem ko lokalnim energetskim rešitvam posvečata manj pozornosti; poziva EU, naj pri razvoju energetske infrastrukture ne uporablja pristopa od zgoraj navzdol, saj infrastrukture večjega obsega morda ne ustrezajo gospodarski in družbeni strukturi države, hkrati pa revnim ne zagotavljajo dostopa do energije, za kar so manjši lokalni viri energije običajno primernejši;

27. poziva EU, naj vzpostavi dialog s partnerskimi vladami in civilno družbo v državah v razvoju ter tako zagotovi upoštevanje splošnega dostopa do energije tako v nacionalnih energetskih politikah kot v strategijah za zmanjšanje revščine;

28. poziva, naj dialog s partnerskimi državami in regionalnimi organi vsebuje posebno upoštevanje koristi vključitve razvoja energetskih storitev za kuhanje v nacionalne in regionalne razvojne načrte ter naj se partnerske države in regionalni organi spodbujajo k sodelovanju v dialogu z lokalnimi organi in nedržavnimi akterji, ki delujejo na področju energije za gospodinjstva (kuhanje), da se določi najboljši način za zagotovitev vidnega napredka in zmanjša število umrlih zaradi bolezni dihal; spodbuja uporabo učinkovitejših naprav za kuhanje, saj ima tradicionalno sežiganje velikih količin biomase na odprtem ognju škodljive posledice za zdravje, zlasti za ženske in otroke, povzroča pa tudi krčenje gozdov;

29. poziva Komisijo, naj letno poroča o napredku pri doseganju cilja splošnega dostopa do energije, za kar mora določiti zanesljive kazalnike, ter o prispevku razvojnega sodelovanja EU k temu napredku;

30. priporoča, da bi podpora Komisije in držav članic za razvoj energetskih storitev morala temeljiti na oceni relativnih finančnih stroškov in uspešnosti vseh možnosti, pri čemer je treba upoštevati prispevke k razvojnim ciljem tisočletja in nacionalnim razvojnim ciljem, pa tudi relativne stroške in koristi decentraliziranih in centraliziranih energetskih sistemov;

31. poudarja pomen vključevanja razvojnih ciljev tisočletja – zlasti tistih v zvezi z revščino, saj je dostop do sprejemljivih energetskih storitev možen le, če se do leta 2015 zniža število ljudi, ki živijo z enim ameriškim dolarjem na dan – v nacionalne energetske strategije držav v razvoju;

32. poziva Komisijo, naj pregleda potencialne vire financiranje iz virov, povezanih s podnebnimi spremembami in trgov ogljika, ter jih ustrezno uporabi za naložbe v splošen trajnostni dostop do energije z nizko vsebnostjo ogljika za revne;

Četrtek, 2. februar 2012

33. poziva Komisijo, naj podpre nove pristope v energetske sektorju, ki temeljijo na rezultatih, kot so financiranje na podlagi dosežkov, plačilo po povzetju in pomoč na podlagi učinka, ki jih trenutno preizkušajo tudi drugi donatorji, in tako poudari pomen pomoči, odvisne od povpraševanja ("zahteva jo partner"), namesto pomoči, odvisne od ponudbe ("donator ima na voljo strokovnjaka");
34. poziva Komisijo in države članice, naj spoznajo, da energija, ki jo potrošijo revni v državah v razvoju, ne prispeva in tudi v dogledni prihodnosti ne bo znatno prispevala k svetovnim emisijam toplogrednih plinov (1,3 % svetovnih emisij do leta 2030 po podatkih Mednarodne agencije za energijo), in da se mora za doseg najnižjega še sprejemljivega življenjskega standarda poraba sodobnih energetskih storitev na prebivalca povečati, ne da bi jo pri tem omejevali ukrepi za blaženje podnebnih sprememb;
35. z zaskrbljenostjo opaža, da se Svetovna banka in EIB še vedno osredotočata na velike hidroelektrarne; opozarja, da glede na izkušnje takšni projekti ne povečajo nujno dostopa revnih do energije, ampak da se ta cilj bolje uresničuje z mini ali mikro hidroelektrarnami za lokalne potrebe, s katerimi se preprečijo negativni socialni in okoljski učinki večjih projektov;
36. izraža obžalovanje zaradi nedovzetnosti EIB, evropskih institucij za financiranje razvoja in mednarodnih finančnih institucij za energetske projekte majhnega obsega in zaradi pomanjkanja bančnih zmogljivosti naštetih institucij za tovrstne projekte ter jih poziva, naj splošen dostop do energije postavijo v središče svojih prizadevanj v energetske sektorju, pri čemer naj podpirajo tudi projekte majhnega obsega in projekte električne energije, ločene od omrežja, zlasti na podeželskih območjih, ter naj obveznosti univerzalne storitve za zagotavljanje splošnega dostopa do energije vključijo v svoje energetske projekte in nepovratna sredstva;
37. poziva Komisijo in države članice, naj zaradi resnih pomislekov glede varnosti in trajnosti ne financirajo niti kako drugače spodbujajo uporabe jedrske energije v državah v razvoju;
38. izraža zadovoljstvo z delom Energetske pobude Evropske unije (EUEI), instrumenta za partnerstvo in dialog EUEI ter partnerstva med Afriko in EU na področju energije, pozdravlja pobudo Energija+ ter poziva Komisijo in države članice, naj pospešijo sodelovanje in udejstvovanje v teh pobudah ter tako spodbujajo usklajevanje mednarodne pomoči na energetske področju;
39. meni, da je vrh Rio+20, ki bo potekal junija 2012, priložnost za predložitev konkretnih ciljev za odpravo revščine, ki je posledica pomanjkanja energije, in načrta za njihovo uresničenje v obliki splošne strategije za prehod v okolju prijazno gospodarstvo; poziva Komisijo in države članice, naj v proces Rio+20 vključijo splošen dostop do energije;
40. poziva k vključitvi splošnega dostopa do energije v razvojne cilje tisočletja za obdobje po letu 2015, ki jih je treba še oblikovati;
41. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji, Svetu, Evropski službi za zunanje delovanje in Svetu ministrov AKP-EU.

Letno davčno poročilo

P7_TA(2012)0030

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o letnem davčnem poročilu (2011/2271(INI))

(2013/C 239 E/14)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Evropske komisije z naslovom "Dvojno obdavčevanje na enotnem trgu" (COM(2011)0712) in predloga za prenovitev direktive Sveta o obrestih in licenčnihinah (COM(2011)0714),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o odstranjevanju čezmejnih davčnih ovir za državljane EU (COM(2010)0769),

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije, priloženega sporočilu Komisije o odstranjevanju čezmejnih davčnih ovir za državljane EU (SEC(2010)1576),
- ob upoštevanju dokumenta Komisije o odzivih med posvetovanjem Komisije o konvencijah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in notranjem trgu: Konkretni primeri dvojnega obdavčevanja ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o zaključku prvega evropskega semestra za usklajevanje gospodarskih politik: smernice za nacionalne politike v obdobju 2011–2012 (COM(2011)0400),
- ob upoštevanju skupnega pisma z dne 17. avgusta 2011, ki sta ga predsednik Republike Francije Nicolas Sarkozy in nemška kanclerka Angela Merkel poslala predsedniku Evropskega sveta Hermanu Van Rompuyu,
- ob upoštevanju publikacije Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD) "Izkoriščanje izgub podjetja z agresivnim davčnim načrtovanjem", 2011 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju informacijskega dokumenta "Kako učinkovit in upravičen je evropski semester? Krepitev vloge Evropskega parlamenta" ⁽³⁾,
- ob upoštevanju brošure Komisije z naslovom "Trendi obdavčenja v Evropski uniji" (izdaja 2011) ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju publikacije OECD o trendih pri davku na potrošnjo za leto 2010 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju poročila Maria Montija o novi strategiji za enotni trg, 2010,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o gospodarskem učinku priporočila Komisije o postopkih za oprostitev davčnega odtegljaja in predlogih skupine FISCO (SEC(2009)1371),
- ob upoštevanju priporočila Komisije 2009/784/ES o postopkih za oprostitev davčnega odtegljaja,
- ob upoštevanju poročila Alaina Lamassourja o državljanu in izvajanju prava Skupnosti z dne 8. junija 2008 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. septembra 2008 o usklajeni strategiji za izboljšanje boja proti davčnim goljufijam ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. decembra 2007 o uporabi ukrepov proti zlorabi na področju neposrednih davkov – EU in v zvezi s tretjimi državami (COM(2007)0785),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 31. maja 2006 o potrebi po razvoju usklajene strategije za izboljšanje boja proti davčnim goljufijam (COM(2006)0254),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/summary_report_consultation_double_tax_conventions_en.pdf

⁽²⁾ http://www.oecd.org/document/61/0,3746,en_2649_33767_48570813_1_1_1_1,00.html

⁽³⁾ <http://www.bruegel.org/publications/publication-detail/publication/599-how-effective-and-legitimate-is-the-european-semester-increasing-the-role-of-the-european-parliament/>.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/index_en.htm.

⁽⁵⁾ http://www.oecd-ilibrary.org/taxation/consumption-tax-trends-2010_ckt-2010-en.

⁽⁶⁾ <http://www.alainlamassoure.eu/liens/817.pdf>.

⁽⁷⁾ UL C 295 E, 4.12.2009, str. 13.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. decembra 2006 o izstopnem obdavčevanju in potrebi po usklajevanju davčne politike držav članic (COM(2006)0825),
 - ob upoštevanju poročila svetovalcev regije Eures Channel o ovirah pri mobilnosti državljanov EU v čezmejnih regijah, 2002 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. maja 2001 z naslovom "Davčna politika v Evropski uniji – prednostne naloge za naslednja leta" (COM(2001)0260),
 - ob upoštevanju predloga resolucije B7-0531/2011, ki so ga v skladu s členom 120 poslovnika vložili Cristina Muscardini in drugi poslanci,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7-0014/2012),
- A. ker notranji trg EU s prostim pretokom oseb, storitev, blaga in kapitala ne deluje v celoti in ker so še vedno področja, na katerih so potrebne izboljšave;
- B. ker se državljanji in podjetja EU, ki delajo oziroma poslujejo čezmejno, soočajo z davčnimi preprekami, ki močno ovirajo rast in zaposlovanje na notranjem trgu EU, in ker je treba te ovire odstraniti, da bi zagotovili bolj konkurenčno Evropo, ki bo ustvarjala rast in zaposlovanje;
- C. ker so upravni stroški, ki so jih davčni sistemi naložili srednjim podjetjem, v nekaterih državah članicah po nepotrebnem obremenjujoči in visoki;
- D. ker se je zaradi sedanje gospodarske in finančne krize bistveno povečal javni dolg v Evropi, ker je bil povod za prekomerno zadolženost držav članic in zasebnega sektorja povod za sedanjo finančno krizo; ker so v teh okoliščinah bolj kdajkoli prej pomembni avtomatski stabilizatorji socialne države za zagotavljanje rasti in socialne kohezije;
- E. ker je učinkovito obdavčevanje bistvenega pomena za javne organe, zlasti v Evropi, saj jim omogoča izvajanje nalog in obveznosti ter izpolnjevanje pričakovanj državljanov; ker morajo države z visokimi primanjkljaji v tem času izvajati ukrepe za povišanje davkov, ki vendar ti ukrepi ne smejo ovirati rasti;
- F. ker je za zagotovitev fiskalne verodostojnosti potrebna trajna javnofinančna konsolidacija in bolj ciljno usmerjena porazdelitev davčnega bremena, za zmanjšanje dolga pa omejitev izdatkov in povečanje davkov, pri čemer je treba dati prednost davčnim spremembam, usmerjenim v rast, kar bo ustvarilo temelje za dolgoročno rast;

Splošne ugotovitve

Preprečevanje dvojnega neobdavčevanja, davčnih goljufij in davčnih oaz ter povečanje davčne preglednosti

1. ugotavlja, da so glavne naloge davčnih sistemov financiranje javnih storitev, kot so izobraževanje, zdravstveno varstvo, javni prevoz in infrastruktura, varstvo javnih dobrin s spodbujanjem proizvodnje in potrošnje okolju prijaznih izdelkov ter zmanjševanje družbenih neenakosti z zagotavljanjem bolj enakomerne porazdelitve dohodka in bogastva;
2. ugotavlja, da za obdavčitev še vedno velja nacionalna, v nekaterih primerih pa tudi lokalna suverenost, zato je treba spoštovati različne ustroje davčnih sistemov v državah članicah; opozarja, da bi bile potrebne spremembe Pogodbe, da bi lahko odločanje o davčnih politikah prenesli z nacionalne ravni na raven EU; zato opozarja, da se mora povečanje nadzora proračunskih postopkov s strani Komisije odražati v večjem demokratičnem nadzoru Evropskega parlamenta;

⁽¹⁾ http://www.eureschannel.org/en/dossiers/WEBrapport_obst_E.pdf.

Četrtek, 2. februar 2012

3. ugotavlja, da bi lahko izboljševanje enotnega trga, po možnosti pa tudi določena stopnja davčnega usklajevanja, bistveno prispevalo k rasti in ustvarjanju delovnih mest; ugotavlja, da morajo davčne politike spodbujati evropsko konkurenčnost in zmanjševati stroške za evropska podjetja, zlasti za mala in srednja podjetja;
4. opozarja, da lahko zaradi premajhne usklajenosti davčnih politik v EU nastanejo veliki stroški ter upravna bremena za državljane in podjetja, ki v EU delujejo čezmejno;
5. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo njihovi davčni sistemi bolj naklonjeni rasti z izboljšanjem oblikovanja davkov in prehodom na manj izkrivlajoče davke, pri čemer morajo uresničevati cilj socialno tržnega gospodarstva;
6. poudarja, da se lahko vsi veliko naučimo od držav članic z dokazano uspešnostjo pri obdavčevanju in pobiranju davkov;
7. poudarja potrebo po poenostavitvi režimov DDV, da bi odpravili dvojno obdavčevanje in birokracija za delodajalce;
8. poudarja, da je nizka davčna stopnja bistvena tako za socialno varnost družin in gospodinjstev kot za konkurenčnost in nova delovna mesta; poudarja potrebo po nadzorovani in učinkoviti javni porabi ter stabilnih javnih financah;
9. poudarja, da morajo predlogi Komisije v zvezi z obdavčitvijo prispevati k evropski konkurenčnosti z odpravo izkrivljanj konkurence zaradi različnih sistemov obdavčevanja, ki se uporabljajo; poudarja tudi, da predlogi Komisije ne smejo povečevati davčnih obremenitev;
10. ugotavlja, da bodo morale države članice z velikim primanjkljajem ali z največjim upadom rasti BDP natančno preučiti vzroke za ta primanjkljaj in povečati davčne prihodke z učinkovitim in pravičnim pobiranjem davkov ter si prizadevati za zmanjšanje izdatkov, preprečevati davčne goljufije in povečati javne prihranke; poudarja, da mora biti prednostna naloga davčnih reform odprava pravnih vrzeli in razširitev davčne osnove, ne da bi ogrozile zmožnost držav članic za pobiranje dohodnine;
11. meni, da bi lahko bil fiskalni federalizem koristno orodje za doseganje samoodgovornosti pri upravljanju z davki na regionalni ravni ter kot tak prispeval k večji gospodarski učinkovitosti;
12. je seznanjen z najnovejšimi pobudami Komisije na področju obdavčevanja, kot so pobude o skupni konsolidirani davčni osnovi za pravne osebe, davku na finančne transakcije, prihodnjem sistemu EU za DDV ter na področju energije;
13. pozdravlja uvedbo evropskega semestra kot možnega ustvarjalca prihodka za države članice z izmenjavo najboljših praks za bolj usklajeno in trajnostno fiskalno pot;
14. poziva Komisijo in države članice, naj še bolj sodelujejo pri oblikovanju ustreznih davčnih politik zoper dvojno obdavčevanje, davčne goljufije in utajo davkov, da bi povečale preglednost ter zmanjšale pravne vrzeli in negotovost za podjetja in državljane v zvezi s pobiranjem davkov, zlasti na področju upravnih postopkov za vložitev napovedi za odmero davka; zato meni, da bi morala Komisija skupaj s Svetom sprejeti odločno skupno pobudo o jurisdikcijah, v katerih velja davčna tajnost, kar bi bilo boljše kot dvostranski sporazumi med posameznimi državami članicami in temi jurisdikcijami;

Četrtek, 2. februar 2012

15. meni, da si morajo države članice, kjer je mogoče, prizadevati za zmanjševanje stroškov davčnega usklajevanja za mala in srednja podjetja s poenostavljanjem postopkov in zmanjševanjem upravnih stroškov; ugotavlja, da imajo države članice različne davčne osnove za pravne osebe, ki lahko v praksi delujejo kot ovire čezmejnne trgovine za rast in zaposlovanje; podpira predlog Komisije za uvedbo skupne konsolidirane davčne osnove za pravne osebe v EU;
16. poudarja, da bi skupna konsolidirana davčna osnova za pravne osebe izboljšala rast in prispevala k ustvarjanju večjega števila delovnih mest v Evropi z zmanjšanjem upravnih stroškov in birokracije za podjetja, zlasti za mala podjetja, ki poslujejo v več državah EU;
17. poziva države članice, naj nemudoma sprejmejo obstoječe predloge, Komisijo pa, naj predstavi predloge v skladu s predlogi Evropskega parlamenta o obdavčitvi dohodkov od prihrankov, zeleni obdavčitvi in obdavčitvi po porabi, preprečevanju davčnih goljufij, dobrem upravljanju in dvojnem obdavčevanju;
18. meni, da je sedanja gospodarska in finančna kriza privedla do bistvenega povečanja javnega dolga v Evropi, za zmanjšanje tega ogromnega javnega dolga pa bo treba omejiti izdatke in povišati davke;
19. poudarja, da so morale države članice, ki so utrpeli največji upad rasti BDP, najbolj povišati davke, na splošno pa so države članice, ki so uspele znižati davke, uspešno omejile zmanjšanje realnega BDP na manj kot 4 % ⁽¹⁾;
20. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo njihovi davčni sistemi bolj naklonjeni rasti z izboljšanjem oblikovanja davkov in prehodom na manj izkrivljajoče davke, pri čemer morajo uresničevati cilj socialne enakosti;
21. ugotavlja, da bi lahko bilo usklajevanje davčnih politik pomemben element strategije fiskalne konsolidacije na ravni EU in bi lahko izboljšalo učinkovitost novih davčnih politik držav članic;

Odstranjevanje čezmejnih davčnih ovir za državljane EU

22. ugotavlja, da je lahko odstranjevanje davčnih ovir pomembno za povečanje zmožnosti državljanov za delo, upokojitve, nakupovanje in (skupaj s podjetji) naložbe v EU in njihovo tozadevno zaupanje;
23. pozdravlja opredelitev najpomembnejših pritožb državljanov EU glede čezmejnih davčnih ovir v poročilu o odstranjevanju čezmejnih davčnih ovir za državljane EU ter pričakuje predloge Komisije na tem področju;
24. pozdravlja namero Komisije o okrepitvi svojih prizadevanj za zagotovitev, da bi imeli vsi državljani EU dostop do informacij in svetovanja o davčnih pravilih v EU;
25. je seznanjen s skupnim stališčem držav članic, da morajo imeti državljani boljši dostop do davčnih informacij;
26. poudarja, da je treba zagotoviti, da se državljani pri uveljavljanju svoboščin na notranjem trgu ne soočajo z davčnimi ovirami;
27. poziva Komisijo, naj objavi informacije o zgledih najboljše prakse v državah članicah EU in drugih državah OECD, ki zadevajo informacije za državljane in podjetja, ter naj razvije učinkovita orodja spodbujanje izmenjave teh informacij in najboljših praks na področju obdavčevanja, pa tudi pilotne projekte, da bi spodbujala dolgoročno evropsko konkurenčnost; poleg tega poudarja, da bi morala Komisija zagotoviti, da Eurostat zbira in preverja statistične podatke o izogibanju davkov in utaji davkov v EU;

⁽¹⁾ Publikacija Komisije "Trendi obdavčenja v EU" (izdaja 2011).

Četrtek, 2. februar 2012

28. priznava, da so nekatere države članice uvedle poenostavljene postopke za zahtevke za povračilo davka v okviru sporazumov o dvojnem obdavčevanju in da so nekatere države članice razvile spletna mesta za nerezidente ali tuje davkoplačevalce, na katerih objavljajo informacije in obrazce v različnih jezikih;

29. poziva države članice, naj podprejo načrte Komisije za izboljšanje usklajevanja in sodelovanja z davčnimi upravami držav članic in med njimi, da se poiščejo ustrezne rešitve za preprečitev dvojnega obdavčenja ter čezmejne davčne ovire;

30. ugotavlja, da dvojna obdavčitev ovira čezmejne dejavnosti in naložbe ter da so potrebne usklajene rešitve za premostitev te težave;

31. poziva Komisijo, naj predlaga, kako bi lahko poenostavili davčno usklajevanje v čezmejnih situacijah;

32. pozdravlja javna posvetovanja Komisije o davkih za čezmejna plačila dividend portfeljskim in posamičnim vlagateljem v EU in obravnavo čezmejnih ovir za davke na dediščino v EU ter se veseli prihodnjih predlogov Komisije na tem področju;

33. poziva Komisijo in države članice, naj čim prej preučijo, kako odstraniti davčne ovire za čezmejno delo in nadnacionalno mobilnost, da bo tako mogoče čim prej uresničiti cilja strategije EU 2020, tj. večjo gospodarsko rast in zaposlovanje;

34. Komisijo poziva, naj dejavneje obravnava pritožbe in zagotovi večjo preglednost in informacije za državljane glede rezultatov pritožb zoper davčne predpise v državah članicah in primerov kršitev na davčnem področju ter glede nadaljnjih ukrepov;

35. poziva Komisijo, naj nadaljuje z delom na področju storitev za svetovanje državljanom Europe Direct in Tvoja Evropa ter nadalje razvija spletni portal Europe Direct, da bodo državljani EU na njem našli informacije 27 davčnih organov EU; poudarja, da je treba te informacije predložiti v obliki, prijazni uporabniku;

36. poziva Komisijo, naj okrepi upravno sodelovanje med državami članicami na področju dvojnega obdavčenja, tudi tako, da več projektov in sredstev v okviru programa Fiscalis nameni iskanju rešitev za konkretne težave davkoplačevalcev;

Odprava diskriminacije in dvojnega obdavčevanja za državljane in podjetja EU

37. poudarja, kako pomembno je rešiti težave, kot so dvojno obdavčevanje podjetij in posameznikov, neskladnost različnih davčnih sistemov in pomanjkanjkljiv dostop do informacij o nacionalnih davčnih predpisih;

38. poudarja, da je vzpostavitev jasnega, preglednega in stabilnega davčnega okolja v okviru enotnega trga v interesu podjetij in državljanov, saj pomanjkanje preglednosti glede davčnih predpisov ovira čezmejne dejavnosti in naložbe v EU;

39. poudarja, da dvojna obdavčitev zmanjšuje konkurenčnost prizadetih podjetij ter ovira enotni trg kot celoto;

40. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom "Dvojno obdavčevanje na enotnem trgu" v zvezi s strategijo in rešitvami EU za težave s čezmejnimi dvojnimi obdavčevanjem;

41. meni, da Pogodba o Evropski uniji obvezuje države članice, da rešijo vprašanje dvojnega obdavčevanja, v skladu s členom 4(3) in členom 26 te pogodbe o notranjem trgu;

Četrtek, 2. februar 2012

42. ugotavlja, da dvostranske davčne pogodbe med državami članicami ne razrešujejo vseh težav z diskriminacijo in dvojnimi obdavčevanjem za državljane in podjetja;
43. pozdravlja zamisel Komisije o ustanovitvi delovne skupine za težave z dvojnimi obdavčevanjem, v katero bodo vključeni davčni organi držav članic, po potrebi pa tudi potrošniške organizacije; poziva Komisijo, naj okrepi delovno skupino EU za obdavčitev podjetij Skupni forum EU za transferne cene, sodeluje s poslovno skupnostjo in zagovarja pravice potrošnikov;
44. poziva Komisijo, naj vzpostavi nov forum o DDV po zgledu Skupnega foruma EU za transferne cene, na katerem bi lahko podjetja izražala vprašanja v zvezi z DDV in spori med državami članicami;
45. poziva države članice, naj izboljšajo postopke, kar bi malim in srednjim podjetjem omogočalo hitreje vlaganje zahtevkov za vračilo plačanega DDV in s tem skrajšalo obdobje povračila;
46. poziva Komisijo, naj predlaga zavezujoč mehanizem reševanja sporov, kot se predlaga v Montijevem poročilu, ki bi zajel dvojno obdavčevanje posameznikov in podjetij;
47. ugotavlja, da upravne ovire in pravna negotovost otežujejo državljanom EU, da bi se prosto gibali po enotnem trgu s svojimi avtomobili; zato države članice poziva, naj ukinejo dvojno obdavčitev pri registraciji avtomobilov;
48. poziva države članice, naj predelajo in posodobijo pravila o čezmejni pomoči za podjetja ter poenostavijo in posodobijo predpise o elektronskem izdajanju računov, da bi tako na koncu ustvarili enotno evropsko predlogo za e-račune;

Preprečevanje dvojnega neobdavčevanja in davčnih goljufij ter povečanje davčne preglednosti

49. ugotavlja, da davčna utaja in pomanjkanje davčne preglednosti ogrožata državne prihodke in staneta na milijarde evrov;
50. opozarja, da je treba poiskati primerno ravnovesje med javnim interesom pri boju proti zlorabam, izogibanjem nesorazmernim omejitvam za čezmejne dejavnosti v EU ter boljšim usklajevanjem pri izvajanju ukrepov proti zlorabam v zvezi s tretjimi državami; obžaluje, da so nekatere države članice podpisale sporazume s tretjimi državami, ki dovoljujejo nadaljevanje izogibanja davkom in davčno tajnost;
51. zahteva, da države članice:
- vzpostavijo in izvajajo učinkovite davčne sisteme, ki bi preprečevali spodkopavanje njihovih davčnih osnov zaradi nenamerne neobdavčevanja in pretiranih zlorab;
 - uporabljajo ukrepe proti zlorabam, usmerjene zoper umetne tvorbe, s katerimi se želi izogniti nacionalni zakonodaji ali pravilom Skupnosti, prenesenim v nacionalno zakonodajo;
 - še naprej izmenjujejo informacije o sistemih agresivnega davčnega načrtovanja pri izgubah podjetij, njihovemu prepoznavanju in strategijah odzivanja ter merijo učinkovitost uporabljenih strategij in nato objavijo informacije o tem;
 - razmislijo o uvedbi programov zakonitega ravnanja podjetij in uvedbi ali preoblikovanju pobud za razkrivanje, usmerjenih v sisteme agresivnega davčnega načrtovanja;

Četrtek, 2. februar 2012

- dokončno izvedejo reformo direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov, namenjene okrepitvi samodejne izmenjave informacij, ki je že nekaj časa blokirana v Svetu, da bi zagotovili pravično in ustrezno obdavčenje dohodkov od prihrankov v EU; poudarja, da bi morale vse zadevne jurisdikcije izvajati upravno sodelovanje, ki ne krši postopkovnih pravic in pravice do zasebnosti davkoplačevalcev, in sicer z omogočanjem samodejne izmenjave informacij, razširjene na podjetja ter truste in le na fizične osebe;
- sporočijo in objavijo odločitve nacionalnih organov o davkih za podjetja, ki poslujejo čezmejno;
- zagotovijo davčne spodbude za mala in srednja podjetja, kot so davčne oprostitve in olajšave, da bi spodbudili podjetništvo, inovacije in ustvarjanje delovnih mest;
- spodbujajo reforme za omejitev možnosti za utajo davkov, in sicer z vzpostavitvijo učinkovitih mehanizmov za zbiranje prihodkov, ki zmanjšujejo stik davkoplačevalcev z davčnimi organi, povečujejo uporabo sodobne tehnologije ter se osredotočajo na e-upravo na področju evidentiranja in spremljanja gospodarske dejavnosti;

52. poziva Komisijo, naj:

- opredeli področja, na katerih so možne izboljšave zakonodaje EU in upravnega sodelovanja med državami članicami, da bi se zmanjšale davčne goljufije;
- zagotovi več proračunskih sredstev in osebja za GD TAXUD, da bo lahko razvila politike in predloge EU v zvezi z neobdavčevanjem, utajo davkov in davčnimi goljufijami;
- odpravi škodljivo davčno konkurenco in dvojno neobdavčevanje velikih podjetij, ki umetno preusmerjajo dobičke, da bi znižala efektivno davčno stopnjo; sporoči in objavi odločitve nacionalnih organov o davkih za podjetja, ki poslujejo čezmejno;
- strožje obravnava davčne goljufije s kazenskim pregonom;

53. poziva EU, naj bo njena poglobljena naloga preprečevanje uporabe davčnih oaz za nezakonite namene, Komisijo pa, naj v sodelovanju z Evropskim parlamentom oblikuje opredelitev in seznam davčnih oaz ali davčnih tajnosti EU, pri čemer naj kot prvo upošteva ustrezno opredelitev in seznam OECD; poziva k oblikovanju enotne opredelitve na evropski ravni, medtem ko čakamo na opredelitev na svetovni ravni;

54. priznava, da je svetovni forum OECD o preglednosti in izmenjavi informacij za davčne namene vodilni mednarodni forum za boj proti izogibanju davkom, zato močno podpira njegovo delo; opozarja na njegove pomanjkljivosti v smislu foruma najmanjšega skupnega imenovalca; podpira tudi razumne pobude na nacionalni ravni, ravni EU in svetovni ravni, namenjene praktični rešitvi tega ključnega vprašanja;

55. poziva Komisijo, naj hitreje ukrepa zoper utajo davkov in davčne goljufije;

56. poziva države članice, naj sklenejo sporazume o boju proti goljufijam in izmenjavi davčnih informacij z Andoro, Monakom in San Marinom ter nov sporazum s Švico ter naj nato te sporazume redno posodablja;

57. ugotavlja, da lahko nezadostno sodelovanje in neuskkljenost med davčnimi sistemi držav članic povzroči nenamerno neobdavčevanje ter privede do izogibanja davkom, davčne zlorabe in davčnih goljufij;

58. poziva Komisijo, naj preuči fiskalne posledice izvajanja evropskega semestra ter objavi poročilo v letu 2012;

Četrtek, 2. februar 2012

59. poziva k zagotovitvi ustreznih proračunskih sredstev in osebja Evropskemu računskemu sodišču in uradu za boj proti goljufijam (OLAF), da bosta lahko razvila učinkovite mehanizme nadzora in spremljanja proračunskih postopkov na ravni EU;

60. poziva Komisijo, naj opredeli politične ukrepe iz programov držav članic za stabilnost in konvergenco in nacionalnih programov reform, ki imajo fiskalne posledice, ter jim da prednost;

*
* *

61. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

Politika konkurence EU

P7_TA(2012)0031

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 o letnem poročilu o politiki konkurence EU (2011/2094(INI))

(2013/C 239 E/15)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju poročila Komisije o politiki konkurence za leto 2010 (COM(2011)0328) in spremljajočega delovnega dokumenta Komisije (SEC(2011)0690),
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (uredba ES o združitvah) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju smernic Komisije o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe (ES) št. 1/2003 ⁽³⁾ (smernice za določanje glob),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. oktobra 2008 o uporabi pravil o državni pomoči za ukrepe v zvezi s finančnimi institucijami v okviru trenutne svetovne finančne krize ⁽⁴⁾ (sporočilo o bančništvu),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. decembra 2008 o dokapitalizaciji finančnih institucij v trenutni finančni krizi: omejitev pomoči na najmanjšo potrebno in zaščitni ukrepi za preprečevanje neupravičenega izkrivljanja konkurence ⁽⁵⁾ (sporočilo o dokapitalizaciji),

⁽¹⁾ UL L 1, 4.1.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

⁽³⁾ UL C 210, 1.9.2006, str. 2.

⁽⁴⁾ UL C 270, 25.10.2008, str. 8.

⁽⁵⁾ UL C 10, 15.1.2009, str. 2.

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. februarja 2009 o obravnavanju oslabljenih sredstev v bančnem sektorju Skupnosti ⁽¹⁾ (sporočilo o oslabljenih sredstvih),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. julija 2009 o ponovni vzpostavitvi uspešnega poslovanja in oceni ukrepov prestrukturiranja v finančnem sektorju v sedANJI krizi na podlagi pravil o državni pomoči ⁽²⁾ (sporočilo o prestrukturiranju),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 17. decembra 2008 o začasnem okviru Skupnosti za ukrepe državne pomoči v podporo dostopa do sredstev v trenutni finančni in gospodarski krizi ⁽³⁾ (originalni začasni okvir),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 1. decembra 2010 o začasnem okviru Unije za ukrepe državne pomoči v podporo dostopa do sredstev v trenutni finančni in gospodarski krizi ⁽⁴⁾ (novi začasni okvir, ki nadomešča okvir, ki je pretekkel 31. decembra 2010),
- ob upoštevanju študije iz junija 2011 o državni pomoči - krizna pravila za finančni sektor in za resnično gospodarstvo ⁽⁵⁾, ki jo je naročil Parlament,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 5. oktobra 2011 o učinkih začasnih pravil o državni pomoči, ki so bila sprejeta v okviru finančne in gospodarske krize (SEC(2011)1126),
- ob upoštevanju osnutka uredbe Komisije o spremembi Uredbe (ES) št. 794/2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES zaradi poenostavitve obveznosti poročanja držav članic,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta osebja Komisije o javnih posvetovanjih: Usklajenemu evropskemu pristopu h kolektivnim tožbam naproti (SEC(2011)0173),
- ob upoštevanju dokumenta GD za konkurencu o najboljši praksi v postopkih v skladu s členoma 101 in 102 PDEU ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju dokumenta GD za konkurencu o smernicah za postopke pooblaščenecv za zaslišanje v postopkih v skladu s členoma 101 in 102 PDEU ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju dokumenta GD za konkurencu o najboljših praksah za predložitev gospodarskih dokazov in za zbiranje podatkov v primerih, ki so povezani z uporabo členov 101 in 102 PDEU, in v primeru združitve ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju okvirnega sporazuma z dne 20. oktobra 2010 o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo ⁽⁹⁾ (v nadaljnjem besedilu: okvirni sporazum), predvsem njegovih odstavkov 12 ⁽¹⁰⁾ in 16 ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ UL C 72, 26.3.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL C 195, 19.8.2009, str. 9.

⁽³⁾ UL C 16, 22.1.2009, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 6, 11.1.2011, str. 5.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_articles.pdf.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/hearing_officers.pdf.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_submissions.pdf

⁽⁹⁾ UL L 304, 20.11.2010, str. 47.

⁽¹⁰⁾ „Vsak član Komisije zagotovi red in neposreden pretok informacij med njim in predsednikom zadevnega parlamentarnega odbora.“

⁽¹¹⁾ „V treh mesecih po sprejetju resolucije parlamenta Komisija v pisni obliki sporoči Parlamentu informacije o ukrepih, sprejetih kot odgovor na posebne zahteve, ki jih je Parlament v svojih resolucijah naslovil nanjo, vključno v primerih, ko mnenj Parlamenta ni mogla upoštevati.“

Četrtek, 2. februar 2012

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. aprila 2007 o zeleni knjigi o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES ⁽¹⁾ in z dne 26. marca 2009 o beli knjigi o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES ⁽²⁾ in mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve z dne 20. oktobra 2011 o usklajenemu evropskemu pristopu h kolektivnim tožbam,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2011 o preoblikovanju pravil EU o državni pomoči za storitve splošnega gospodarskega pomena ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 22. februarja 2005 o XXXIII. poročilu Komisije o politiki konkurence za leto 2003 ⁽⁴⁾, z dne 4. aprila 2006 o poročilu Komisije o politiki konkurence za leto 2004 ⁽⁵⁾, z dne 19. junija 2007 o poročilu o politiki konkurence za leto 2005 ⁽⁶⁾, z dne 10. marca 2009 o poročilih o politiki konkurence za leti 2006 in 2007 ⁽⁷⁾, z dne 9. marca 2010 o poročilu o politiki konkurence za leto 2008 ⁽⁸⁾ in z dne 20. januarja 2011 o poročilu o politiki konkurence za leto 2009 ⁽⁹⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o poročilu Komisije o politiki konkurence za leto 2010 (INT/594 - CESE 1461/2011),
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenj odborov za notranji trg in varstvo potrošnikov ter za promet in turizem (A7-0424/2011),
- A. ker finančna in gospodarska kriza, ki je izbruhnila leta 2008, še ni premagana; ker so se finančni pretresi in strahovi pred recesijo v zadnjih mesecih znova zaostrili;
- B. ker se je Komisija na izbruh krize odzvala hitro in odgovorno, tako da je sprejela posebna pravila o državni pomoči, politiko konkurence pa je uporabila kot orodje za obvladovanje krize; ker naj bi bila to začasna ureditev, čeprav je njen časovni okvir presegel prvotna pričakovanja;
- C. ker je Komisija med 1. oktobrom 2008 in 1. oktobrom 2010 sprejela več kot 200 sklepov o državni pomoči za finančni sektor; ker je leta 2009 nominalni znesek pomoči finančnemu sektorju, ki so jo uporabile države članice, znašal 1 107 milijard EUR (9,3 % BDP EU); ker znaša največji obseg ukrepov, ki jih je odobrila Komisija od začetka krize do 1. oktobra 2010 (vključno z obema shemama in ad hoc posegi), 4 588,90 milijard EUR;
- D. ker je Komisija uvedla zahtevo, ki se uporablja od 1. januarja 2011, da vsaka banka, ki je upravičena do dokapitalizacije ali ukrepa za oslABLJENA sredstva, predloži načrt za prestrukturiranje, ne glede na to, ali velja za načeloma zdravo ali v težavah;
- E. ker so veliki zneski državne pomoči, dodeljene v času krize, na primer v obliki jamstvenih shem, shem dokapitalizacije in dopolnilnih oblik likvidnostne podpore za bančna posojila, prispevali k močnim neravnovesjem javnih financ; ker še vedno ni znano, kako daljnosežen je lahko v prihodnosti vpliv te državne pomoči in predvsem jamstev, dodeljenih bankam, če bodo nekatera jamstva vpoklicana;

⁽¹⁾ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 653.

⁽²⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 161.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0494.

⁽⁴⁾ UL C 304 E, 1.12.2005, str. 114.

⁽⁵⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 143.

⁽⁶⁾ UL C 146 E, 12.6.2008, str. 105.

⁽⁷⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 43.

⁽⁸⁾ UL C 349 E, 22.12.2010, str. 16.

⁽⁹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0023.

Četrtek, 2. februar 2012

- F. ker bi protekcijem in neizvrševanje pravil konkurence samo še poglobila in podaljšala krizo; ker je politika konkurence bistveno orodje, ki EU omogoča, da ima dinamičen, učinkovit in inovativen notranji trg in da je konkurenčna na svetovni ravni;
- G. ker kljub vsem prizadevanjem za obvladovanje gospodarske krize karteli ostajajo najresnejša grožnja konkurenci, blaginji potrošnikov in ustreznemu delovanju trgov, zato niso sprejemljivi niti v času gospodarske krize;

Poročilo Komisije o politiki konkurence za leto 2010

1. pozdravlja poročilo Komisije o politiki konkurence za leto 2010; ob 40. obletnici tega poročila pozdravlja dejstvo, da je politika konkurence EU prinesla številne koristi v smislu blaginje potrošnikov in je temeljno orodje za odpravo ovir prostemu pretoku blaga, storitev, oseb in kapitala; poudarja, da je politika konkurence še naprej temeljno orodje za ohranjanje enotnega trga in za zaščito interesov potrošnikov; poudarja, da je treba posodobiti nekatera pravila za soočanje z izzivi;
2. ugotavlja, da skupni učinek togih načel in prilagodljivih postopkov omogoča politiki konkurence, da je konstruktiven in stabilizacijski dejavnik v finančnem sistemu EU in v realnem gospodarstvu nasploh;

Priporočila politike konkurence

3. meni, da je boljša preglednost cen bistvena za spodbujanje konkurence na enotnem trgu in da potrošnikom omogoča resnično izbiro;
4. pozdravlja obstoječo izmenjavo med Komisijo in združenji potrošnikov na področju evropskega konkurenčnega prava ter spodbuja Komisijo, naj nadalje spodbuja te izmenjave in naj po potrebi vključi druge zainteresirane strani;

Nadzor državne pomoči

5. pozdravlja delovni dokument služb Komisije, ki je bil pripravljen za oceno učinkov začasnih pravil o državni pomoči, ki so bila sprejeta v okviru finančne in gospodarske krize, je seznanjen z oceno Komisije, da je v svetovnem merilu državna pomoč učinkovita pri zmanjševanju finančne nestabilnosti, izboljševanju delovanja finančnih trgov in blaženju učinkov krize na resnično gospodarstvo; se pa sprašuje, ali je tako optimistična analiza vzdržna;
6. poudarja, da je trenutna ureditev državne pomoči pozitivna kot prvotni odziv na krizo, vendar takšna ne more ostati; poudarja, da je treba začasne ukrepe in izjeme odpraviti čim prej in takoj ko bodo gospodarske razmere to omogočale;
7. ugotavlja, da je treba oblikovati nov stalni regulativni sistem za uporabo pravil o državni pomoči, da bi se lahko spopadli s pomanjkljivostmi, ki so bile odkrite v pravnem sistemu v času pred krizo, predvsem kar zadeva finančni sektor, ter da bi odpravili izkrivljanje konkurence, ki je nastalo v času finančne in gospodarske krize;
8. je seznanjen z napovedjo posebnih smernic za reševanje in prestrukturiranje bančnega sektorja; predlaga Komisiji, naj upošteva učinek likvidnostne podpore centralnih bank v času faze reševanja v smislu izkrivljanja konkurence in naj pred vlaganjem javnih sredstev zagotovi urejeno prestrukturiranje bank z udeležbo imetnikov deležev in obveznic;

Četrtek, 2. februar 2012

9. poziva Komisijo, naj podaljšanje začasne državne pomoči bančnemu sektorju po letu 2011 poveže z izboljšanimi in strožjimi pogoji, povezanimi z zmanjšanjem sestave in velikosti bilance stanja, vključno s primernim osredotočenjem na posojila prebivalstvu kot tudi močnejšimi omejitvami bonusov, razdeljevanja dividend in drugih bistvenih dejavnikov; meni, da bi morali biti ti pogoji izrecni ter da bi jih morala Komisija naknadno oceniti in povzeti;
10. je seznanjen z ukrepi, ki jih je Komisija sprejela doslej, da bi zmanjšala obseg bilance stanja nekaterih institucij, ki so medsebojno povezane ali prevelike, da bi jih pustili propasti, in so v času krize prejele državno pomoč; meni, da je potrebnih več ukrepov s takšnim namenom;
11. vendar poudarja, da je potekajoča konsolidacija v bančnem sektorju dejansko povečala tržni delež več velikih finančnih institucij, zato poziva Komisijo, naj še dalje pozorno spremlja ta sektor, da bi okrepila konkurenco na evropskih bančnih trgih, tudi z uvedbo načrtov za prestrukturiranje, ki bodo obsegali ločitev bančnih dejavnosti, kjer bančne vloge fizičnih oseb tem institucijam dopuščajo, da financirajo bolj tvegane dejavnosti investicijskega bančništva;
12. poudarja, da je ECB v času krize izvedla več nestandardnih likvidnostnih injekcij; je seznanjen z oceno Komisije, ki v svoji študiji omenja, da te vrste ukrepov niso del državne pomoči v strogem smislu; poudarja pa, da morajo biti ukrepi na ravni EU usklajeni in da bi morala Komisija pri ocenjevanju državne pomoči bankam, ki dobivajo tudi podporo ECB ali drugih centralnih bank, upoštevati učinke te podpore in drugih javnih intervencij;
13. ugotavlja, da učinek podpore ECB in drugih javnih intervencij, ki so jih dobile banke v času krize, ni bil vključen v oceno združljivosti Komisije; poziva Komisijo, naj naknadno oceni te operacije;
14. poziva Komisijo, naj hitro predstavi predvideni zakonodajni predlog, ki bo v resničnem evropskem okviru obravnaval reševanje bank v težavah in zagotovil skupen pravilnik ter skupen sveženj instrumentov in sprožilcev za posredovanje ter bo čim bolj omejil udeležbo davkoplačevalcev, in sicer z oblikovanjem usklajenih samofinanciranih panožnih skladov za reševanje (prek pristopa na podlagi tveganja);
15. poudarja, da je državno pomoč treba dodeljevati na način, ki ne bo izkrivljala konkurence ali dajala prednosti obstoječim podjetjem pred novonastajajočimi;
16. meni, da bi bilo treba z državno pomočjo podpreti inovacijske in raziskovalne grozde in na ta način podpirati podjetništvo;
17. poziva Komisijo, naj zagotovi, da načrtovana poenostavitev pravil o državni pomoči za storitve splošnega gospodarskega pomena ne bo privedla do slabšega nadzora prekomernih nadomestil;
18. je seznanjen z namero Komisije, da v zvezi z državno pomočjo za storitve splošnega gospodarskega pomena uvede ureditev "de minimis"; poudarja, da so za določitev storitev, ki naj bi bile zajete po tem pravilu, potrebna jasna in nedvoumna merila;
19. vztraja, da morajo vsi predlogi za izvzetje dodatnih storitev splošnega gospodarskega pomena od obveznosti priglasitve temeljiti na dokazih, da so te izjeme utemeljene in potrebne ter da ne bodo neupravičeno izkrivljale konkurence;
20. poudarja pomembnost spodbujanja konkurence v vseh sektorjih, nenazadnje tudi v sektorju storitev, ki predstavlja 70 % evropskega gospodarstva; poleg tega poudarja pravico do ustanavljanja novih podjetij in vzpostavljanja novih storitev;

Četrtek, 2. februar 2012

Protimonopolna pravila

21. v primeru, da Komisija predstavi predlog horizontalnega okvira, ki ureja kolektivne tožbe, bi bilo treba, kjer je to primerno, sprejeti načelo nadaljnega ukrepanja, po katerem bi se zasebno izvrševanje s skupinsko tožbo lahko izvajalo, če je bila pred tem že izdana odločba Komisije ali nacionalnega konkurenčnega organa o kršitvi; ugotavlja, da vzpostavitev načela nadaljnega ukrepanja na splošno ne izključuje možnosti sprejemanja tako samostojnih kot nadaljnjih ukrepov;

22. ugotavlja, da so mehanizmi alternativnega reševanja sporov pogosto odvisni od trgovčeve pripravljenosti do sodelovanja, in meni, da bi bil učinkovit sistem pravnih sredstev za uveljavljanje odškodnine velika spodbuda za stranke, da bi se dogovorile za izvensodno poravnavo, s katero je mogoče številne primere preprečiti in posledično zmanjšati število pravnih postopkov; spodbuja vzpostavitev mehanizmov alternativnega reševanja sporov na evropski ravni, da se omogoči hitro in poceni reševanje sporov kot bolj privlačna možnost od sodnih postopkov; po drugi strani pa poudarja, da bi morali ti instrumenti ostati alternativa sodnemu varstvu (kot pove že ime) in ne predpogoj zanj;

23. poudarja, da mora Komisija po sodbi v zadevah 360/09 *Pfleiderer* in 437/08, *CDC Hydrogen Peroxide*, zagotoviti, da kolektivna tožba ne ogroža učinkovitosti sistema prizanesljivosti in postopka poravnavanja po konkurenčnem pravu;

24. meni, da bi bilo treba ustrezno upoštevati specifična vprašanja s področja konkurence in da morajo instrumenti, ki bi veljali za kolektivne tožbe, v celoti in ustrezno upoštevati posebnosti protimonopolnega sektorja;

25. ponavlja, da je treba v zvezi s kolektivnimi tožbami na področju konkurenčne politike oblikovati zaščitne ukrepe, da bi preprečili razvoj sistema skupinskih tožb z neupravičenimi zahtevki in tožarjenje ter da bi zaščitili načelo enakosti v sodnih postopkih, ter poudarja, da morajo zaščitni ukrepi med drugim zajemati naslednje

- skupina tožnikov mora biti pred vložitvijo tožbe natančno opredeljena (postopek opt-in);
- v imenu jasno opredeljene skupine lahko tožbo vložijo javni organi, kot so varuh človekovih pravic ali tožilci, pa tudi predstavniški organi;
- merila za opredelitev predstavniških organov, ki lahko vložijo tožbo, morajo biti opredeljena na ravni EU;
- sistem skupinskih tožb je treba zavrnilo, saj bi pretirano spodbujal k pravdanju, utegnil bi biti v nasprotju z ustavo nekaterih držav članic in vplivati na pravice žrtev, ki bi v sodnem postopku sodelovale nevede, sodba sodišča pa bi bila zanje vseeno zavezujoča;

(a) dovoljene posamezne tožbe:

- tožniki morajo imeti v vsakem primeru možnost, da izkoristijo možnost alternativnega individualnega odškodninskega zahtevka pred pristojnim sodiščem;
- kolektivni tožniki ne smejo biti v boljšem položaju kot individualni tožniki;

(b) povrnitev manjše in razpršene škode:

- tožniki v zadevah manjših in razpršenih škod lahko ustrezno dostopajo do sodnega varstva prek kolektivnih tožb in si tako zagotovijo pravično odškodnino;

Četrtek, 2. februar 2012

(c) odškodnina le za dejansko škodo:

- prizna se lahko le odškodnina za dejansko utrpjeno škodo: kaznovalne odškodnine in nepoštena obogatitev morajo biti prepovedane;
- vsak tožnik mora svoj zahtevek podpreti z dokazi;
- dodeljena odškodnina mora biti med posamezne žrtve porazdeljena sorazmerno s škodo, ki so jo utrpeli;
- odvetniške nagrade, vezane na uspeh, v Evropi niso običajna praksa in jih je treba zavrniti;

(d) načelo "kdor izgubi, plača":

- ne morejo se voditi postopki, če je tožnik zaradi pomanjkanja finančnih sredstev brez obrambe; poleg tega pravne stroške in s tem procesno tveganje nosi stranka, ki izgubi; določitev predpisov za kritje stroškov je v pristojnosti držav članic;

(e) prepoved financiranja s strani tretjih oseb:

- postopkov ne bi smele vnaprej financirati tretje osebe, na primer v zameno za odstopitev morebitnih kasnejših pravic tožnikov do odškodnine tretji osebi;

26. poudarja, da morajo horizontalni okviri zagotavljati skladnost z dvema osnovnima domnevama:

- države članice ne bodo uporabljale strožjih pogojev za kolektivne tožbe zaradi kršitev prava EU od tistih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnega prava držav članic;
- nobeno od načel iz horizontalnega okvira ne preprečuje sprejetja dodatnih ukrepov za zagotovitev, da je pravo EU popolnoma učinkovito;

27. pozdravlja zakonodajni instrument za odškodninske tožbe zaradi kršitev protimonopolnega prava, ki ga je Komisija napovedala v svojem delovnem programu za leto 2012; poudarja, da je treba pri tem instrumentu upoštevati prejšnje resolucije Parlamenta o tej temi in da ga je treba sprejeti z rednim zakonodajnim postopkom;

28. meni, da je politika nalaganja glob pomembno orodje za odvracanje in javno izvrševanje;

29. ugotavlja, da se da ustrezno ravnanje spodbosti tudi s spodbujanjem skladnosti, ne samo s kaznimi; zagovarja pristop, ki bo učinkovito odvracal, obenem pa spodbujal k skladnosti;

30. poudarja, da se politika visokih kazni ne bi smela uporabljati kot alternativa mehanizmu financiranja proračuna EU;

31. ugotavlja, da je metoda za določanje glob vsebovana v smernicah za določanje glob, ki so nezakonodajni instrument, in ponovno poziva Komisijo, naj vključi podrobno opredeljeno osnovo za izračun glob, skupaj z novimi načeli za njihovo določanje, v uredbo Sveta (ES) št. 1/2003;

Četrtek, 2. februar 2012

32. spodbuja Komisijo, naj pregleda svoje smernice za določanje glob, in predlaga, naj ovrednoti načela kot na primer:

- upoštevati bi bilo treba, da robustni programi skladnosti ne bi smeli imeti negativnih nesorazmernih posledic za kršitelja glede na popravo zadevne kršitve;
- uvedbo različni ravni glob za podjetja glede na to, ali so ravnala namerno ali nenamerno;
- upoštevati bi bilo treba medsebojno vplivanje javnih in zasebnih obveznosti po protimonopolni zakonodaji EU; Komisija bi morala zagotoviti, da bodo pri določitvi glob upoštevana vsa nadomestila, ki so bila tretjim stranem že izplačana; to bi moralo veljati tudi za podjetja, ki so zaprosila za prizanesljivost; poleg tega bi lahko kršitelje spodbudili, da bi nastalo škodo poravnali na zunajsodni osnovi, preden se sprejme končna odločitev;
- pogoje, kdaj bi morala matična družba z odločujočim vplivom na podrejeno družbo, ki pa ni neposredno vpletena v kršitev, solidarno odgovarjati za protimonopolne kršitve svojih podrejenih družb;
- zahtevo, da je treba, kar zadeva povratništvo, vzpostaviti jasno povezavo med kršitvijo, ki se preiskuje, in preteklimi kršitvami na eni strani ter podjetjem na drugi; upoštevati bi bilo treba najdaljši dovoljeni rok;

33. je seznanjen z naraščajočim številom zahtevkov za zmanjšanje globe zaradi nezmožnosti plačila, predvsem v primeru podjetij z enim proizvodom ter malih in srednjih podjetij; meni, da bi lahko kot alternativni zmanjšanju glob razmislili o sistemu odloženih in/ali deljenih plačil, da ne bi uničevali podjetij;

34. pričakuje spremembe smernic o določanju glob, kar zadeva podjetja z enim proizvodom ter mala in srednja podjetja, kakor je napovedal podpredsednik Komisije Joaquín Almunia;

35. pozdravlja uporabo postopka za reševanje sporov v kartelnih zadevah, da bi v tem procesu zagotovili večjo učinkovitost;

36. poziva Komisijo, naj pri analiziranju možnih zlorab prevladujočega položaja podrobneje preuči ekonomiko "curljanja navzdol", če odkrije, da prevladujoči položaj ni bil zlorabljen;

Nadzor nad združitvami

37. meni, da gospodarska in finančna kriza ne more biti opravičilo za milejše evropske politike glede nadzora nad združevanjem; poziva Komisijo, naj zagotovi, da združitve, še posebej tiste, ki so namenjene reševanju ali prestrukturiranju bank v težavah, ne bodo ustvarjale institucij, ki bi bile prevelike, da bi jih pustili propasti, in sistemskih institucij na splošno;

38. poudarja, da je treba uporabo pravil konkurence za združitve ocenjevati z vidika celotnega notranjega trga;

Mednarodno sodelovanje

39. poudarja, da je pomembno spodbujati svetovno približevanje ureditve konkurenčnih pravil; spodbuja Komisijo, naj dejavno sodeluje v Mednarodni mreži za konkurenco;

Četrtek, 2. februar 2012

40. spodbuja Komisijo, naj sprejme dvostranske sporazume o sodelovanju pri izvrševanju konkurenčnih pravil; pozdravlja napoved pogajanj o tovrstnem sporazumu s Švico ter spodbuja večje usklajevanje politike in ukrepov izvrševanja;

Specifični sektorji

41. je seznanjen s pobudo Komisije za energetske učinkovitost za leto 2020; poziva jo, naj si prizadeva za popolno izvajanje svežnja o notranjem energetskem trgu; ker enotni energetski trg še ni v celoti odprt in konkurenčen, Komisijo spodbuja, naj dejavno spremlja konkurenco na energetskih trgih, zlasti kadar privatizacija javnih gospodarskih služb ustvari izhaja iz monopolnega ali oligopolnega trga;

42. ponovno poziva Komisijo, naj v zgodnjih fazah izvajanja tretjega energetskega svežnja skrbno spremlja stopnjo konkurence, saj trije največji akterji še vedno pokrivajo približno 75 % (elektrika) in nad 60 % (plin) trga kljub postopnemu odpiranju trgov sredi devetdesetih let prejšnjega stoletja; poziva Komisijo, naj izda smernice, s katerimi bo obnovljivim virom izboljšala dostop do energetskega omrežja;

43. ponovno poziva Komisijo, naj v svojem naslednjem letnem poročilu preuči, koliko lahko koncentracija dobaviteljev nujno potrebnih surovin škodi dejavnosti odjemalskih sektorjev in večji ekološki učinkovitosti gospodarstva, saj so nekatere izredno pomembni za uveljavljanje ekološko učinkovite tehnologije, kot so fotonapetostni paneli in litij-ionske baterije;

44. poziva Komisijo, naj si intenzivneje prizadeva za uveljavitev konkurence v sektorju bonitetnih agencij, zlasti kar zadeva ovire za vstop, domnevne prakse tajnega dogovarjanja in zlorabe prevladujočega položaja; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo vse bonitetne agencije spoštovale najvišje standarde integritete, razkritja, preglednosti in obvladovanja navzkrižja interesov, kot so določeni v zahtevah Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah ⁽¹⁾, da se zagotovi kakovost bonitetnih ocen;

45. poziva Komisijo, naj aktivno spremlja razvoj dogodkov na blagovnih trgih v skladu s sklepi Evropskega sveta iz junija 2008 (odstavek 40) in naj skuša uveljaviti ambiciozne zakonodajne predloge v okviru revizije direktive o trgih finančnih instrumentov in direktive o tržni manipulaciji, da bi se spoprijela s špekulativnim ravnanjem, ki škodi evropski industriji in izkrivlja enotni trg;

46. poudarja, da so nedavne preiskave, ki so jih izvedli ameriški, angleški in japonski regulativni organi, razkrile, da so se med krizo pojavili dokazi, da so ameriške in evropske banke prirejale obrestne mere LIBOR; je zato zaskrbljen zaradi možnega izkrivljanja na trgu, ki jih je ustvarilo tovrstno ravnanje;

47. spodbuja Komisijo, naj preuči stanje konkurence v maloprodajnem sektorju, zlasti posledice domnevne zlorabe tržne moči s strani prevladujočih maloprodajnih verig, kar utegne imeti negativne posledice za male trgovce na drobno in proizvajalce, in sicer na kmetijskem in živilskem trgu;

48. ponavlja svoje zahteve, naj Komisija izvede preiskavo konkurence v agroživilski panogi, da preuči učinek tržne moči, ki jo imajo veliki dobavitelji in trgovci na drobno nad delovanjem tega trga;

49. je seznanjen s kompleksnostjo dobavne verige v prehrambeni industriji in s pomanjkanjem preglednosti pri cenah prehrambenih izdelkov; meni, da bo boljša analiza stroškov, procesov, dodane vrednosti, količin, cen in marž v vseh delih dobavne verige v prehrambeni industriji, obenem z večjo preglednostjo pri kakovosti, v skladu s konkurenčnim pravom in poslovno zaupnostjo povečala količino informacij, ki je na voljo potrošnikom, in preglednost mehanizmov za določanje cen v dobavni verigi v prehrambeni industriji, tako da bodo potrošniki imeli boljšo izbiro in se bodo lahko izognili nepravilni diskriminaciji; pozdravlja ustanovitev foruma na visoki ravni za boljše delovanje verige preskrbe s hrano in njene pozitivne učinke pri izboljševanju trgovinskih praks;

⁽¹⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 1.

Četrtek, 2. februar 2012

50. ponovno poziva Komisijo, naj izvede sektorsko preiskavo spletnega oglaševanja in iskalnikov;
51. ponovno poziva k preiskavi uporabe pravil za javna naročila in ali razlike med državami vodijo v izkrivljanje konkurence;
52. poudarja, da mora še naprej ostati glavni cilj evropske prometne politike dokončanje notranjega trga za vse vrste prometa;
53. soglaša s Komisijo, da EU še vedno nima dovolj povezanega, medobratovalnega in učinkovitega čezmejnega omrežja prometne infrastrukture, kar je nujno za pošteno konkurenco v okviru dokončanja notranjega trga;
54. meni, da bi morala politika konkurence prispevati k spodbujanju in uveljavljanju odprtih standardov in medobratovalnosti, s čimer bi preprečili, da bi manjšina udeležencev na trgu tehnološko navezala potrošnike in stranke samo nase;
55. je seznanjen s pomanjkanjem konkurence na trgu gostovanja v tujih omrežjih ter poudarja, da je potrebna večja preglednost cen; v zvezi s tem pozdravlja nova okvirna pravila EU za telekomunikacije in predlog Komisije za uredbo o gostovanju v tujih omrežjih III (COM(2011)0402), v katerem predlaga strukturne ukrepe za izboljšanje konkurence na veleprodajni ravni s predvidenimi koristmi pri konkurenci na maloprodajni ravni, cenah in izbiri za potrošnike; Komisijo še posebej poziva, naj izpolni cilj iz svojega sporočila o digitalni agendi za Evropo (COM(2010)0245), da je treba razlike med gostovanjem v tujih omrežjih in nacionalnimi tarifami do leta 2015 odpraviti;
56. poudarja, da je povečana konkurenca na področju širokopasovnega omrežja bistvena za uresničevanje cilja strategije Evropa 2020, in sicer polna pokritost za vse evropske državljane, kar bo koristilo potrošnikom in podjetjem; poziva Komisijo, naj preuči možne primere, v katerih je dostop do storitev širokopasovnega omrežja na nacionalni ravni omejen;
57. poziva Komisijo, naj razišče, v kolikšni meri bi utegnilo preveč radodarno dodeljevanje prostih dovoljenj Evropske unije v nekaterih sektorjih izkrivljati konkurenco, saj so ta dovoljenja, katerih učinkovitost se je zaradi usihanja gospodarske aktivnosti zmanjšala, nekaterim podjetjem ustvarila nepričakovane dobičke, obenem pa zmanjšala spodbudo zanje, da bi odigrala svojo vlogo pri prehodu na ekološko učinkovito gospodarstvo;
58. želi spomniti, da je Komisija sprožila več postopkov za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki niso pravilno izvajale prvega železniškega paketa;
59. poziva Komisijo, naj zagotovi, da dvostranski sporazumi med državami v sektorju zračnega prevoza ne bodo dajali formalne prednosti določenemu letališču za prevoze iz ene države v drugo;
60. poziva Komisijo, naj analizira letalski sektor, zlasti sporazume med letalskimi prevozniki o letih pod skupno oznako, ki potrošnikom pogosto ne prinašajo nobenih prednosti, temveč zgolj prispevajo k večji zaprtosti trga, kar vodi v zlorabe prevladujočega položaja in usklajeno ravnanje med podjetji, ki bi sicer morala ravnati konkurenčno;
61. z veseljem pričakuje izide javnega posvetovanja o uporabi smernic za letalski sektor iz leta 2005; spodbuja Komisijo, naj skrbno preuči določbe za ocenjevanje socialne pomoči letalskim družbam in pomoči za prestrukturiranje, da bi razjasnila, ali v današnjih tržnih razmerah letalskim prevoznikom še vedno omogočajo enake konkurenčne pogoje ali pa jih je treba revidirati;

Četrtek, 2. februar 2012

62. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ukrepe proti diskriminatornim politikah, ki bi jih utegnile uvesti v okviru sporazumov med EU in tretjimi državami, da se prepreči izkrivljanje konkurence med mednarodnimi letalskimi prevozniki in tako zagotovi poštena konkurenca;

63. poudarja, da je treba dokončno vzpostaviti enotno evropsko nebo, s čimer bo določen načrt izvedbe in zagotavljena preglednost pri cenah storitev;

64. ponavlja, da je treba dosledno izvrševati pravila, po katerih je treba za bolj pošteno konkurenco znotraj posameznih vrst prometa in med njimi obvezno prikazati dejansko, pregledno in popolno ceno letalskih vozovnic;

65. z veseljem pričakuje rezultate študij Komisije in Parlamenta o financiranju obmorskih pristaniških struktur, kar bi obema institucijama omogočilo oceno, ali se sedanja pravila uporabljajo usklajeno ali pa jih je treba prilagoditi;

Dialog o konkurenci med Parlamentom in Komisijo

Dialog o konkurenci

66. pozdravlja udeležbo podpredsednika Komisije Joaquína Almunie pri izmenjavah mnenj s Parlamentom ter pozitivno sodelovanje prek obveščanja, ki ga je letos organiziral generalni direktorat Komisije za konkurenco; meni, da je letno srečanje poslancev Parlamenta in generalnega direktorja tega generalnega direktorata dobra praksa, ki jo je treba nadaljevati;

67. ob 40. obletnici poročila o politiki konkurence, ki ga pripravlja Komisija, poziva k sprejetju sporazuma med Parlamentom in Komisijo, s katerim bi okrepili vlogo Evropskega parlamenta kot neposredno izvoljenega telesa, ki zastopa evropske državljane; s takšno praktično ureditvijo bi morali poglobiti potekajoči dialog in brez poseganja v izključna pooblastila Komisije po Pogodbi morda institucionalizirati redni dialog med Komisijo in Parlamentom z določitvijo postopkov in obvez v zvezi s spremljanjem izvajanja priporočil Parlamenta;

Letno poročilo o politiki konkurence

68. poziva Komisijo, naj v svoje letno poročilo vključi:

- opis zakonodajnih in nezakonodajnih ter zavezujočih in nezavezujočih instrumentov, ki so bili sprejeti v posameznem letu, in obrazložitev sprememb;
- povzetek prispevkov Parlamenta in zainteresiranih strani v kontekstu javnih posvetovanj z obrazložitvijo razlogov, zakaj je nekatere predloge sprejela, drugih pa ne;
- opis ukrepov, ki jih je Komisija v posameznem letu sprejela za povečanje preglednosti njenega odločanja in za zagotovitev boljšega upoštevanja ustreznega postopka; ta del naj bi vključeval tudi poročilo o dialogu o konkurenci s Parlamentom;

Letni delovni program o konkurenci

69. poziva Komisijo, naj na začetku vsakega leta predstavi delovni program o konkurenci, ki bo zajemal natančen seznam zavezujočih in nezavezujočih konkurenčnih instrumentov, ki naj bi bili sprejeti v naslednjem letu, ter predvidenih javnih posvetovanj;

Četrtek, 2. februar 2012

70. poudarja, da bi moral poročilo in delovni program odboru ECON predstaviti komisar za konkurenco;

*

* *

71. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Uporabljeni znaki

*	Posvetovalni postopek
**I	Postopek sodelovanja: prva obravnava
**II	Postopek sodelovanja: druga obravnava
***	Postopek privolitve
***I	Postopek soodločanja: prva obravnava
***II	Postopek soodločanja: druga obravnava
***III	Postopek soodločanja: tretja obravnava

(Vrsto postopka določa pravna podlaga, ki jo predlaga Komisija)

Politične spremembe: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ■ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

Popravki in prilagoditve tehničnih služb: navadni ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol || pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Več informacij o Evropski uniji najdete na spletišču <http://europa.eu>.



Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL